

Liahoona

**Rohkem
teismelisi läheb
templisse: aita
neil valmistuda,
lk 18**

**Vaatasin oma misjonit läbi
uute silmade, lk 42**

**Kuidas piiskop võib aidata
teil meelt parandada, lk 58**

**Jeesus ütles: „Armasta
kõiki – isegi kiusajaid“, lk 68**

*„Ent isegi kui tunneme,
et kõik on kadunud,
annab Jumal meile
 lootust valgusele –
Ta lubab valgustada
meile teed, et
pääsime pimedu-
sest välja.“*

President Dieter F. Uchtdorf,
teine nõuandja Esimeses
Presidentkonnas, „Lootus
Jumala valgusele“, üldkonve-
rentsi kõne, aprill 2013.

SÕNUMID

- 4** **Esimese Presidentkonna sõnum**
Meie kohus päästa
President Thomas S. Monson
- 7** **Külastusõpetuse sõnum:**
Jeesuse Kristuse jumalik
missioon: Looja

PÕHIARTIKLID

- 12** **Hästi käituda sul tuleb**
Vanem Quentin L. Cook
Tänapäeval, mil anonüümne olla on kergem kui eales varem, on väga tähtis mitte kanda maski ning olla „truu usule, mille eest märtrid surid“.
- 18** **Teismelised ja templilepingud**
Gary ja Susan Carter
On aeg valmistada ette oma lapsi templisse minekuks.
- 20** **Meie suur misjonäri pärand**
LaRene Porter Gaunt ja Linda Dekker Lopez
Kõik misjonärid nii minevikus kui ka praegu teenivad lootuses muuta teiste inimeste elu paremaks.
- 26** **Valmis võitluspäevaks**
Vanem Eduardo Gavarret
Lihtsaimad põhimõtted võivad elu lahingutes meie saatuse otsustada.

- 30** **Päästmistöö kiirendamine**
Issanda Kiriku liikmeks olemine tähendab, et teid on kutsutud täielikult osalema Tema päästmistöös.
- 34** **Kuidas saada rahutoojaks**
Matthew D. Flitton
Evangeelium muutis ühe mehe südant ja tõi kokku tema pere.

ALAJAOTUSED

- 8** **Sügisese üldkonverentsi märkmik: Üldkonverentsi ideed**
Tina Spencer
- 9** **Õpetus „Sulle, noor“: Füüsiline ja emotsionaalne tervis**
- 10** **Kiriku uudised**
- 38** **Viimse aja pühade hääled**
- 80** **Jällenagemiseni!: Ma vannun ...**
R. Val Johnson

KAANEPIILDID

Esikaas: Cody Belli fotoillustratsioonid.
Tagakaas: Cody Belli fotoillustratsioonid.
Esikaane sisepool: iStockphoto/Thinkstock fotoillustratsioon.

42

42 Kuidas saaksin olla edukas misjonär?

Lauren Bangerter Wilde

Mida me ka ei teinud, öeldi meile igal pool ära. Pidin leidma uue edu definitsiooni.

Kas sa leiad üles käesolevasse väljaandesse peidetud Liahoona? Vihje: Jaga puuvilju.

46 „Jutlusta minu evangeeliumi“ misjonäriks saamine

Vanem David A. Bednar

Need viis asja aitavad sul saada paremaks misjonäriks.

51 Lihtsalt naerata ja ütle ei

Hazel Marie Tibule

Kuidas öelda ei firmajuhile?

52 Sulle, noor: Ole tugev, ole terve, ole arukas

Vanem Adrián Ochoa

Pane tennised jalga ja ole aktiivne.

54 Käi Tema jälgedes

Melissa Zenteno

Jeesuse Kristuse sarnaseks saamine võib näida keerulisem kui kõrgem matemaatika, kuid see algab esimesest sammust.

56 Küsimused ja vastused

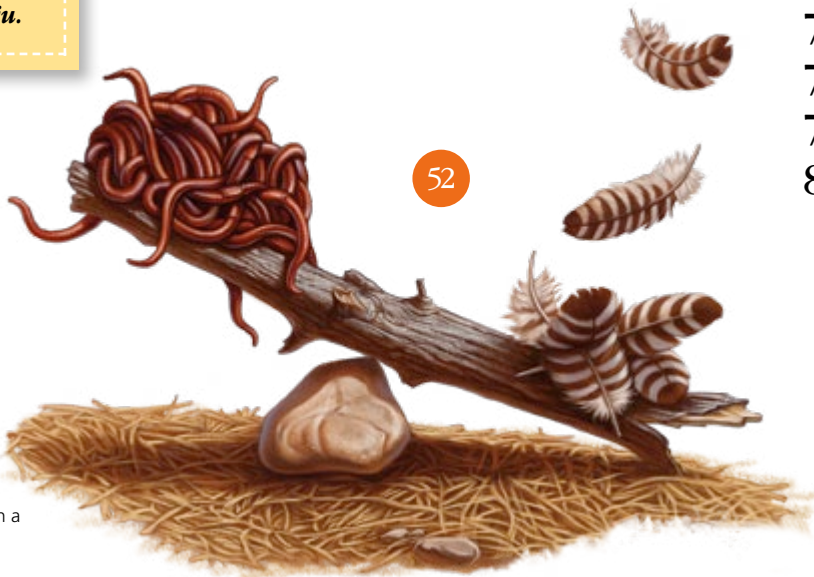
„Mida vastata mitteliikmetele, kes küsivad, miks mõned Kiriku liikmed ei pea kinni meie standarditest?“

58 Miks ja mida tuleb üles tunnistada piiskopile või koguduse juhatajale?

Vanem C. Scott Grow

Meeleparandus on minu ja Issanda vaheline isiklik teema. Miks ma pean piiskopiga vestlema?

52

61

61 Kutsume Päästja sisse

Vanem O. Vincent Haleck

Päästja ootab, et kutsuksite Ta oma ellu.

62 Vastne diakon

Jane McBride Choate

Benji kartis sakramendi jagamist. Kas ta saab sellega ikka hakkama?

64 Teerajal: Ootamine Winter Quartersis

Jennifer Maddy

66 Pühad peatuvad Winter Quartersis

Arie Van De Graaff

67 Eriline tunnistaja: Kuidas kõneleb Jeesus Kristus prohvetitega?

Vanem D. Todd Christofferson

68 Violeti aitamine

Charlotte Mae Sheppard

Violet oli alati Emmat kiusanud. Miks peaks Emma tema suhtes lahke olema?

70 Algühing kodus: Ma jagan evangeeliumi kõikide Jumala lastega

72 Camille New York Cityst

74 Meie lehekülg

76 Väiksematele lastele

81 Prohveti portree: David O. McKay

OKTOBER 2013 15. AASTAKÄIK NR 2
LIAHOONA 10790 124

Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku ametlik eestikeelne ajakiri

Esimene Presidentkond: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kaheteistkümne Apostli Kvoorum: Boyd K. Packard, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Peatoimetaja: Craig A. Cardon

Konsultandid: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden noorem, Anthony D. Perkins

Tegevdiirektor: David T. Warner

Pere ja liikmete tugiosakonna juhataja:

Vincent A. Vaughn

Kiriku ajakirjade osakonna juhataja: Allan R. Loyborg

Tegevtoimetaja: R. Val Johnson

Tegevtoimetaja asetäitjad: Ryan Carr,

LaRene Porter Gaunt

Kaastoimetaja: Melissa Zenteno

Toimetus: Susan Barrett, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, Jennifer Grace Jones, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe

Kujundusosakonna juhataja: J. Scott Knudsen

Kujundusjuht: Tadd R. Peterson

Kujundusosakonna personal: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Brad Tearle

Intellektuaalomandi koordineerija:

Collette Nebeker Aune

Tootmisjuht: Jane Ann Peters

Tootmisosakonna personal: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygj, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Trükiettevalmistus: Jeff L. Martin

Trükiosakonna juhataja: Craig K. Sedgwick

Levijuht: Stephen R. Christiansen

Tõlkijad: Kadri Jõgi ja Märt Baumer

Liahoona tellimiseks külastage e-poodi store.lds.org või võtke ühendust Kiriku kohaliku jaotuskeskuse või koguduse juhiga.

Käsitirjad ja küsimused esitage internetiaadressil liahona.lds.org, e-posti teel liahona@ldschurch.org või postiaadressil Liahona, Rm 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Ajakiri Liahoona (Mormoni Raamatust pärit sõna, mis tähendab kompassi või suunanäitajat) ilmub albaania, armeenia, bislama, bulgaaria, eesti, fidži, hiina, lihtsustatud hiina, hispaania, hollandi, horvaadi, indoneesia, inglise, islandi, itaalia, jaapani, khmeeri, kiribati, korea, kreeka, leedu, läti, malagassi, maršalli, mongoli, norra, poola, portugali, prantsuse, rootsi, rumeenia, saksa, samoa, sebu, sloveeni, soome, suahiili, taani, tagalogi, tahiti, tai, tonga, tšehhi, ukraina, ungari, urdu, vene ja vietnami keeles. (Ilumise sagedus sõltub keelest.)

© 2013 Kõik õigused kuuluvad Intellectual Reserve Inc-le. Trükitud Ameerika Ühendriikides.

Liahoona teksti ja pildimaterjale võib kopeerida kasutamiseks mittekaubanduslikul eesmärgil kirikus või kodus. Pildimaterjalide kopeerimine ei ole lubatud, kui taiese juures on selle kohta vastav märge. Autoriõigusega seonduvates küsimustes pöörduge Intellektuaalomandi Büroo poole aadressil Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2013 Vol. 15 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480) Estonian (ISSN 1521-4745) is published two times a year (April and October) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$2.00 per year; Canada, \$2.40 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Soovitusi pereõhtu läbiviimiseks

Käesolev number sisaldab artikleid ja soovitusi tegevusteks, mida võib kasutada pereõhtutel. Järgnevalt on esitatud kaks ideed.

CODY BELL/FOTOLLUSTATSIOON

„Jutlusta minu evangeeliumi“ misjonäriks saamine, lk 46: Arutage pereringis „Jutlusta minu evangeeliumi“ misjonäri viite iseloomuomadust. Seejärel rakendage neid põhimõtteid. Võite koos lühidalt üle vaadata osa „Jutlusta minu evangeeliumist“ ja anda eri pereliikmetele võimaluse õpetada osa misjonäri õppetundidest, samas kui teised pereliikmed Kirikuga tutvujaid mängivad. Võite arutada misjonitöö raskuseid ja leida koos viise, kuidas arendada vanem David A. Bednari kirjeldatud iseloomuomadusi.

Ole tugev, ole terve, ole arukas, lk 52: Pärast vanem Adrián Ochoa artikli läbivaatamist planeerige üritus, kus pereliikmed saavad midagi sportlikku koos teha. Võite teha sporti või minna jalutama. Vaadake, et teie üritus võtab arvesse pereliikmete vanust ja võimeid (näiteks võite paluda oma vanematel lastel nooremaid abistada). Pärast üritust arutage pereringis füüsiliselt aktiivse elu häid külgi. Samuti võite teha perega plaani, kuidas järgida elavate prohvete nõuandeid ja oma keha eest hoolitseda.

EMAKEELES

Erinevates keeltes Liahoonat ja veel mid Kiriku materjale võib leida aadressilt languages.lds.org.

KÄESOLEVA VÄLJAANDE TEEMAD

Number näitab, mis leheküljel artikkel algab.

Aktiveerimine, 4, 30, 38

Andustus, 58, 68

Ausameelsus, 12, 51

Eeskuj, 12, 56

Eesmärgid, 12, 54

Ettevalmistus, 26

Ilmutus, 67

Jeesus Kristus, 7, 76

„Jutlusta minu evangeeliumi“, 42, 46, 54

Keel, 80

Kiriku ajalugu, 64, 66

Kiusatus, 51, 80

Kohtumõistmine, 56

Kristusele sarnased omadused, 54

Käitumisnormid, 56, 80

Lapsed, 76

Ligimesearmastus, 4, 20, 34, 68

Loomine, 7

McKay, David O., 81

Meeleparandus, 58

Misjonitöö, 20, 30, 40, 42, 46, 61, 70, 72

Piiskopid, 58

Preesterlus, 62, 76

Prohvetid, 67

Püha Vaim, 41, 46

Rahu, 34

Sõprus, 39, 40, 72

Tarkuse Sõna, 9, 51, 52

Teerajajad, 64

Tempel, 18, 34

Tervis, 9, 52

Vandumine, 80

Vastuseis, 42, 64, 68

Ülestunnistus, 58

President
Thomas S. Monson

MEIE KOHUS päästa

Viimse aja pühade jaoks on igavikulise tähtsusega päästa vendi ja õdesid, kes ühel või teisel põhjusel on eksinud aktiivselt Kirikus osalemise rajalt. Kas me tunneme inimesi, kes kunagi evangeeliumi väärtustasid? Kui jah, siis milline on meie kohus neid päästa?

Mõtlege kadunutele vanurite, leskede ja haiguse käes vaevlevate hulgas. Liiga tihti leitakse neid üksilduse kõrbenud ja laastatud tühermaal. Kui noorus kaob, kui tervis halveneb, kui jõud kahaneb, kui lootuse valgus on hääbumas, võivad neid aidata ja toetada abivalmis käed ja kaastundlik süda.

On muidugi ka teisi, kes vajavad päästmist. Mõned vaevlevad patu käes, samas kui teised uitavad hirmu, apaatia või mõistmatuse pärast. Olgu põhjus mis tahes, nad on aktiivsest kirikuelust kõrvale jäänud. Ja nad jäävad kadunuks, kui meis, Kiriku aktiivsetes liikmetes, ei tärka soovi neid päästa.

Teenäitaja

Mõni aeg tagasi sain kirja mehelt, kes oli Kirikust kõrvale jäänud. Liiga paljud meie liikmetest on samas olukorras. Pärast oma Kirikust kõrvalejäämise põhjuste selgitamist kirjutas ta:

„Mul oli nii palju ja nüüd on nii vähe. Ma olen õnnetu ja tunnen, nagu ei edeneks mul miski. Kuigi evangeelium ei ole enam osa minu elust, pole see kunagi lahkunud minu südamest. Ma palun, et te mu nimel palvetaksite.

Palun ärge unustage meid – kadunud viimse aja pühasid. Ma tean, kus Kirik asub, kuid vahel mõtlen, et vajan

kedagi, kes mulle teed näitaks, mind julgustaks, pühiks ära mu hirmu ja jagaks minuga oma tunnistust.”

Seda kirja lugedes meenus mulle külaskäik ühte maailma suurimasse kunstigaleriisse – kuulsasse Alberti muuseumi Londonis Inglismaal. Seal on uhkes raamis 1831. aastal Joseph Mallord William Turneri maalitud meistriteos. Maalil on kujutatud vihmast raskeid tumedaid pilvi ja tormise mere raevu, mis kuulutab ohtu ja surma. Eksinud laevalt paistev valgus helgib kaugele. Esiplaanil on suur päästepaat, mida tõstavad kõrgele vahutavad lained. Mehed tõmbavad jõudsalt aere ja päästepaat sööstab tormi keskele. Rannal seisavad naine ja kaks last, vihmast märjad ja tuulest piitsutatud. Nad vaatavad murelikult mere poole. Ma lühendasin selle maali pealkirja enda jaoks. Mulle sai selle pealkirjaks „Lähme päästma”.¹

Elu tormide keskel varitseb oht. Mehed ja naised, poisid ja tüdrukud leiavad ennast mahajäetuna ja hävitusega silmitsi. Kes juhib päästepaate, kes läheb päästma, jättes maha kodumugavused ja perekonna?

Meie ülesanne ei ole ületamatu. Me teeme Issanda tööd, meil on õigus Tema abile.

Õpetaja teenimisaja jooksul kutsus ta Galilea kalamehi jätma oma võrke ja Teda järgima, kuulutades: „Ma teen teist inimesepüüdjad!”² Liitugem meiegi inimestepüüdjate ridadega, et aidata nii palju, kui suudame.

Meie kohus on püüda päästa neid, kes on jätnud maha turvalise aktiivsuse, et võiksime tuua nad tagasi Issanda lauda Tema sõna pidusöömingule, nautima Püha Vaimu

kaaslust, et nad ei oleks „enam võõrad ja majalised, vaid pühade kaaskodanikud ja Jumala kodakondsed”.³

Armastuse põhimõte

Ma olen leidnud, et osalusse naasmisel ja hoiakute, harjumuste ja tegude muutumisel on kaks peamist põhjust. Esiteks naasevad inimesed, kuna keegi on näidanud neile igavikulisi võimalusi ning on aidanud neil otsustada nende poole pööelda. Vähemaktiivsed ei suuda olla rahul keskpärasusega, kui nad näevad, milline tipptase on nende käeulatuses.

Teiseks naasevad mõned, kuna armsamad või „pühade kaaskodanikud” on järginud Päästja soovitus armastada oma ligimest nagu iseennast⁴ ja on aidanud teistel täita nende unistusi ja teha teoks nende ambitsioone.

Selle protsessi katalüsaatoriks on olnud ja on jätkuvalt armastuse põhimõte.

Väga otseses mõttes sarnanevad Turneri maalil tormise mere vangi jäänud inimesed paljude meie vähemaktiivsete liikmetega, kes ootavad päästet paatide sõudjatelt. Nende südamed ihkavad abi. Emad ja isad paluvad oma poegade ja tütarde eest. Naised anuvad taevast, et abi jõuaks nende meesteni. Vahel paluvad lapsed oma vanemate eest.

Minu palve on, et meil oleks soov päästa vähemaktiivseid ja tuua nad tagasi Jeesuse Kristuse evangeeliumi rõõmu juurde, et nad võiksid koos meiega osa saada sellest, mida pakub täielik osadus.

Püüdke päästa kadunudid meie ümber – vanureid, leski, haigusest vaevatuid, erivajadusega inimesi, vähemaktiivseid ja neid, kes ei pea kinni käskudest. Pakkuge neile abistavat kätt ja kaastundlikku südant. Seda tehes toome rõõmu nende südamesse ja kogeme rikkalikku rahuldust, mis tuleb üksnes siis, kui aitame kedagi teist igavese elu teel. ■

VIITED

1. Maali täispikk pealkiri on „Life-Boat and Manby Apparatus Going Off to a Stranded Vessel Making Signal (Blue Lights) of Distress”.
2. Mt 4:19.
3. Ef 2:19.
4. Vt Mt 22: 39.

SÕNUMI ÕPETAMINE

Võite küsida inimestelt, keda te külastate, kas nad teavad kedagi, kellel on raskusi Kirikus käimisega. Te võiksite valida välja ühe inimese ja arutada viise, kuidas näidata armastust, näiteks kutsudes teda pereõhtule või õhtusöögile.

Kingitus nimega Jen

Josi S. Kilpack

Teisel aastal keskkoolis tegin ma rea valesid valikuid. Need valikud töid tõsiseid tagajärgi ja kurbust ning ma otsustasin kasutada oma suvevaheaega, et teha oma elus mõningaid muudatusi. Kui kool taas algas, sõin ma lõunat tualettruumis või tühjas koridoris, et vältida halbu sõpru, kes tahtsid mind tagasi vaele teele viia.

Ma polnud end kunagi nii üksikuna tundnud.

Siis andis Jumal mulle kingituse – Ta saatis mulle Jeni. Jen ei halvustanud mind minu vigade pärast, vaid julgustas mind

minema edasi õiges suunas. Teadmine, et näen teda koolis, aitas mul jätkata pühakirjade lugemist ja toitis minu tunnistust. Kui jõudis kätte kooli lõpetamise aeg, olin ma endale tõestanud, et olin pühendunud muutusele.

Vahel mõtisklen ma, kus ma oleksin praegu, kui Jen ei oleks mulle sõbraks olnud. Kas oleksin suutnud ka ilma temata oma põhimõtetele kindlaks jääda? Õnneks ei saa ma seda kunagi teada, kuna ta oli seal, kogu südamest valmis mind aitama.

Autor elab Utah's Ameerika Ühendriikides

LAPSED

Päästmise viisid

President Thomas S. Monson õpetab meile, et me peaksime olema teistele abiks, sealhulgas vanuritele, leskedele, haigetele, vähemaktiivsetele ja neile,

kes vajavad lisaabi. Vaadake järgnevaid pilte ja tõmmake ring ümber neile, kus on midagi, mida teie võite teha, et teisi aidata.

Kirjutage allolevatele ridadele, kuidas te võiksite teisi aidata. Mõtete saamiseks võite kasutada pilte.

Tutvuge materjaliga palvemeelselt ja püüdkte teada, mida jagada õdedega, keda külastate. Kuidas aitab Päästja elu ja missiooni mõistmine suurendada teie usku Temasse ning õnnistada teie hoolealuseid. Inglisekeelse lisateabe saamiseks külastage kodulehte reliefsociety.lds.org.

Jeesuse Kristuse jumalik missioon: Looja

See külastusõpetuse sõnum on esimene seeriast, mis kajastab Päästja missiooni erinevaid aspekte.

Jeesus Kristus lõi „taevad ja maa” (3 Ne 9:15). Ta tegi seda preesterluse väega ja Taevaisa juhatusel (vt Ms 1:33).

„Kui tänulikud me peaksime olema, et tark Looja valmistas maa ja jättis meid siia,” ütles president Thomas S. Monson, „et võiksime võtta osa proovi-ajast, võimalusest end tõestada, et olla kõige selle väärilised, mida Jumal meie jaoks valmistanud on.”¹ Kui me kasutame oma valikuvabadust, et pidada Jumala käske ja parandada meelt, saame vääriliseks, et naasta Tema juurde elama.

President Dieter F. Uchtdorf, teine nõuandja Esimeses Presidentkonnas, on öelnud loomise kohta:

„Ta lõi universumi just meie pärast! ...

Inimese jaoks näib olevat mõistusevastane, et võrreldes Jumalaga pole inimene midagi ja ometi oleme Jumala jaoks kõik.”² Teadmine, et Jeesus Kristus lõi maa meie jaoks,

kuna me oleme Jumala jaoks kõik, aitab meil suurendada meie armastust nende vastu.

Pühakirjasalmid

Johannese 1:3; Heebrealastele 1:1–2; Moosia 3:8; Moosese 1:30–33, 35–39; Aabrahami 3:24–25

VIITED

1. Thomas S. Monson. Võidujooks eluga. 183. kevadine üldkonverents. –www.jeesusekristusekirik.ee
2. Dieter F. Uchtdorf. Te olete Talle olulised. – Liahona, nov 2011, lk 20.
3. Joseph Fielding Smith. Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society, 2011, lk 171.
4. Daughters in My Kingdom, lk 171.
5. Vt Joseph Smith. Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society, 2011, lk 171–172.

Usk, pere, trööst

Meie ajaloost

Meid on loodud Jumala kuju järgi (vt Moosese 2:26–27) ja meil on jumalik potentsiaal. Prohvet Joseph Smith julgustas Abiühingu õdesid „elama [nende] eelisõigusele vastavalt”.³ Seda julgustust aluseks võttes on õdesid Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikus õpetatud elama vastavalt nende jumalikule potentsiaalile, täites eesmärged, mille Jumal on neile seadnud. „Kui nad mõistavad oma tõelist olemust – et nad on Jumala tütreid, kellel on kaasa antud võime armastada ja hoolitseda – saavutavad nad oma potentsiaali kui pühad naised.”⁴

„Teid on nüüd asetatud olukorda, kus võite käituda vastavalt tunnetele, mille Jumal on teie rindu istutanud,” ütles prohvet Joseph Smith. „Kui te elate vastavalt neile põhimõtetele, siis on see suurepärane ja imeline! Kui te elate vastavalt oma eelisõigusele, on inglid teie kaaslasteks.”⁵

MIDA MINA TEHA SAAN?

1. Kuidas võib oma jumaliku loomuse mõistmine suurendada meie armastust Päästja vastu?

2. Kuidas võime näidata oma tänulikkust Jumala loodu vastu?

ÜLDKONVERENTSI IDEED

Tina Spencer

„Arva, kes tuleb õhtust süüa?”

Viisteist päeva enne iga üldkonverentsi riputab meie pere üles sildi, mis kuulutab, et hakkab pihta mäng „Arva, kes tuleb õhtust süüa?”. Seejärel lisame me sildile viimased pildid meie prohvetitest, nägijatest ja ilmutuse saajatest Kiriku ajakirjade eelmise konverentsi väljaannetest.

Mina valmistun, uurides prohveti kohta, kellest me sel õhtul räägime. Mõnikord kasutan ma kodus leiduvaid asju, et esitada seda, mida ma olen välja uurinud, ja panen need taldrikule. Õhtusöögi ajal räägin ma iga eseme kohta loo ja kõik püüavad ära arvata, kellest ma kõnelen. Teinekord jutustan ma loo või paar, mida prohveti eelmise konverentsi ajal jagas.

On üllatav näha, mida kõike mu lapsed meie armastatud prohvetite ja

apostlite kohta mäletavad, ning ma tean, et see lihtne mäng on suurendanud ka minu armastust ja teadmisi nende imepärase meeste kohta.

Minu isiklikud konverentsikõnede koopiad

Kui vanem Neil L. Andersen Kaheteistkümnepäevase Apostli Kvoorumist koos oma naisega meie vaia konverentsi külastasid, jagas õde Andersen meiega ühte lugu. Ta rääkis, et kui nad elasid Prantsusmaal, tegi ta iga oma lapse jaoks, isegi väga väikeste jaoks, koopiaid konverentsi kõnedest. Ta oli üllatunud, kui palju koopiategemine maksis. See oli väga kallis. Siis turgatas talle mõte: „Kui palju on minu jaoks väärt see, et mu perel oleks prohvetite sõnad?”

See lugu läks mulle hinge ja ma

hankisin igale mu pereliikmele isiklikud konverentsikõnede koopiad. Meie tütreid olid sellest väga elevil. Me kasutasime neid pereõhtutel ja pühakirjade uurimisel. Oli meeldiv näha ühte tütar omaette kõnesid lugemas ja neid markeriga märgistamas. Teine tütar, kes hiljuti ristitud sai, anus mind, et ma temale kõnesid ette loeksin.

Konverentsi väljakutse

Ühe osana minu Abiühingu tunnist esitasin ma kõikidele õdedele väljakutse eelmise konverentsi kõned üle lugeda. Mõned õed lugesid kõned uuesti läbi, teised vaatasid neid internetist. Paljud õed rääkisid, kuidas nad tundsid, et on eelseisvaks konverentsiks paremini valmistunud. ■

Autor elab Washingtonis Ameerika Ühendriikides.

FÜÜSILINE JA EMOTSIONAALNE TERVIS

Osale noortest, kes on füüsiliselt vormist väljas, võib see saada suureks takistuseks sõprussuhete loomisel ja enesekindluse kasvamisel. Tihtipeale on füüsiline ja emotsionaalne tervis kriitiline osa misjonil teenimiseks valmistumisel, millele pööratakse aga vähe tähelepanu. Selle ajakirjanumbri lehekülgedel 52–53 arutab vanem Adrián Ochoa Seitsmekümnest, kuidas oma keha eest hoolitsemine võib kaitsta meie füüsilist ja vaimset tervist. Ta tuletab meile meelde, et peame rakendama Tarkuse Sõna ja kuuletuma sellele (vt ÕL 89), et olla tervemad ja õnnelikumad. Kui te aitate oma lastel füüsilise ja emotsionaalse tervise põhimõtteid õppida ja rakendada, saavad nad enesekindlamaks ja valmistavad eesolevaks teenimiseks.

Vanem Ochoa ütleb: „Keha eest hoolitsemine õnnistab ka su mõistust ning aitab pidada meeles, et sa oled Jumala laps ning võid olla enesekindel ja õnnelik. Sinu emotsionaalne, füüsiline ja vaimne pool on omavahel seotud.”

Soovitused noorte õpetamiseks

- Lugege koos vanem Ochoa artiklit ning koostage pere

võimlemiskava kindlate, reaalsete eesmärkidega.

- Koos teismeliste lastega lugege brošüürist „Sulle noor” (lk 25–27) füüsilisest ja emotsionaalsest tervisest. Arutage, mida tähendab olla emotsionaalselt terve.
- Laulge koos laulu „Though Deepening Trials” (Raske on tee) („Hymns”, lk 122) ja arutage, mida õpetab ülestõusmine meile füüsilise keha tähtsusest.
- Uurige selles artiklis välja toodud pühakirju ja arutage, mida need õpetavad füüsilise ja emotsionaalse tervise kohta.

Soovitused laste õpetamiseks

- Näidake lapsele templi pilti. Arutage, mida tähendab apostel Pauluse õpetus, et meie kehad on „Püha Vaimu tempel” (1. korintlastele 6:19), ja kuidas võib see teadmine aidata meil oma keha ja vaimu eest paremini hoolt kanda.
- Tehke nimekiri tervislikest vaba aja tegevustest, mida teie laps koos perega teha sooviks. Seejärel koostage plaan, kuidas neid tegevusi pereelu osaks muuta.

SAMATEEMALISED PÜHAKIRJAKOHAD

Õpetussõnad 16:32

Taaniel 1:3–20

Luuka 21:19

Roomlastele 12:1–2

1. korintlastele 6:19–20

1. tessalooniklastele 5:14

Alma 38:12; 53:20

Õpetus ja Lepingud
88:15; 89

- Arutage viise, kuidas mõista ja kontrollida tundeid, näiteks viha ja kurbust. Laulge laule „If You’re Happy” (Kui sul tuju hea) („Children’s Songbook”, lk 266), „Kui Jeesus ma olla püüan” (Liahoona, aprill 2012, lk 64) või muid laule, mis räägivad tunnetest või õigete valikute tegemisest. ■

KIRIKU UUDISED

Rohkem teavet Kiriku uudiste ja ürituste kohta leiate internetiaadressil news.lds.org.

Liikmed võivad taotleda teavet preesterluse volituse liini kohta

Ryan Morgeneegg

Kiriku uudised

Kirik võib nüüdsest liikmete soovi korral anda teavet preesterluse volituse liini kohta. Preesterluse volituse liin näitab preesterlusse asetamise järjestust, mis ulatub tagasi Kiriku algusaegadesse kuni Päästjani välja.

Kuigi liikme isiklikus preesterluse volituse liinis võib olla preesterluse hoidja, kes teenib Seitsmekümnes, ei peeta Seitsmekümne ameti jaoks eraldi volituse liini. Ametisse asetatud piiskopite ja patriarhide preesterluse volituse liini jälgitakse nende ülempreestriks asetamise kaudu.

Kirikult võib taotleda ainult Melkisedeki preesterluse volituse liini. Aaroni preesterluse volituse liine saadaval ei ole. Liikmed võivad taotleda informatsiooni Melkisedeki preesterluse volituse liini kohta ainult iseenda, kodus elava lapse või põhimisjonil teeniva noore kohta. Need dokumendid ei ole Kiriku ametlikud materjalid.

Kui soovite taotleda oma preesterluse volituse liini, teatage oma täisnimi, sünnikuupäev, liikmekaardi number (leiate selle oma templisoovitusel või saate koguduse asjuri käest), teid vanemaks või ülempreestriks asetanud isiku nimi (kui see on teada), oma aadress ja telefoni number või e-posti aadress.

Saatke oma taotlus aadressil:

Priesthood Line of Authority

Global Service Center

120 North 200 West

Salt Lake City, Utah 84103-1514, USA

Fax: 1-801-240-6816

Telefon: 1-800-453-3860, lisanumber 2-3500

E-post: Saatke e-kiri aadressile

lineofauthority@ldschurch.org ja märkige teemareale „PLA”. Teile saadetakse blankett, mis tuleb ära täita ja tagasi saata (see on automaatne vastus igale e-kirjale, mille teemareale on märgitud „PLA”). ■

KIRIKU ANNAVAH VOLITUSE KAHETEISTKÜMNENLE APOSTLILE, HARRY ANDERSON © IRI

**Talituste
läbiviijate
preesterluse
volituse liini
saab jälgida
kuni Päästjani
välja.**

Lehvikutega tantsijad moodustavad oma etteastes numbri „20”, tähistades sellega Kiriku tegutsemise 20ndat aastapäeva Mongoolias.

Mongoolia tähistab kohaliku Kiriku 20ndat aastapäeva

Esmaspäeval, 15. aprillil 2013 kogunes üle 300 Kiriku liikme Zaisani mäekünkale Ulaanbaataris Mongoolias, et tähistada Kiriku 20ndat aastapäeva selles riigis. Laulis 50-liikmeline koor, kokkutulnud võisid kuulata vanem Neal A. Maxwelli (1926–2004) 1993. aasta kõne salvestust, millega ta pühitses Mongoolia evangeeliumi kuulutamiseks.

Vanem Tai Kwok Yuen, endine Aasia piirkonna juhatuse liige, kes koos vanem Maxwelliga 1993. aastal Mongoolias viibis, nentis: „Issanda käsi on selles oma viinamäe osas lakkamatult töös olnud.”

Aastapäeva tähistati mitmete üritustega terve nädala. Misjoni kokkutulekul osales ühtekokku 200 misjonilt naasnud misjonäri. Põhimisjonil on teeninud üle 1000 mongoli – igast 10 liikmest 1. Reede õhtul toimusid kogu Mongoolias ristimistalitused. Kirikusse ristiti 24 inimest. Mary N. Cook, kes hiljuti vabastati Noorte Naiste üldjuhatast, kõneles Noorte Naiste pühalikul koosolekul. Pereajaloo avatud uste päeval näidati videot, milles õpetati uue sugupuu programmi

kasutamist. Rohked kultuuriüritused näitasid Mongoolia rikat kultuuri ja Kiriku liikmete erakordset andekust.

Viimse aja pühad Haitil tähistavad aastapäeva puude istutamisega

1. mail 2013 osalesid Haiti pühad suures üleriigilises puude istutamise projektis. Esimesel päeval istutati maha terve leegion noori puid. Selliseid päevi järgnes veel mitu. Kui projekt lõpule jõuab, kasvab Haitil 400 000 uut sidruni-, apelsini- ja melonipuud, kookospalmi ja tamme.

Kiriku ostetud istikud moodustasid ühe osa Haitile maavärinast taastumiseks osutatavast abist. Puude istutamise projekt oli liikmetele ühtlasi ka teenimisprojekt, millega tähistati Kiriku 30ndat aastapäeva saarel. Kolm aastakümnet tagasi külastas Haitit president Thomas S. Monson, kes oli tol ajal Kaheteistkümne Apostli Kvoorum liige, ja pühitses selle maa taastatud evangeeliumi kuulutamiseks.

Vanem Neil L. Andersen Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist viibis aastapäeva pühitsemise ajal Haitil ja juhatas mälestustahvli avamist, mis tähistab Kiriku algust saarel.

Kirik annab Ameerika rahva abistamiseks ligemale 500 000 kilogrammi toiduaineid

2013. aasta mais annetas Kirik oma humanitaarabi organisatsioonile Latter-day Saint Charities (Viimse aja pühade heategevus) kaudu ligemale pool miljonit kilogrammi toiduaineid organisatsioonile Feeding America, mis on Ameerika Ühendriikide suurim toiduabi pakkuv mittetulundusühing. Annetatud toiduabi sisaldas puuvilja-, juurvilja- ja oakonserva, mida jagatakse abivajavatele perekondadele erinevate toiduhoidlate ja varjupaikade kaudu üle kogu Ameerika Ühendriikide.

Feeding America president ja tegevjuht ütles, et annetusest piisab 625 000 toidukorra kokkupanemiseks.

Misjonärid ja liikmed Haitil istutavad kõrgel mägedes puid. Taamal Haiti pealinn Port au Prince.

FOTOD: JASON SWENSEN

Vanem
Quentin L. Cook
Kaheteistkümne
Apostli Kvoorumist

President David O. McKay (1873–1970) meenutas sageli üht tõestisündinud lugu, mis leidis aset, kui ta teenis misjonil Šotimaal. Ta tundis mõnda aega misjonil olnuna koduigatsust ning käis lähedalasuvas Stirlingi lossis ekskursioonil. Kui tema ja ta kaaslane lossi külastamast naasid, möödusid nad hoonest, mille ukse kohale oli graveeritud tsitaat, mida tavaliselt omistatakse Shakespeare'ile. Tekst oli järgmine: „Kes sa ka poleks, hästi käituda sul tuleb.”

President McKay, kes seda kogemust 1957. aastal oma kõnes meenutas, selgitas: „Ma ütlesin endale või oma vaimule: „Sa oled Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku liige. Veelgi enam, sa oled siin kui Issanda Jeesuse

**HÄSTI
KÄITUDA
SUL
TULEB**

*Olge õigemeelsed. Rajage perekond.
Leidke sobiv moodus elatist teenida.
Teenige kutses, mille saate.
Valmistuge Jumalaga kohtumiseks.*

Kristuse esindaja. Sa võtsid vastu ülesande olla Kiriku esindaja.” Siis mõtlesin sellele, mida olime ennelõunal teinud. Olime läinud ekskursioonile, olime täiendanud oma ajaloolisi teadmisi, seda küll, ning ma olin selle pärast elevel. ... Aga see ei olnud ometi misjonitöö. ... Ma võtsin kivisse graveeritud sõnumi omaks ning me püüdsime sellest hetkest alates täita Šotimaa misjonäridena oma osa.”¹

Sõnum „Kes sa ka poleks, hästi käituda sul tuleb” oli vanem McKay jaoks nii oluline ning avaldas talle nii suurt mõju, et ta kasutas seda teiste inspireerimiseks kogu oma ülejäänud elu. Ta otsustas, et ükskõik millised on tema kohustused, annab ta endast parima.

Vältige maski kandes kellegi teise mängimist

Pidades silmas tohutut heategude potentsiaali, mis on teil, Kiriku noored, siis millised on minu mured seoses teie tulevikuga? Millist nõu võiksin teile anda? Esiteks avaldatakse igaühele teist survet olla keegi teine – võib-olla kanda isegi maski – ning saada kellekski, kes ei peegelda seda, kes te tegelikult olete ja kes te olla tahate.

Kiriku algusaastatel elasid prohvet Joseph, Emma ja nende 11-kuused kaksikud Joseph ja Julia Ohio osariigis Hiramis Johnsoni nimelises talus. Mõlemad lapsed põdesid leetreid. Joseph magas koos pisipojaga väljatõmmataval voodil välisukse lähedal.

Öösel tungis kamp mustaks värvitud näoga mehi majja ja vedas prohveti välja, kus nad peksid teda ning tõrvasid üle nii tema kui ka Sidney Rigdoni.

Kõige traagilisem kallaletungi juures oli see, et väike Joseph sai ööõhu käes olles külma ning suri mõni päev hiljem.²

Ka need, kes prohvet Josephi ja tema venna Hyrumi tapsid, värvisid oma näo, et oma isikut varjata.³

Tänapäeval, mil anonüümne olla on kergem kui eales varem, on väga tähtis mitte kanda maski ning olla „truu usule, mille eest märtrid surid“.⁴

Parim kaitse halbade valikute tegemise eest on vältida anonüümsuse maski kandmist. Kui teil kunagi tekib soov

Vanem L. Tom Perry käitus Jaapanis viibides hästi.

seda teha, siis palun teadke, et see on tõsine ohumärk ning üks vastase vahendeid panna teid tegema midagi, mida te teha ei tohiks.

Tänapäeval on tavaline varjata oma identiteeti, kirjutades internetis anonüümselt vihaseid, salvavaid ja kitsarinnalisi sõnumeid. Mõned nimetavad seda materdamiseks.

Apostel Paulus kirjutas:

„Ärge eksige! Kurjad kõned rikkuda võivad kombeid häid!

Kainestuge õieti ja ärge tehke pattu, sest mõned ei tea midagi Jumalast“ (1. korintlastele 15:33–34).

Selge on see, et kurjad kõned ei viita ainuüksi halbadele kommetele, vaid kui viimse aja pühad end sel moel

väljendavad, võivad nad avaldada halba mõju neile, kes ei tunne Jumalat või kel pole tunnistust Päästjast.

Interneti kasutamine ükskõik mis moel kiusamiseks, maine kahjustamiseks või kellegi halvas valguses näitamiseks on laiduväärne. Me näeme ühiskonnas, et kui inimesed kannavad anonüümsuse maski, teevad nad suurema tõenäosusega midagi eelkirjeldatud, mis halvab avalikku arutelu. Sedasi rikutakse ka põhimõtteid, mida Päästja õpetas.

Päästja selgitas, et Tema pole tulnud maailma üle kohut mõistma, vaid selleks, et maailm päästa. Seejärel selgitas Ta, mida hukkamõistmine tähendab:

„Valgus on tulnud maailma, aga inimesed on armastanud pimedust enam kui valgust, sest nende teod on kurjad.

Igaüks, kes teeb halba, vihkab valgust ega tule valguse juurde, et ta tegusid ei paljastataks.

Aga kes teeb tõtt, see tuleb valguse juurde, et ta teod saaksid avalikuks, sest need on tehtud Jumalast“ (Johannese 3:19–21; vt ka salme 17–18).

Õigemeelsed ei pea kandma maske, et varjata oma identiteeti.

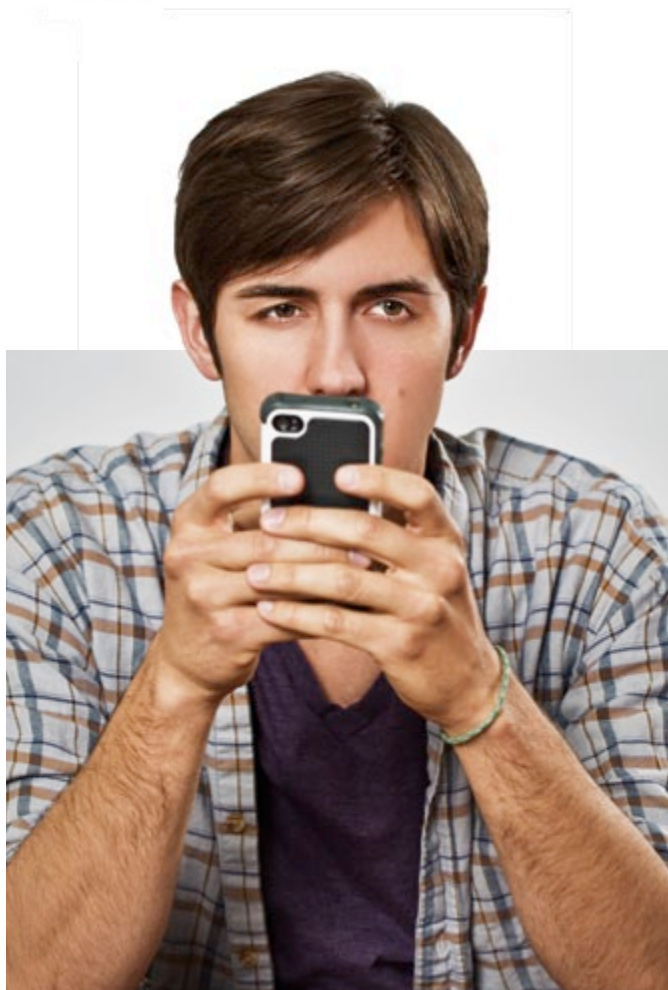
Tegutse vastavalt oma tõekspidamistele

Sa tegutsed vastavalt oma tõekspidamistele, kasutades aega nende asjade tegemiseks, mis kasvatavad ja arendavad iseloomu ja aitavad saada kristlikumaks. Ma loodan, et mitte keegi teist ei arva, et elu on ainult lust ja lillepidu, vaid see on pigem aeg valmistuda kohtumiseks Jumalaga (vt Alma 34:32).

Üks imeline näide oma osa täitmisest ja arukast ajakasutusest on vanem L. Tom Perry elust, kui ta osales Ameerika Ühendriikide mereväelasena Teise maailmasõja lõpul Jaapani ülesehitamisel. Vanem Perry rääkis sellest, kui lindistati tema erilist tunnistust Päästjast, mida praegu näidatakse külustuskeskuses.

„Ma olin esimeste merejalaväelaste seas, kes pärast Teist maailmasõda rahulepingu sõlmimise järel Jaapanis randusid. Hävitatud Nagasaki linna saabumine oli üks minu elu kurvemaid kogemusi. Suur osa linnast oli

*Parim kaitse halbade
valikute tegemise eest
on vältida anonüüm-
suse maski kandmist.*

täielikult hävitatud. Mõned surnud polnud veel maetud. Okupatsioonivägedena seadsime üles peakorteri ja asusime tööle.

Olukord oli väga nukker, ja mõned meist tahtsid anda endast rohkem. Palusime oma divisjoni kaplanilt luba, et aidata taastada kristlikke kirikuid. Valitsuse sõjaaegsete piirangute tõttu olid need kirikud peaaegu tegevuse lõpetanud. Nende vähesed hooned olid tugevalt kahjustatud. Mõned vabatahtlikud meie seast parandasid ja krohvisid neid kabeleid oma vabal ajal, et neis võiks taas kristlikke teenistusi pidada.

... Me leidsime üles kirikuõpetajad, kes ei saanud sõjaaastatel teenida, ja julgustasime neid oma kõnepulti naasma. Meil olid nende inimestega suurepärased kogemused, kui neil oli taas võimalus vabalt oma kristlikke uskumusi praktiseerida.

Kui me Nagasakist lahkusime, et koju naasta, toimus midagi, mis on mulle alatiseks meelde jäänud. Kui me astusime rongi, mis pidi meid viima laevadele, millega me koju sõitsime, pilkasid meid paljud teised merejalaväelased. Nendega olid tulnud hüvasti jätma nende tüdrukusõbrad. Nad naersid ja väitsid, et meil oli kogu Jaapanis olemise lõbu kogemata jäänud. Me olime vaid raisanud oma aega seinte krohvimisele.

Kui nad olid pilkamise haripunktis, ilmus rongijaama lähedal asuva künka tagant nähtavale oma 200 Jaapani kristlast, kelle kirikuid me olime parandanud, lauldes laulu „Onward, Christian Soldiers” (Edasi, kristlastest sõdurid). Nad tulid ja külvasid meid kingitustega üle. Siis rivistusid nad kõik raudtee rööbaste äärde. Kui rong liikuma hakkas, sirutasime oma käed välja ja puudutasime lahkudes nende sõrmi. Me ei suutnud kõnelda. Tunded olid liiga tugevad. Kuid me olime tänulikud, et võisime sõja järel sel väikesel viisil taastada kristluse selle rahva seas.”⁵

Palun mõtisklege selle üle ja mõelge ette, kuidas oma aega kasutada. Nagu vanem Perry näitest järeldada võib, ei räägi ma usu otsaette kirjutamisest ega usu pealiskaudsusest. See võib valmistada piinlikkust nii teile kui ka Kirikule.

Ma räägin sellest, et te peaksite saama selliseks, nagu te olema peate.

Sea õigeid eesmärke

Minu kolmas nõuanne käib mõne eesmärgi kohta, mida peaksite silmas pidama. Umbes samal ajal ehk Teise maailmasõja lõpupoole, mil vanem Perry mereväelasena

Juhataja Boyd K. Packerit on õnnistatud õigemeelsete eesmärkide seadmise eest.

Jaapanis viibis, teenis ka juhataja Boyd K. Packer õhujõududes Jaapanis.

2004. aastal läksin ma koos juhataja Packeri ja teistega Jaapanisse. Tal avanes võimalus minna kohtadesse, kus ta varem oli käinud, ning mõnda tolleaegset kogemust ja otsust meenutada. Tema loal räägin mõnest tema mõttest ja tundest.

Juhataja Packer kirjeldas kogemusi, mis said talle osaks Okinawa ranniku lähistel asuvatel saartel. Ta pidas neid oma mägedeks kõnnumaal. Tema isiklik ettevalmistus ning kohtumised teiste liikmetega olid tugevdanud tema usku evangeeliumi õpetustesse. See, mis tal puudus, oli kinnitus – kindel teadmine sellest, mille õigsust ta oli juba tunda saanud.

Juhataja Packeri eluloo kirjutaja selgitab, mis seejärel juhtus: „Rahu ja kinnituse asemel, mida ta otsis, sattus ta silmitsi põrguliku süütute vastu peetava sõjaga. Püüdes leida kohta, kus üksi olla ja mõtiskleda, ronis ta ühel päeval kõrgemasse paika. Seal leidis ta eest maamaja laastatud varemed koos selle juurde kuuluva hüljatud maguskartulipõlluga. Närtsinud taimede keskel nägi ta tapetud ema ja tema kahe lapse surnukehi. See vaatepilt täitis ta sügava kurbusega, kuid samas ka tuletas meelde armastust tema enda pere ja kõigi perekondade vastu.”⁶

Lõpuks läks ta ajutisse punkrisse, kus ta juurdles, mõtiskles ja palvetas. Juhataja Packer kirjeldas seda tagasivaateliselt kui kinnitavat vaimset kogemust. Ta sai inspiratsiooni selle kohta, mida ta peaks oma eluga ette võtma. Tal polnud mõistagi veel aimugi, et ta kutsutakse kõrgesse ja pühasse kutsesse, milles ta praegu teenib. Ta jõudis selgusele, et soovib õpetada Päästja õpetusi. Ta otsustas, et elab õigemeelset elu.

Ta mõistis väga erilisel moel, et tal tuleb leida õigemeelne naine, kellega koos kasvatada üles suur pere. See noor sõdur mõistis, et tema karjäärivalik tooks sisse üsna vähe ning tema ja ta armas kaaslane peaksid selles osas jagama samu arusaamu ning olema mõlemad valmis tulema toime ilma mõne materiaalse hüveta. Õde Donna Packer oli ja on juhataja Packerile täiuslik kaaslane. Neil polnud raha kunagi üle, kuid nad ei tundnud mingilgi viisil puudust. Nad kasvasid üles 10 last ning see nõudis ohverdämist. Nüüdseks on neil 60 lapselast ja 80 lapselapselast.

Ma räägin sellest tõestisündinud loost, kuna liigagi tihti seame oma eesmärgid vastavalt maailma väärtustele. Liikmetele, kes on saanud päästvad talitused, on kõik muu vajalik üsna lihtne. Olge õigemeelsed. Rajage perekond. Leidke sobiv moodus elatist teenida. Teenige kutses, mille saate. Valmistuge Jumalaga kohtumiseks.

Päästja õpetas, et „külluseski ei olene kellegi elu sellest, mis tal on” (Luuka 12:15).

Ehitage üles oma riiki ja kogukonda, kus te elate

Selleks et olla see põlvkond, kes te olema peate, tuleb teil lisaks isiklike omaduste arendamisele ja otsuste

Judeokristlik pärand, mille oleme pärinud, pole ainuüksi hinnaline, vaid ka elutähtis osa Taevase Isa plaanist. Me peame seda säilitama tulevaste põlvkondade jaoks.

tegemisele ka ehitada üles oma riiki ja kogukonda, kus elate. Teie põlvkond peab kaitsma õigemeelsust ja usuvabadust. Judeokristlik pärand, mille oleme pärinud, pole ainuüksi hinnaline, vaid ka elutähtis osa Taevase Isa plaanist. Me peame seda säilitama tulevaste põlvkondade jaoks. Me peame tegema koostööd heade inimestega, muuhulgas teistest uskudest inimestega, eriti aga nendega, kes tunnevad vastutust Jumala ees. Need inimesed mõistavad, miks me räägime täna õhtul teemal „Kes sa ka poleks, hästi käituda sul tuleb”. Judeokristlike väärtuste ja usuvabaduse edukas juurutamine muudab teie põlvkonna parimaks põlvkonnaks – selliseks, nagu see olema peab.

Kesk tänapäeva probleeme tunnevad Esimene Presidentkond ja Kaheteistkümne Apostli Kvoorum erilist muret selle üle, kas te osalete oma koduriigi poliitikas sobilikult. Kirik on poliitilistes küsimustes neutraalne ja ei toeta parteide kandidaate. Kuid me ootame oma liikmetelt aktiivsust oma valitud kandidaatide ja parteide toetamisel, et hoida alal head valitsust. Meie õpetus on selge: „Tuleb usinasti otsida ausaid ... ja tarku inimesi” (ÕL 98:10).

Me usaldame teid. Kiriku juhid usuvad siiralt, et te suudate ehitada kuningriiki paremini kui ükski varasem põlvkond. Teiega pole ainult meie armastus ja usaldus, vaid ka meie palved ja õnnistused. Me teame, et teie põlvkonna edu on vajalik Kiriku jätkuva rajamise ja kuningriigi kasvu jaoks. Me palvetame, et te täidaksite oma osa hästi, vältides maskikandmist, tegutsedes vastavalt oma tõelisele identiteedile, seades õigeid eesmärke ja ehitades üles oma riiki ja kogukonda, kus elate. ■

Kiriku haridussüsteemi pühalikult koosolekult noortele täiskasvanutele, mis toimus Brigham Youngi Ülikoolis Idahos 4. märtsil 2012. Täispika ingliskeelse teksti vaatamiseks mine lds.org/broadcasts/archive/ces-devotionals/2012/01?lang=eng.

VIITED

1. David O. McKay tsitaat Francis M. Gibbonsi teoses „David O. McKay: Apostle to the World, Prophet of God”, 1986, lk 45.
2. Vt Mark L. Staker. Remembering Hiram, Ohio. – Ensign, okt 2002, lk 32, 35.
3. Vt Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 24.
4. True to the Faith. Hymns, lk 254.
5. L. Tom Perry tsitaat teoses „Joy – for Us and Others – Comes by Following the Savior” <http://lds.org/prophets-and-apostles/what-are-prophets-testimonies?lang=eng>.
6. Lucile C. Tate. Boyd K. Packer: A Watchman on the Tower, 1995, lk 58–59.

Gary and Susan Carter

Templitöötajana on meil olnud õnnistus kohtuda noorte täiskasvanutega, kes tulevad templisse enda templiõnnistust saama. Me tõdeme, et templiseminarist oli neile küll kasu, kuid õigemeelsete vanemate ja juhtide mõju mängis suuremat rolli, aidates neil teha templilepinguid. Lapsevanemate ja juhtidena peame aitama noortel valmistuda mitte ainult põhimisjonärina teenima, mis kestab vaid mõned kuud, vaid samuti templilepinguid sõlmima ja pidama, mis kestavad igavesti. Esimesed õpetushetked võivad leida aset lapseas.

Laste ettevalmistamine

Vanemad võivad näidata oma lastele, et templid on tähtsad, sellega, et nad seal Jumalat kummardavad ja templitööst tunnistust jagavad. Isegi paikades, kus ei ole võimalik tihti templit külastada, võivad vanemad lastele edasi anda soovi templisse minna.

President Howard W. Hunter (1907–1995) õpetas vanemaid: „Jagagem oma lastega neid vaimseid tundeid, mida me templis tunneme. Ja õpetagem neile tõsimeelsemalt ja mugavamalt asju, mida me võime neile Issanda koja kohta öelda.¹ Meie lapsed peavad teadma, et tempel on paik, kus me oleme saanud vastuseid palvetele ja kus

TEISMELISED ja TEMPLI- LEPINGUD

Põhimisjonäride vanusepiirangu alandamise tulemusel on veel kümned tuhanded teismelised saanud võimaluse teha pühasid templilepinguid.

me tunneme Jumala armastust.

Vanemad võivad samuti õpetada oma lapsi elama piiratud kasutusõigusega templisoovituse vääriliselt, mille nad võivad saada 12-aastasena. Kui neil noortel saabub aeg templisse minna, näeme, millise rõõmu ja uhkusega nad neid soovitusi templis ette näitavad.

Noorte ettevalmistamine

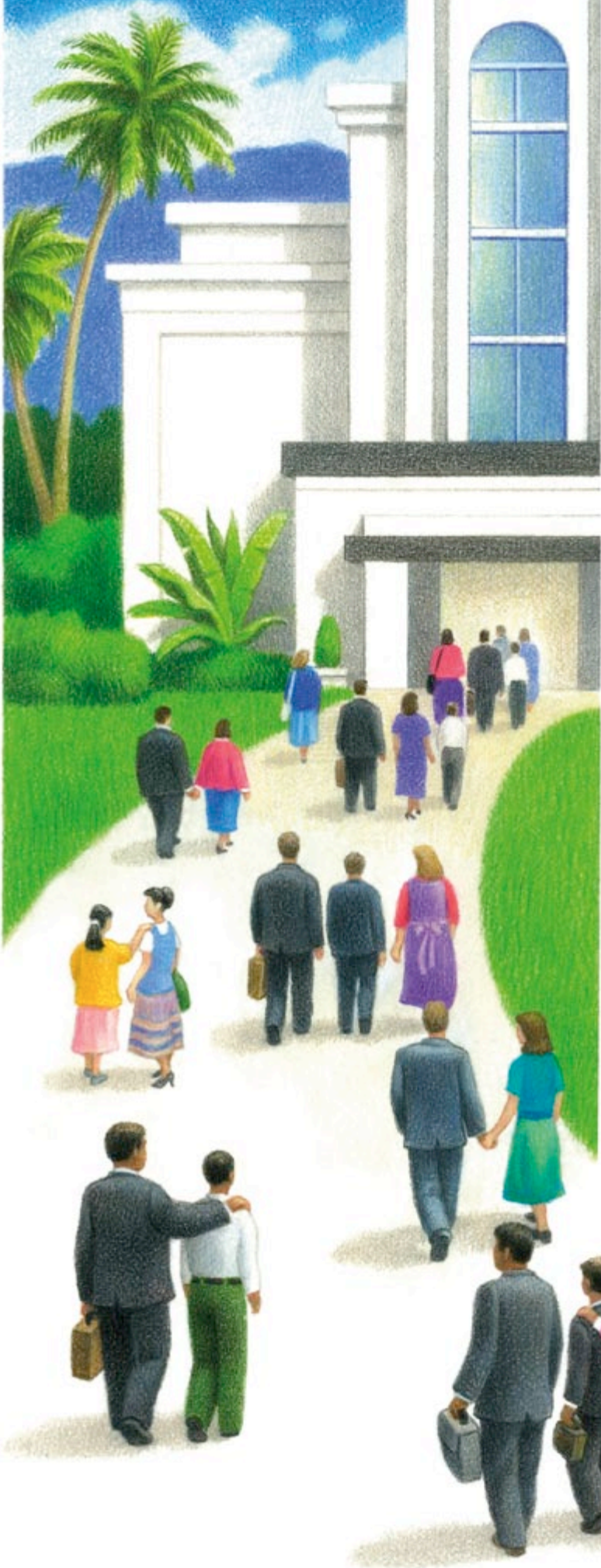
Vanemad võivad aidata oma lastel pereajalugu uurida, et nad 12-aastaseks saades võiksid surnud esivanemate nimed templisse viia. Noortele, kes seda teevad, on vanem David A. Bednar Kaheteistkümnend

Apostli Kvoorumist lubanud: „Teie armastus ja tänu teie esivanemate suhtes suureneb. Teie tunnistus ja pöördumine Päästjasse saavad sügavaks ja kestvaks. Ning ma luban teile, et teid kaitstakse vastase kasvava mõju eest.”²

Me oleme mitmel korral näinud selle lubaduse täitumist. Hiljuti rääkis meile üks noor naine, et oli pärast oma vanaema nime väljauurimist tulnud templisse tema eest talitusi tegema. Ta ütles, et kui teda vanaema eest ristiti, tundis ta selgesti, et tema vanaema tervitab teda järgmises elus. Sellised kogemused tugevdavad tunnistust ja sisendavad soovi osaleda edasistes templitalitustes.

Paljud noored seisavad silmitsi kiusatusega riietuda sündsusetult. Kui vanemad ja juhid kannavad meeldivaid,

tagasihoidlikke riideid, mõistavad noored, et ka nemad võivad seda teha. Noored peavad mõistma, et see, kuidas nad riietuvad ja kuidas nad oma keha kohtlevad, näitab nende jüngriks olemist.

Vanemad võivad aidata noortel valmistuda templisse minekuks, aidates neil mõista templis sõlmitavaid lepinguid. Templilepingute seas on lubadused „kuuletuda range vooruslikkuse ja kõlbelse puhtuse seadusele, olla ligimest armastav, heatahtlik, salliv ja puhas; pühendada nii anded kui ka materiaalsed vahendid tõe levitamisele ja inimsoo moraalsele ülendusele; olla jätkuvalt pühendunud tõe huvides ning püüda toetada igal viisil suurt ettevalmistust, et maa võiks saada valmis oma Kuninga, Issanda Jeesuse Kristuse vastuvõtmiseks.”³ Vanemad võivad tunnistada, et noored saavad isiklikke ja võimsaid õnnistusi kogu oma elu jooksul, kui nad peavad kinni nendest lepingutest ning need lepingud muutuvad seeläbi noortele tähendusrikkamaks, kui nende vanemad aitavad neil mõista, et nii õnnistused kui ka lepingud on võimalikud tänu Jeesuse Kristuse lepitusele.

On palju viise, kuidas võime oma lapsi ja noori ette valmistada templiõnnistuste saamiseks. Mida rohkem ette valmistatud nad on, seda tõenäolisem on, et nad on rahulikud ja tunnevad Vaimu ning neile saavad osaks suured vaimsed kogemused oma templianni saamisel. Ülendav kogemus templis teeb neist pühendunudumad Kristuse jüngrid ja paremad misjonärid – motiveeritud aitama neid, keda nad õpetavad valmistuma oma pühade templitalituste saamiseks. ■

VIITED

1. Howard W. Hunter. Follow the Son of God. – Ensign, nov 1994, lk 88.
2. David A. Bednar. The Hearts of the Children Shall Turn. – Liahona, nov 2011, lk 26–27.
3. James E. Talmage'i tsitaat teoses „Ettevalmistused templisse minekuks”, 2002, lk 35.

MEIE SUUR misjonäri pärand

Kõik misjonärid nii minevikus kui praegu teenivad lootuses muuta teiste inimeste elu paremaks.

**LaRene Porter Gaunt ja
Linda Dekker Lopez**
Kiriku ajakirjad

Tänapäeval viivad misjonärid edasi suurt pärandit täita maa Issanda tundmisega (vt Jesaja 11:9). Aabrahamist Pauluse, Ammoni ja Wilford Woodruffini on misjonärid pühakirjadest ja Kiriku ajaloost suureks eeskujuks tänapäeva misjonäridele.

Oleme siis kas liikmetest misjonärid, valmistumas põhimisjoniks, misjonil teenimas või misjonilt koju naasnud, võime nendest eeskujudest jõudu ja inspiratsiooni ammutada.

Meie misjonäri pärand Piiblis ja Kallihinnalises Pärlis

Vana Testamendi misjonärid, nagu Joonas, kutsuti inimesi hoiatama (vt Hesekiel 3:17–19). Joonas näitest näeme, kui tähtsad on meelega- randus ja kuulekus. Aabrahami lugu õpetab meile põlvnemisliinist ja Melkisedeki preesterluse väest.

Uue testamendi misjonärid, nagu Peetrus ja Paulus, töötasid, et säilitada Jeesuse Kristuse õpetusi. Sellest hoolimata taganes maailm ajapikku usust. Jumal taastas evangeeliumi prohvet Joseph Smithi kaudu. Nüüd töötame meie nagu tolleagedsed misjonärid, et säilitada ja jagada Jeesuse Kristuse õpetusi.

© 2002 DANIEL A. LEWIS

Daniel A. Lewis, „Joonas Niineve rannal”. Joonas parandas meelt ja käis ringi, kuulutades ning kinnitades, et Jehoova valitseb kõikjal ega piira oma armastust ühele rahvale või kindlatele inimestele (vt Joonas 1–4).

HOIATUSHÄÄL

„Kuna Issand on hea, kutsub Ta teenijaid, et inimesi ohu eest hoiatada. Mõelge Joonale. Ta põgenes esmalt Issanda kutse eest hoiatada Niinive rahvast, kes olid patu tõttu ohu suhtes pimedad. Ta teadis, et pahelised inimesed olid läbi aegade prohveteid eiranud ning mõnikord neid isegi tapnud. Ometi, kui Joonas usus ülesannet täitma asus, kaitses Issand teda ja õnnistas eduga.”

President Henry B. Eyring, Esimene nõuandja Esimeses Presidentkonnas. Let Us Raise Our Voice of Warning.
– Liahona, jaan 2009, lk 3.

Simon Vedder, „Peetrus ja Johannes Jeruusalemma valitsejate ees”. Peetrus ja Johannes toodi Suurkohtu ette ja ülempreester küsis neilt: „Eks me ole teid rangelt keelanud õpetamast selle nimel? Ja vaata, te olete Jeruusalemma oma õpetusega täitnud.” „... Peetrus ja teised apostlid kostsid: „Jumala sõna tuleb enam kuulata kui inimese sõna”” (Ap 5:28–29).

Karel Skreta, „Apostel Paulus”. Oma reisi- del ja kirjades jagas Paulus tugevat tunnis- tust Päästjast kogu Väike-Aasias ja suures osas maailmast, mida tollal tunni.

Walter Rane, „Melkisedek õnnistab Aabramit [Aabra- hamit]”. Melkisedek õnnistab Aabramit (vt 1. Moosese 14:18–20) ning annab talle ka preesterluse (vt ÕL 84:14). Ühel teisel ajal ilmus Issand Aabramile, öeldes: „Ma kavatsen ... teha sinust oma teenija, kes kannab minu nime võõral maal. ... Ja sina saad õnnistuseks sinu seem- nele pärast sind, nii et nad kannavad selle teenimistö ja preesterluse oma kätel edasi kõikidele rahvastele” (Aabrahami 2:6, 9).

© GARY L. KAPP. KOPIATE TEGEVINE KEELATUD

USKMATUTE ÕPETAMINE

„Moosia pojad ... läksid laamanlaste sekka. Hoolimata sellest, et need ustavad misjonärid õpetasid inimesi, kelle traditsioonid ei paistnud edendavat vaimset kasvu, aitasid nad tuua suure muutuse laamanlaste sekka. Me teame, et ... „ükski neist laamanlastest, kes uskusid nende jutlustamist ja pöördusid Issandasse, ei langenud kunagi ära“ (Alma 23:6).”

Vanem James B. Martino Seitsmekümnest. Repentance That Brings Conversion. – Ensign, sept 2012, lk 58.

Gary L. Kapp, „Ammon kuningas Lamooni ees“. Ammon, üks Moosia poegadest, päästis kuningas Lamooni karjad. Kui kuningas küsis Ammonilt, kas Jumal saatis ta, vastas Ammon, et ta on mees, kelle Püha Vaim oli kutsunud õpetama evangeeliumi „sellele [Lamooni] rahvale, et neid võidaks tuua teadmisele sellest, mis on õige ja tõde“ (Alma 18:34).

Meie misjonäri pärand Mormoni Raamatus

Alma, Amulek, Moosia pojad ja laamanlane Saamuel on vaid mõned suurtest misjonäri eeskujudest, keda me Mormoni Raamatus leida võime. Nemad on meile meelesparanduse, usu, kuulekuse ja julguse eeskujud. Nagu nemad, võime ka meie toetuda oma misjonitöös Jumala inspiratsioonile ja ilmutusele.

Walter Rane, „Ta tõi rõõmusõnumeid minu hingele“. Ingel külastas laamanlast Saamueli ja tõi „rõõmusõnumeid [Saamueli] hingele“ Päästja tulemise kohta (Heelamani 13:6–7). Kuna ta oli kutsutud nefilastele kuulutama, ronis Saamuel Sarahemla linna müürile ja jagas rõõmusõnumeid inimestega.

Meie misjonäri pärand Õpetuses ja Lepingutes

Pärast evangeeliumi taastamist olid misjonärid olulised. Misjonärid, nagu Dan Jones, Orson Hyde ja Parley P. Pratt, jagasid Mormoni Raamatut ja Jeesuse Kristuse evangeeliumi. Mõned, nagu prohvet Josephi vend Samuel, teenisid oma kodu lähedal. Teised reisisid kaugele, et evangeeliumi jagada, näiteks Taisse, Hawaiile, Taani ja Inglismaale.

Need algusaastate misjonärid teenisid tihti kaua ja mitmel misjonil. Nad jätsid maha vanemad, armsamad, naised, lapsed ja lapselapsed, just nagu meie seda teeme. Nad on meile tänapäeval eeskujuks oma usu, julguse, kuulekuse, vastupidavuse ja usinuse poolest.

Arnold Fribergi teos „Mormooni jutlustajad”, põhineb Christen Dalsgaardi originaalil. See stseen viimse aja misjonärist Kiriku algaegadel õpetamas Jeesuse Kristuse evangeeliumi Taani perele, kes on kogunenud oma maakoju, peegeldab 19. sajandi tüüpilist evangeeliumi jagamise viisi. Misjonärid õpetasid samuti tänavanurkadel ja linna nõupidamissaalides.

Richard A. Murray, „Wilford Woodruff valmistub ristimisteks Benbow' talus”. 1840ndatel juhatas Issand Wilford Woodruffi John Benbow' talusse Herefordshire'is Inglismaal. „Seal olid inimesed, kes olid palvetanud asjade iidse korra järele,” kirjutas Wilford. „Selle tulemuseks oli, et seal oldud esimese kolmekümne päeva jooksul ristasin ma kuussada inimest. ... Pärast kaheksat kuud tööd selles riigis tõi ma tuhat kaheksasada inimest Kirikusse. Miks? Kuna sealsed inimesed olid evangeeliumi jaoks ette valmistatud” (Discourse. – Deseret Weekly, 7. nov 1896, lk 643).

Vastsaabunud misjonärid ristisid Hawai'i saarte elanikke juba 1851. aastal. See foto on palju uuem.

KOOPHATE TEGEMINE KEELATUD

Meie misjonäri pärandi ehitamine

Ajast, mil president Thomas S. Monson 2012. aasta sügisel üldkonverentsil kuulutas, et noored mehed ja naised võivad misjonile minna nooremas vanuses, on kümned tuhanded viimse aja pühad misjonipõllule tulvanud.

2013. aasta kevadisel üldkonverentsil lisas vanem Neil L. Andersen Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist misjonitööle oma tunnistuse ja innustas meist igähte saama tähtsaks osaks selle ime korda saatmisel, aidates leida neid, kes on valmis

evangeeliumi kuulma: „Sama kindlalt, nagu Issand on inspireerinud teenima üha enamaid misjonäre, äratab Ta ka üha enamate heade ja ausate inimeste meeled ja avab nende südamed Ta misjonäre vastu võtma. Te juba tunnete neid või saate nendega tuttavaks. Nad on teie perekonnas ja elavad teie naabruses. Nad mööduvad teist tänaval, istuvad teie kõrval koolis ja suhtlevad teiega interneti vahendusel” (See on ime. 183. kevadise üldkonverentsi kõne). ■

Ken Spencer, „Tänavate teerajajad”. Need kaks misjonäri jagavad evangeeliumi mehega raamatupoe ees New Brunswickis New Jerseys Ameerika Ühendriikides.

TRÜKITUD KIRIKU AJALOOMUSEUMI LOAL

TEIE MISJONÄRI RINNASILT

„Kui te pole põhimisjonär, misjonäri nimesilt mantli küljes, siis nüüd on aeg endale selline südamesse maalida – maalida, nagu Paulus ütles, „mitte tindiga, vaid elava Jumala Vaimuga”.”

Vanem Neil L. Andersen Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist. See on ime. 183. kevadise üldkonverentsi kõne.

TRÜKITUD KIRIKU AJALOOMUUSEUMI LOAL

Joselito Jesus Acevedo Garcia, „Laamanlased puhkevad õide kui roos”. See pilt kujutab misjonitöö vaimu hispaania keelt kõnelevate inimeste hulgas. Kaks misjonäri valmistuvad evangeeliumi õpetama, samas kui inimesed tegelevad oma igapäevaste toimetustega. Peruu Lima tempel, mis asub väikeste kodude keskel, ümbritsetud loomadega, sümboliseerib Kiriku kasvu.

Juei Ing Chen, „Meeldejäävad misjonärid”. Kiriku liikmed Tais, nagu liikmetest misjonärid kõikjal, püüavad jagada oma rõõmu evangeeliumist ja pühakirjadest. Laual on pühakirjad ja kõrge, sinise, paberirulle hoidva anuma peal on Taiwani Taipei templi pilt.

TRÜKITUD KIRIKU AJALOOMUUSEUMI LOAL

Emile Wilson, „Viimse aja pühadest misjonärid Sierra Leones”. Esimene misjon Sierra Leones moodustati Freetownis 1. juulil 2007. Freetownist sai Kiriku 3000. vai 2. detsembril 2012.

© IRI, TRÜKITUD JUEI ING CHENI LOAL

Vanem Eduardo Gavarret

Seitsmekümnest

VALMIS VÕITLUSPÄEVAKS

Olge valmis ja ärge komistage võitlusväljal, pannes oma usalduse Päästjale, Vägede Issandale.

1485. aastal valitses Inglismaad Richard III. See oli suur rahunemise aeg ja Richard pidi kaitsma oma krooni rohkem kui üks kord. Ta oli siiski kogenud sõjaveteran, julge ja kaval sõdalane, kellel oli 8000- kuni 10 000-meheline armee.

Selsamal aastal esitas Inglise troonile pürgija Henry Tudor Richmondi krahvile Richardile väljakutse ja kohtus temaga kohas, mis andis oma nime ka lahingule – Bosworthi väljal. Henryl oli Richardiga võrreldes vähe võitlus kogemust ja tema armee koosnes vaid 5000 mehest. Kuid tal olid head nõuandjad, aadlikud, kes olid osalenud sarnastes lahingutes ning võidelnud ka Richardi vastu. Saabus lahinguhommik ja kõik arvasid, et võitjaks tuleb Richard.

1485. aasta 22. augusti sündmused võtab kokku üks kuuluis legend. Sel hommikul valmistusid kuningas Richard ja tema mehed kohtuma Henry armeega. Lahingu võitjast pidi saama Inglismaa valitseja. Vahetult enne lahingut saatis Richard teenri oma lemmikhobust ette valmistama.

„Rauta ta kiiresti,” käskis teener seppa. „Kuningas soovib oma vägede eesotsas ratsutada.”

Sepp vastas, et tal tuleb oodata. „Viimaste päevade jooksul olen ma rautanud kogu kuninga armee,” ütles ta, „ja nüüd pean ma minema rauda juurde tooma.”

Kannatamatu teener ütles, et ei või oodata. „Kuninga vaenlased sammuvad juba meie poole ja me peame nendega väljal kohtuma,” ütles ta. „Kasuta seda, mis sul olemas on.”

Nagu kästud, andis sepp endast parima ja valmistas rauakangist neli hoburauda. Pärast raudade valmis meisterdamist naelutas ta kolm nendest hobusele alla. Neljandat rauda alla pannes märkas ta, et tal pole küllalt naelu.

„Mul on vaja veel ühte või kahte naela ning nende väljatagumine võtab veidi aega,” selgitas ta teenrile.

Kuid teener ei kannatanud enam oodata. „Ma kuulen juba lahingusarvi,” kuulutas ta. „Kas sa ei saaks hakkama sellega, mis sul olemas on?”

Sepp vastas, et annab endast parima, kuid ei garanteeri, et neljas hoburaud all püsib.

„Naeluta see alla,” käskis teener. „Ja tee kiiresti või kuningas Richard vihastab meie mõlema peale.”

Peagi algas lahing. Et oma mehi koondada, ratsutas Richard mööda välja edasi-tagasi, võideldes ja innustades neid kutsega „Pürgige edasi! Pürgige edasi!”

Kuid üle välja vaadates nägi Richard, et osa tema mehi taganes. Kartes, et ka tema teised sõdurid võivad taganema hakata, sööstis ta katkenud rea poole, et neid edasi kihutada. Kuid enne, kui Richard nendeni jõudis, komistas tema hobune ja kukkus, heites kuninga maha. Just nagu sepp oli kartnud, oli üks hobuse raudadest kuninga meeleheitliku galopeerimise peale alt ära tulnud.

Richard hüppas maast püsti, samas kui tema hobune tõusis ja minema jooksis. Henry armeede edenedes viibutas Richard oma mõõka õhus ja karjus: „Hobust! Hobust! Mu kuningriik hobuse eest!”

Kuid oli liiga hilja. Selleks ajaks Richardi mehed juba

PIDAGE MEELES VÄIKESEID ASJU

„Olge kuulekad prohvetlikele õpetustele, mida Kristus soovib, et

järgiksite. Ärge laske käest oma tulevast õnne, tehes möödusi, selle asemel et evangeeliumi põhimõtteid kindlameelselt kuulda võtta. Pidage meeles, et väikestest asjadest saavad alguse suured. Näiliselt tähtsusetu mõtlematu tegu või ükskõiksus võivad viia suuremate probleemideni. Kuid mis veelgi tähtsam – lihtsad, korrapärased, head harjumused viivad eluni, mis on täis külluslikke õnnistusi.

Vanem Richard G. Scott Kaheteistkümnepäevase Apostli Kvoorumist. Rahu kodus. 183. keevadise üldkonverentsi kõne, aprill 2013.

põgenesid Henry läheneva armee kartuses ja lahing oli kaotatud. Sellest ajast peale on inimesed lausunud järgneva õpetussõna.

*Kaotatud naela pärast kaotati hobuseraud.
Kaotatud hobuseraau pärast kaotati hobune.
Kaotatud hobuse pärast kaotati lahing.
Kaotatud lahingu pärast kaotati kuningriik.
Kõik see üksnes hobuseraau kaotatud naela pärast.¹*

Meie põhimõtete kinnitamine

Kui ma mõtlen sellele loole, mõtisklen selle üle, kuidas midagi nii väikest nagu halvasti kinnitatud hobuseraau nael viis sellise asjade käiguni. Me võime võrrelda kadunud naela evangeeliumi põhimõtetega. Evangeeliumi põhimõtete ja nendega kaasas käivate väärtuste ja tavade puudumine võib jätta meid lahinguväljal abituks kurja kiusatuste vastu.

Millised tavad puuduvad meie elust ja perest? Kas me alahindame isikliku ja perepalve tähtsust? Usinat pühakirjade uurimist? Regulaarset pereõhtut? Täiskümneise maksimist? Meie vendade ja õdede teenimist? Hingamispäeva pühitsemist? Templis kummardamist? Ligimeste armastamist?

Igaüks meist peaks vaatama enda sisse ja leidma, mis

meil veel vajaka jääb – milliseid põhimõtteid või tavasid tuleb meil kindlamalt kinnitada meie isiklikus ja pereelus. Seejärel, pärast selle põhimõtte või tava kindlakstegemist, võime kinnitada naela, elades usinuse ja kindlameelsusega täielikumalt selle põhimõtte järgi ja valmistades ette ennast ja oma peret paremini seisma õige eest.

Õpetuses ja Lepingutes annab Issand nõu: „Võtke päästekiiver ja mõõgaks minu Vaim, mille ma teie peale välja valan; ja minu sõna, mida ma teile ilmutan, ja ... olge ustavad, kuni ma tulen” (27:18).

Oma ustavatele teenritele on Päästja lubanud: „Nende käsivars on minu käsivars, ja mina olen neile kilbiks ja neile kaitseks; ja ma võotan nende niuded ja nad võitlevad minu eest mehiselt; ... ja ma kaitsen neid oma meelepaha tulega” (ÖL 35:14).

Pidagem meeles, et „hobune seatakse valmis tapluse päevaks”, nagu öeldakse Õpetussõnades, „aga võit on Issanda käes” (21:31). Järgigem Moroni kutset: „Tulge Kristuse juurde ja saage täiuslikuks temas” (Moroni 10:32). Olge valmis ja ärge komistage võitlusväljal, pannes oma usalduse Päästjale, Vägede Issandale. ■

VIITED

1. Vt For Want of a Horseshoe Nail. – The Book of Virtues: A Treasury of Great Moral Stories. Toim. William J. Bennett, 1993, lk 198–200.

PÄÄSTMISTÖÖ kiirendamine

Kui me teisi kutsume, armastame ja teenime, saame me tõelisteks Jeesuse Kristuse jüngriteks ja aitame päästmistööd kiirendada.

Kuigi on palju elevust selle ümber, et misjonärid kasutavad oma töös internetti ning teevad kogudusehoonetes ringkäike, on need muutused vaid väikene osa suures päästmistöö plaanis. Palju tähtsam on meie, liikmete osa selles suures plaanis kiirendada päästmistööd. Meil ei paluta osaleda uues programmis. Meid lihtsalt julgustatakse olema tõelised Jeesuse Kristuse jüngrid. Meie roll on pühendada ennast ümbritsevate inimeste armastamisele ja teenimisele – lohutades kaastöötajad, kutsudes oma sõpru ristimisele, aidates vanal naabril aiatööd teha, kutsudes ebaaktiivset liiget koos einestama või aidates naabril teha pereajaloo tööd. Need on kõik loomulikud, rõõmu pakkuvad moodused kutsuda vähemaktiivseid liikmeid ja neid, kes pole meie usku, oma ellu ja selle kaudu ka evangeeliumi valgusesse. Nendega oma elu rõõmsate ja pühade hetkede jagamine võib ehk olla kõige efektiivsem viis, kuidas me võime „nä[ha] vaeva inimhingede päästeks tema viinamäel” (ÕL 138:56).

Mis on päästmistöö?

Päästmistöö on Taevaisa töö „tuua inimesele surematus ja igavene elu” (Moosese 1:39). See tähtis töö hõlmab liikme misjonitööd, pöörduvate aktiivsena hoidmist, vähemaktiivsete liikmete aktiveerimist, templi- ja pereajaloo tööd ning evangeeliumi õpetamist.¹ Liiga tihti arvame, et neil evangeeliumi osadel pole üksteisega midagi ühist. Kuid 23. juunil 2013 toimunud ülekandes „Päästmistöö: Ülemaailmne juhtide ülekanne” õpetas vanem Russell M. Nelson Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist: „See töö [on] lahutamatu. Need ei ole eraldi seisvad osad. Need on kõik päästmistöö osad.”²

Fraas „Päästmistöö kiirendamine” – ülekandega kokku käiva veebilehe nimi (hasteningthework.lds.org) – viitab Issanda lubadusele: „Vaata, ma kiirendan oma tööd selle õigel ajal” (ÕL 88:73).

DAVID STOKER. FOTOLIISTRATSIION.

Hädavajalikud preesterluse talitused – ristimine, kinnitamine, meeste preesterlusse pühitsemine ja templitalitused – seisavad kui versta postid meie rajal tagasi Taevaisa juurde. Kui me osaleme päästmistöös, järgime me ise ja innustame ka teisi järgima seda lepingurada.

Liikmed ja misjonärid töötavad koos preesterluse võtmete juhatusel

On saanud aeg taas keskenduda põhimõttele, et Issanda Kiriku liikmeks olemine tähendab, et teid on

kutsutud täielikult osalema Tema päästmistöös. Vaiajuhatajad ja piiskopid hoiavad preesterluse võtmeid misjonitöö tegemiseks oma Kiriku üksustes³ ning aitavad liikmetel teha seda, mida teevad tõelised Kristuse jüngrid – jagada evangeeliumi valgust. Misjonijuhatajad hoiavad preesterluse võtmeid, mis võimaldavad neil juhtida oma misjonäride tööd.⁴ Põhimisjonäre on koolitatud õpetama neid, keda on ette valmistatud evangeeliumi vastu võtma. Nad aitavad liikmetel misjonitööd teha, mitte vastupidi. Seega on põhimisjonärid ja liikmed partnerid, tuues

evangeeliumi nende inimeste ellu, keda Issand on valmistanud ette seda vastu võtma.

Ülekande ajal ütles president Thomas S. Monson: „Käes on aeg liikmetel ja misjonäridel kokku tulla, koos töötada, töötada Issanda viinamäel ja tuua hingesid Tema juurde. Ta on andnud meile mitmeid võimalusi misjonitöö tegemiseks ja Ta abistab meid meie töös, kui me tegutseme usus, et Tema tööd korda saata.”⁵

Vanem Neil L. Andersen Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist rääkis armastuse tähtsusest. Ta ütles: „Me töötame koos usus ja ühtsuses. Usk Issandasse juhib meie samme. Me oleme ühtsed nii omavahel kui ka misjonäridega ning meid motiveerib meie armastus [Jeesuse Kristuse] vastu, meie armastus üksteise ja meie armastus nende vastu, keda me teenime.”⁶

Koguduse nõukogud juhivad ja koguduse misjonitöö juhatajad koordineerivad

Piiskopi juhatusel abistab, toetab ja koordineerib koguduse nõukogu koguduse liikmete jõupingutusi, planeerides ja juhtides koguduse päästmistööd.⁷

Koguduse nõukogu liikmena koordineerib koguduse misjonitöö juhataja koguduse jõupingutusi Kirikuga tutvu-
jate leidmisel, õpetamisel ja ristimisel. Ta koordineerib seda tööd põhimisjonäride tööga.⁸

Koguduse misjonitöö juhatajate poole pöördudes ütles vanem Nelson: „Aidake täita nende koosolekukalendrid kohtumistega, et neil ei oleks aega ustele koputada, et leida inimesi, keda õpetada... [Teie olete] ühenduslülid misjonäride, koguduse nõukogu ja koguduse liikmete vahel.”⁹

Tõeline edukuse mõõdupuu

Meid kui viimse aja pühasid on õnnistatud elama ajal, mil Issand kiirendab oma tööd. Jumal on saatnud meid praegusel ajal maa peale kindlal eesmärgil. Meil on võime teha rohkemat, kui me arvame suutvat. Kui me pöördume lahkuses ja armastuses nende poole, kes vajavad meie sõprust ja abi, saadab meid edu. Edu misjonitöös tuleb, kui järgida inspiratsiooni, mis voolab meie meelde ja südamesse, ja kutsuda teisi meie evangeeliumi kesksesse ellu. Edu märgiks on teiste kutsumine, mitte see, kas inimesed saavad ristitud või pöörduvad tagasi aktiivsesse kirikuellu. Nagu ütles vanem Jeffrey R. Holland Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist misjonipõllule astuva suure misjonäride armee kohta: „Tund on tulnud, mil me peame ütleva: „Siin nad tulevad.” Me kõik peame planeerima ja kasutama seda taevalikku vahendit kõige tõhusamal viisil.”¹⁰

Meil kõigil on aeg mõista selgemini meie rolli päästmistöö kiirendamises. Kui me muudame liikme misjonitöö, pöörduvate aktiivsena hoidmise, vähemaktiivsete liikmete aktiveerimise, templi- ja pereajaloo töö ja evangeeliumi õpetamise oma elu loomulikuks osaks, kogeme suurt rõõmu ja saame vaimseid ande, mida me vajame, et tugevdada Kirikut 21. sajandil. ■

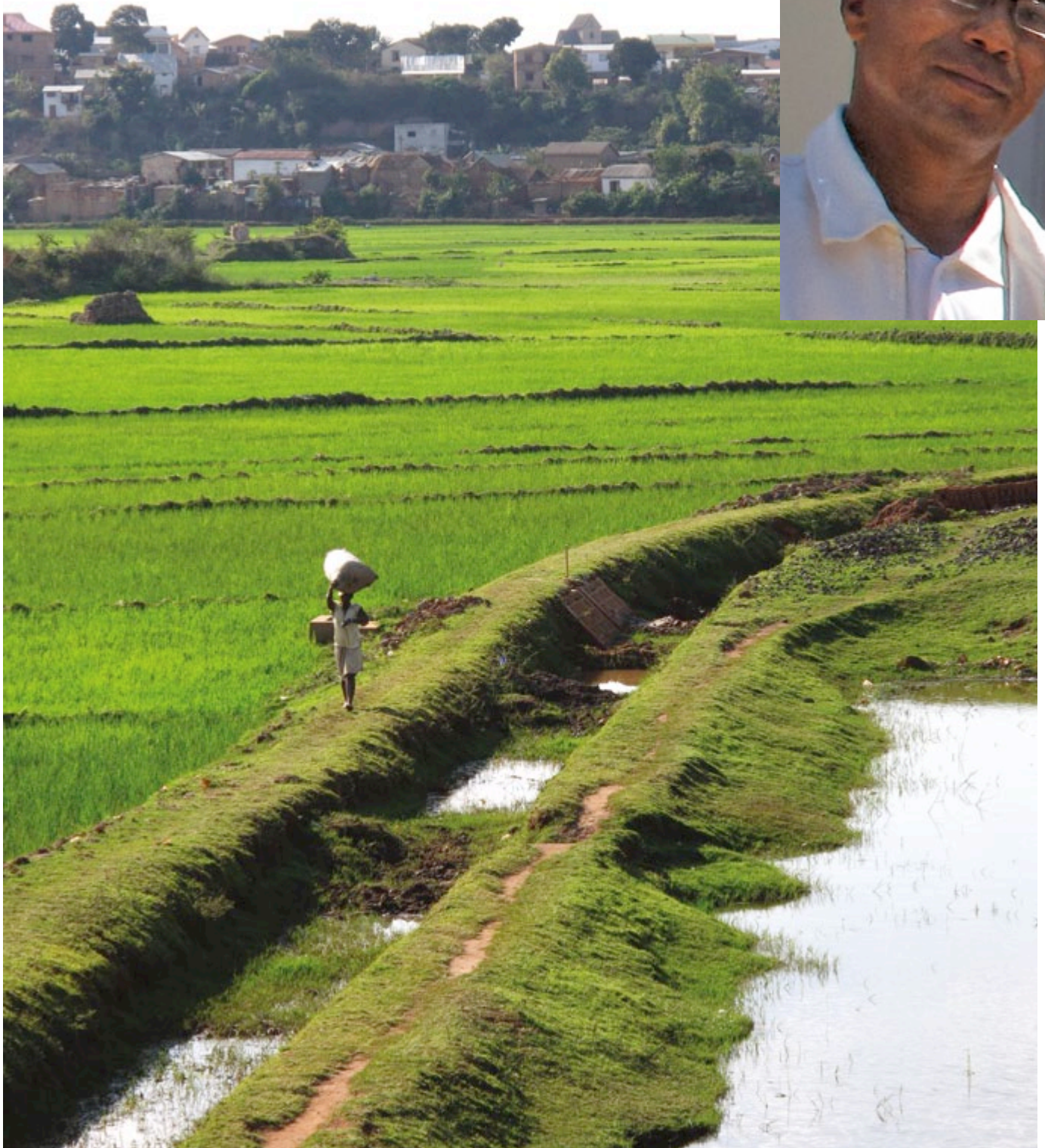
VIITED

1. Vt Handbook 2: Administering the Church 2010, pt 5.
2. Russell M. Nelson. Päästmistöö: Ülemaailmne juhtide ülekanne, 23. juuni 2013. – hasteningthework.lds.org.
3. Vt Handbook 2, 5.1.6; 5.1.9.
4. Vt Handbook 2, 5.1.6.
5. Thomas S. Monson. Päästmistöö. – hasteningthework.lds.org.
6. Neil L. Andersen. Päästmistöö. – hasteningthework.lds.org.
7. Vt Handbook 2, 5.1.2.
8. Handbook 2, 5.1.3.
9. Russell M. Nelson. Päästmistöö. – hasteningthework.lds.org.
10. Jeffrey R. Holland. Päästmistöö. – hasteningthework.lds.org.

Video „Päästmistöö: Ülemaailmne juhtide ülekanne“ on saadaval 26 keeles veebilehel hasteningthework.lds.org. Ülekanne on samuti arhiveeritud 59 keeles veebilehel lds.org/broadcasts. „Handbook 2: Administering the Church“ (Käsiraamat 2) on saadaval 29 keeles veebilehel lds.org/manual/handbook.

*Misjonäride
taksoga sõidu-
tamine pani
aluse Roger
Randrianarisoni
jüngrirajale.*

KUIDAS SAADA rahutoojaks

*Tempel, misjonid ja teenimine
aitasid Rogeril ja tema perel
liikuda igaveseks pereks
saamise suunas.*

Matthew D. Flitton

Kiriku ajakirjad

Roger Randrianarison teadis, et tema pere elus on midagi puudu. „Ma palusin Jumalat, et Ta aitaks mul leida midagi, mis juhataks minu peret,” rääkis ta. „Mul oli soov juhataada oma peret milleski heas, milleski, mis viiks õigele rajale.”

Ta oli mures, kuidas kasvatada oma kolme last – poegi Randrianandryt ja Sedinirinat ja tüdruki Nirinat. Ta oli kurb, et tema kergesti ärrituv meelelaad oli tekitanud probleeme tema perele. Ta tahtis olla parem lapsevanem.

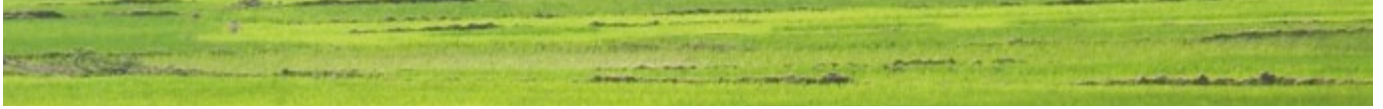
„Ma otsustasin, et mina pean olema see, kes muutub, kuna nägin, milliseks olin saanud,” ütles ta.

Roger oli kaotanud oma ehitusfirma mõni aasta varem ja töötas taksojuhina Antananarivos Madagaskaril. Ühel päeval võttis ta peale kaks misjonäriõde.

„Kui nad olid autosse istunud, küsisid nad minu nime ja kas mul on pere,” jutustas ta. „Nad küsisid, kas ma tean, kes on Jumal, ja kas ma palvetan Jumala poole.”

Misjonärid laulsid oma sõidu ajal koos Rogeriga laule ja kutsusid teda Kirikusse. Ta püüdis paar korda minna, kuid ei suutnud koosoleku aegu oma graafikuga sobitada ja kaotas misjonäridega kontakti.

Umbes viis kuud hiljem töötas Roger ühel päeval kodus, kui kuulis kahte misjonäri oma aia taga kellegagi rääkimas. Roger teadis, et nad tulevad temaga rääkima. Ta tundis, et peaks vastama jaatavalt kõigile küsimustele, mida nad temalt küsivad.

Evangeeliumi perekeskis õppimine on aidanud Randrianarisonide perel lähedasemaks saada.

Pärast enese tutvustamist küsisid misjonärid, kas ta teadis Jumalast. Jah. Kas ta soovis Jumala poole palvetada? Jah. Kas ta soovis misjonäridega rääkida? Jah. Millal? Nüüd-sama. Misjonärid lubasid 20 minuti pärast tagasi tulla. Kui nad tagasi tulid, oli nendega kaasas naabruses elav liige.

Misjonärid õpetasid Rogerit mitu korda kuu aja jooksul tema kodus. Kiriku kohta kuuldu pärast ei soovinud tema teised pereliikmed misjonäre kuulata. Pärast kuu aega evangeeliumi õppimist läks Roger koos misjonäridega kirikusse. Vastuvõtt, mida ta seal koges, jättis talle sügava mulje. „Liikmed võtsid mind vastu, just nagu tunneks nad mind juba kaua aega,” ütles ta.

Roger läks kirikust koju ja rääkis oma perele, et saab kuu aja pärast ristitud ja nemad võisid ise vabalt valida, kas Kirikuga liituda või mitte. Nad palusid tal oodata, et nad võiksid temaga ühineda. Nad hakkasid vestlustest osa võtma ja olid meeldivalt üllatunud.

Esimest korda Kirikus käimine jättis Rogeri vanemale pojale Randrianandryle kestva mulje. „Kui ma esimest korda Kirikusse tulin, olin ma väga üllatunud, kuna inimesed olid nii alandlikud,” ütles ta. „Esiteks, nad olid riietunud kirikus käimisele kohaselt. Sellest teadsin ma, et nad olid seal kindlal eesmärgil, mitte vaid selleks, et teiste inimeste ees eputada.”

Randrianarisonide pere sai ristitud 20. veebruaril 2003. Nirina oli siis 8, Sedinirina 17 ja Randrianandry 19. Pere lõpetas pühapäeval töötamise ja seadis prioriteediks evangeeliumi järgi elamise.

Muutused

„Pärast ristitud saamist nägin ma meie kodus palju muutusi,” rääkis Arelina, Rogeri naine. „Sellest sai vaimne kodu, ja evangeeliumi järgi elamisest tuli nii palju õnnistusi, nii ajalikke kui ka vaimseid.”

Ajalikust vaatenurgast tänab Roger Teavaisa, et Ta aitas tal oma äri uuesti üles ehitada. Pärast kahte aastat taksojuhina töötamist, püüdes teha kõik, mis sai, et oma peret toita, hakati talle ehitustööd pakkuma. „Ma usun, et Jumal õnnistab mind alati, kui ma otsustan Teda järgida,” ütles ta.

Kuid tema pojad ütlevad, et suurim muutus, mida nad on märganud, on nende isa temperament. Nüüd kirjeldavad nad teda kui alandlikkuse ja lahkuse eeskuju. Roger ütles, et evangeelium veenis teda, et ta peab muutuma. Pärast õppima asumist on Roger püüdnud täita oma elu heade asjadega.

„Tänu evangeeliumi õpetustele ei kaota ma kunagi enesevalitsust,” ütleb ta. „Vahel tuleb küll

ette provokatsioone, kuid mu südames, meeles ja vaimus on evangeelium. See aitab mul rahulikuks jääda.”

Kui tekivad pingelised olukorrad, on just Roger see, kes pereliikmeid rahustab ja neile meelde tuletab, et nad käituksid nii nagu Päästja.

„Mu isa muutus alandlikuks ja hoolitseb nüüd armastuses meie pere eest,” ütles Sedinirina. „Kui ma vaatan seda muutust temas, olen väga tänulik Taevasele Isale evangeeliumi ja Kiriku liikmeks olemise eest.”

Igavene pere

2006. aastal, üldise templiskäijate toetamise fondi abiga, läksid Roger ja Arelina Lõuna-Aafrikasse Johannesburgi, et saada pitseeritud templis.

Aastatel 2009 kuni 2011 teenisid Sedinirina ja Randrianandry misjonil Lõuna-Aafrikas – Sedinirina Kaplinnas ja Randrianandry Johannesburgis. Üheks nende teenimise põhjuseks oli aidata teistel peredel muutuda, just nagu nende pere oli muutunud.

„Selline ime võib juhtuda ja see juhtus, kuna meie koju tulid misjonärid,” ütles Randrianandry. „Mul oli soov aidata samamoodi ühte peret kusagil.”

See otsus tõi Randrianarisoni perele veel ühe õnnistuse. Oli üheksapäevane ajavahe-mik, kui nii Sedinirina kui ka Randrianandry olid mõlemad Johannesburgi Misjonäride Koolituskeskuses. Roger lendas koos Arelina ja nende tütre Nirinaga Lõuna-Aafrikasse, et kogu nende pere võiks saada templis kokku pitseeritud. Nirina, kes oli tol ajal 14-aastane, ütles, et on raske kirjeldada seda kogemust ja oma tundeid.

„See tugevdas minu usku ja aitas mul tunda ennast Jumalale lähemal.”

Praegu püüavad nende pere liikmed tõsta ja tugevdada kõiki enda ümber. Roger teenib oma koguduse piiskopina. Arelina tegeleb Algühingus programmiga „Usk Jumalasse”. Sedinirina on vaia abiasjur. Randrianandry on koguduse abiasjur. Nirina on koguduse muusikajuhataja.

Evangeelium on olnud Randrianarisonide kodus vastuseks palvetele. See on parandanud vanad haavad, toonud nad üksteisele lähemale ja andnud neile võimaluse olla igavesti koos. See on õpetanud Rogerit armastama. „Pereelu,” ütles ta, „on elu täis armastust.” ■

Reis Lõuna-Aafrikasse, et saada pitseeritud Johannesburgi templis, tugevdas Randrianarisonide peret.

TEMPLISKÄIJATE ABISTAMISE FOND

„Maailmas [on] siiski veel paiku, kus elavatele liikmetele jäävad templid niivõrd kaugeks, et nad ei saa endale templiküllastust lubada. Seega ei saa nad osa templi pühadest ja igavikulistest õnnistustest. Selleks et neid aidata, on meil üldine templiskäijate abistamise fond. See fond annab liikmetele, kellel on suur soov, kuid puuduvad vahendid templisseminekuks, võimaluse sinna esimene kord minna. Kõik, kes soovivad annetada sellesse fondi, võivad seda teha tavalise annetusedeliga, mis iga kuu piiskopile antakse.”

President Thomas S. Monson.
Taas kohtudes. 180. sügisene üldkonverents. – www.jeesusekristusekirik.ee

KAS MATTHEW TULEB TAGASI?

Meie koguduses oli tugev grupp noori mehi, kuid meie poeg Matthew sõbrustas mitteliikmega, kes jagas tema armastust autode ja mehhanika suhtes. Kahjuks tuli see noor-meeks kodust, kus usku ei väärtustatud. Tema vanemad lubasid tal kodus juua ja suitsetada ja nad ei uskunud moraalset puhtust tähtsusesse.

Matthew oli välja teeninud skautluse kõrgeima auastme, kuid ei osalenud autasustamiseremoonial, kuna ei elanud enam skautide käitumisnormide järgi. Ma kogusin kokku kõik tema skautluse auhinnad ja valmistasin neile vitriini. Siis panin ma selle ära lootuses, et üks päev on nendel tema jaoks ehk mingi väärtus. 16-aastasena Matthew suitsetas, jõi ja kasutas narkootikume. Ta jättis kooli pooleli ja kolis oma tüdruksõbraga ühte elama. Paar aastat ei näinud me teda pea üldse.

Me olime muserdatud. Me ei teadnud, kas ta kunagi oma pere ja usu juurde tagasi pöördub, kuid otsustasime järgida Alma eeskuju eksinud pojaga käitumises. Alma armastas jätkuvalt oma poega ja palus usus, et ta „toodaks tõe tundmisele” (Moosia 27:14).

Me palusime pidevalt, et Issand sekkuks Matthew' ellu, ja kasutasime iga võimalust, et talle nii sõnas kui teos oma armastust näidata. Kui ta kodus käis, ei öelnud me midagi, mis võiks kõlada kriitiliselt või kohut mõistvalt. Me vaid väljendasime oma rõõmu tema nägemise üle.

Ühel päeval tuli Matthew koju ja ütles, et tahab meiega rääkida. Ta ütles, et oli kohanud peol tüdrukut, kellel oli Kiriku kohta küsimusi. Enne kui ta jõudis tüdrukule öelda, et ta ei tea enam vastuseid nendele küsimustele, hakkas tema suust

järsku tulema sõnu. Ta leidis enese vastamas tüdruku küsimustele sama kiiresti, kui too neid küsis. Matthew ütles, et ei mäletanud, et oleks õpinud neid asju, millest ta kõneles, kuid teadis, et need sõnad on tõde. Ta imestas, miks ta elab sellisel viisil, kuigi ta ikka veel evangeeliumisse usub.

Pärast kolmepäevast hinges sorimist otsustas ta oma patusele elule selja pöörata. Ta tuli koju, et paluda abi otsast alustamisest.

Matthew helistas teises osariigis elavale sugulasele, kes oli sarnaseid raskusi ületanud, ning palus, et võiks mõne aja tema juures elada. Noor-meeks oli nõus ja Matthew hakkas koos temaga Kiriku koosolekutel käima ning kohtus piiskopiga, et saada abi meelearanduse käigus. Ta tundis armastust ja tuge ning sai Kirikus aktiivseks.

Aja jooksul kohtus ta armsa, õigemeelse noore naisega. Nad armusid ja abiellusid templa.

Kui sündis nende esimene laps, käisin ma neil külas ja võtsin endaga kaasa vitriini, mille olin teinud tema skautluse autasudele. Ta oli sellest vaimustuses ja riputas selle oma kodus nähtavale kohale.

Meie pojale ei ilmunud ingel, nagu juhtus Alma nooremaga. Kuid Matthew' tagasipöördumine tõe juurde oli just sama imepärane. ■

Nimi avaldamata

Ma kogusin kokku kõik Matthew' skautluse auhinnad ja valmistasin neile vitriini. Siis panin ma selle ära lootuses, et üks päev on nendel tema jaoks ehk mingi väärtus.

MA OLIN KODUS

Reisisin ühe teenimisprojekti raames koos paari teise arstiga Rwandasse, et seal arstiabi anda. Paar nädalat hiljem, enne reisi lõppu, tundsin koduigatsust. Tundsin puudust oma perekonnast, mugavast voodist ja kodust.

Viimasel pühapäeval Aafrikas oli mul võimalik oma graafik ümber korraldada, et saaksin kirikusse minna. Kuigi Kirikut polnud Rwandas veel ametlikult tunnustatud, leidsin siiski Kiriku kodulehelt koosoleku aja ning juhised kohalejõudmiseks.

Ja veel millised juhised! „Kõnni mööda ministeeriumi vastas olevat munakivisillutisega teed. Otsi üles avatud värav. Seejärel mine trepist alla.”

Nende juhiste järgi minnes kuulsin ühe tuttava kirikulaulu refrääni. Ma kõndisin trepist alla ning mu kõrva kostus laul „On usk meile kalju” (Kiriku lauluraamat, lk 6). Trepijalamil asus väike hoone, mille sissepääsu ees sagisid kümned naerusuised inimesed. Hoolimata sellest, et olin koguduses

võõras, tundsin ometi kohe kuuluvustunnet. Kümned Rwanda vennad ja õed tulid mu kätt suruma ning tänu sellele hajus ka rõhuv üksildus – ma olin kodus!

Hoonesse sisenenud, võtsin osa kolmest tavapärasest tunnisest koosolekust, mis ei erinenud sugugi mu California kodukoguduse

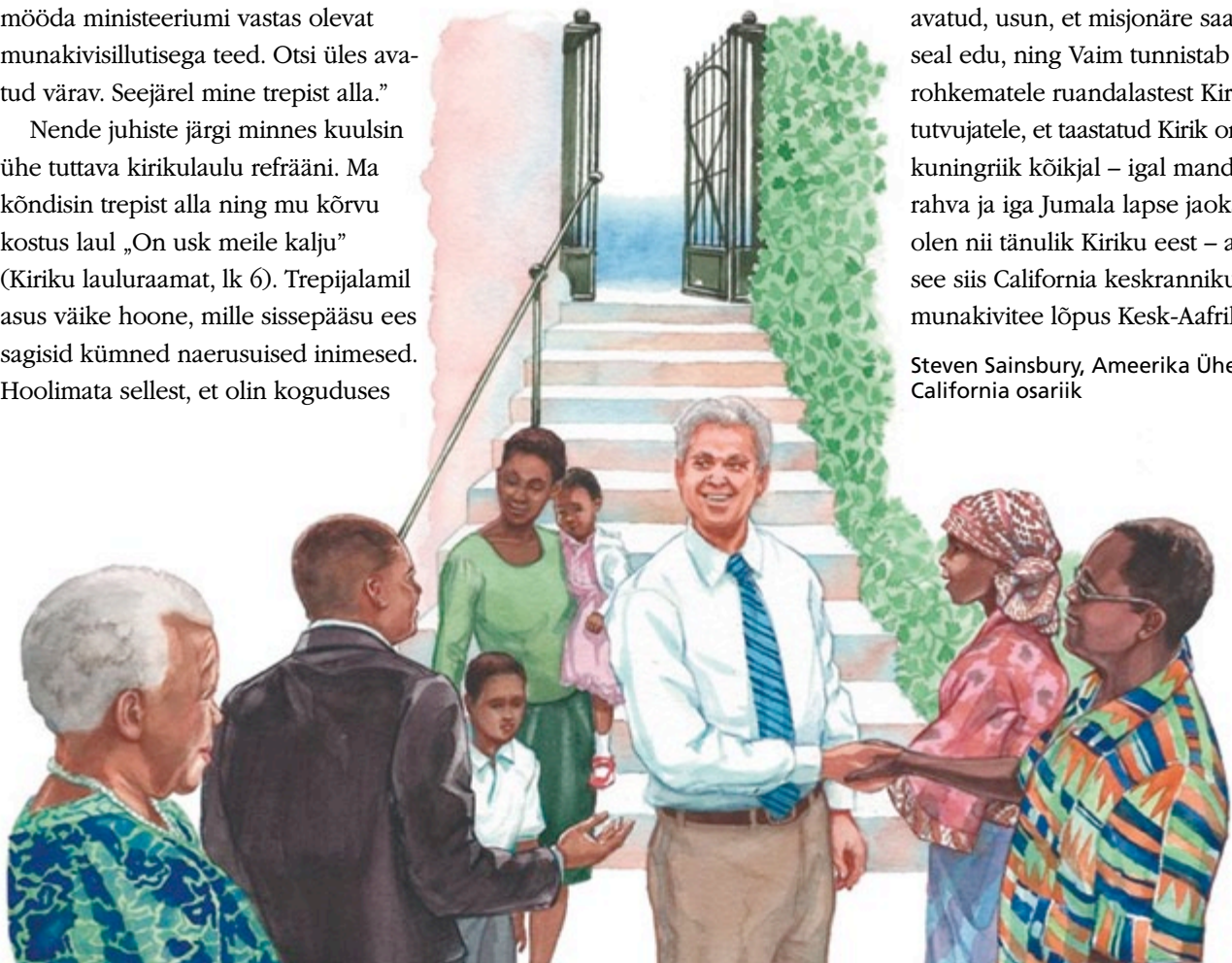
Hoolimata sellest, et olin koguduses võõras, tundsin ometi kohe kuuluvustunnet. Kümned Rwanda vennad ja õed tulid mu kätt suruma.

koosolekutest. Aaroni preesterluse hoidjad jagasid sakramenti, kõned keskendusid Päästjale ja isegi pühapäevakooli õppetund oli sama, mis mu kodukoguduses sel nädalal.

Mis aga kõige tähtsam – teenistusi saatis Issanda Vaim. Issand kindlasti naeratas heakskiitvalt headele inimestele, kes andsid endast parima, et Teda teenida. Ma sain teada, et eelmisel aastal osales teenistustel ainult käputäis ruandalasi. Kuid siis lugesin kokku rohkem kui sada kohalviibijat, kellest pooled olid naerunäolised lapsed.

Nüüd, mil Rwanda on misjonitööks avatud, usun, et misjonäre saadab seal edu, ning Vaim tunnistab järjest rohkematele ruandalastest Kirikuga tutvujatele, et taastatud Kirik on Jumala kuningriik kõikjal – igal mandril, iga rahva ja iga Jumala lapse jaoks. Ma olen nii tänulik Kiriku eest – asugu see siis California keskraanikul või munakivitee lõpus Kesk-Aafrikas. ■

Steven Sainsbury, Ameerika Ühendriigid, California osariik

MIS TÕI SIND REXBURGI?

Elanud aastakümneid kohtades, kus Kirik on väike, kolisime abikaasaga lõpuks Ameerika Ühendriikides Idaho osariigis asuva Rexburgi linna lähiste, kus elas ainult kaks mitteliikmest perekonda. Meil vedas, sest olime neist ühe naabrid.

Pereisa niitis parasjagu muru, kui me esimest korda sissesõiduteele sõitsime. Me läksime tema juurde, et tuttavaks saada. Kui ma oma käe välja sirutasin, küsisin ta käest: „Mis teie pere siia, Rexburgi tõi?”

Ta vastas: „Mu töö – ja me just otsisime kohta, kus oleks vaja Kristust tutvustada.”

Ma tundsin, nagu oleks mulle ämbri täis külma vett kaela kallatud, kuid ma naeratasin. Ma võtsin sel hetkel nõuks, et meist saavad *parimad* naabrid, kes

sellel perel eales on olnud – öelgu või tehku meie uus naaber, mis tahab. Lubasime, et püüame olla nendega suheldes lahked, armastavad ja teistega arvestavad, nii nagu oleks ka Päästja.

Järgmised kaheksa aastat tõid endaga kaasa hulga koos nende perega veedetud hetki. Pereema kutsuti Abiühingu üritustele ja ta osales seal. Ta kutsus mind ja paljusid teisi viimse aja pühadest naabreid kristlastest naiste väljasõidule, mida sponsoreeris tema kirik. Me olime abikaasaga kutsutud nende laste tantsuetendustele ja klaverikontsertidele. Nende pere kaasati ka naabruskonna grilliõhtutele ja pidudele. Nende vanemad lapsed helistasid meile, kui neil oli vaja töölt koju saada, aga nad ei olnud oma vanemaid kätte saanud.

Ma võtsin sel hetkel nõuks, et meist saavad parimad naabrid, kes sellel perel eales on olnud – öelgu või tehku meie uus naaber, mis tahab.

Vanemad pelgasid, et nende lastele hakkavad viimse aja pühad liiga palju meeldima ning seepärast ei lubanud nad oma poegadel koguduse skaudiprogrammiga liituda. Kuid meie kodu peeti turvaliseks kohaks, kus nad lubasid oma lastel mängida, kui meie lapselapsed külla tulid.

Iga kord, kui naabrid püüdsid meile selgeks teha, et oleme eksiteel, tuletasime neile meelde, et austame nende vaateid ja seda, kuidas nad elavad ja oma lapsi kasvatavad. Seejärel lisasime, et ootame ka neilt samasugust austust meie vaadete suhtes, mis samamoodi keskenduvad Päästja õpetustele.

Kui pereema püüdis meievahelisi erinevusi ületamatuteks tembeldada, öeldes, et viimse aja pühad usuvad teistsugust Jeesust, siis tuletasin talle meelde, et me mõlemad usume, et Ta on jumalikku päritolu ja et Ta on Jumala Poeg. Peagi said meist head sõbrad.

Nende pere kolis ära, ilma et nad oleksid Kirikuga liitunud. Aga kui nad saavad öelda: „Me elasime koos moonidega – nad on head, auväärased ning siira südamega inimesed”, siis tunnen, et meil õnnestus olla head naabrid ning aidata neil suhtuda viimse aja pühadesse vastuvõtlikumalt ja õiglasemalt. ■

Sandra Rush, Ameerika Ühendriigid, Idaho osariik

FOTOKARP

Mõned aastad tagasi viisime abikaasaga prahti prügimäele, kui ma märkasin, et üks seal töötav naisterahvas korjas maast üles karbi, et see põletusahju viia. Äkitselt läks karp katki ja sealt pudenenes välja fotosid.

Seda vaadates tundsin, et peaksin fotokarbi endale küsima. Ma kargasin autost välja, et aidata pilte üles korjata. Me mõlemad nõustusime, et keegi on kogemata fotod ära visanud, ning ma veensin teda, et ta laseks mul otsida, kelle kätte need jõudma peaksid.

Sadade fotodega karbis tuhnides leidsin ümbriku, mis oli adresseeritud kellelegi, kes on pärit Warburgist Alberta provintsist Kanadas. Paari järgmise päeva jooksul kirjutasin mõnede inimestele, kellel oli sama perekonnanimi, kuid keegi ei vastanud.

Pärast seda, kui meie perekond sai ligipääsu internetile, avastas ma, et Warburgis tegutses ajalooühing. Ma küsisin, kas keegi sealsetest töötajatest tunneb nende piltide taga olevaid nimesid.

Ühe kuu pärast helistas mulle üks mees, kellega ajalooühing oli ühendust võtnud. Ta ütles, et tema õde elab meie lähedal, ning küsis, kas ta võiks neid pilte näha. Vastasin, et muidugi võib.

Järgmisel päeval tulid Floyd ja Beth Hawthorn – mõlemad viimse aja pühad – pilte vaatama. Kui ma

karbi avasin, sõnas vend Hawthorn: „Siin ta siis ongi,” ning osutas pealmisele fotole. See oli pilt õde Hawthorni vanaisast.

Pilte järjest vaadates pajatasid vend ja õde Hawthorn loo loo järel iga pildil oleva inimese kohta. Hawthornid kahtlesid, kas nad võiksid olla fotode äraviskajaga

Äkitselt läks karp katki ja sealt pudenenes välja fotosid. Seda vaadates tundsin, et peaksin fotokarbi endale küsima.

suguluses, ning neil polnud aimugi, miks fotod prügimäele olid sattunud.

Ma tunnen, et Taevane Isa aitas mul need fotod Hawthorni perele tagastada. Ma tunnistan, et pereajalootöö on üks tähtsamaid töid. Kui oleme valmis seda tegema, siis Issand aitab meid. ■

Cindy Heggie, Alberta provints Kanadas

Kuidas saaksin olla **EDUKAS** misjonär?

Ükskõik kui palju me kaaslasega vaeva nägime, ei soovinud keegi meie sõnumit kuulata. Mida pidime küll tegema, et saada edukateks misjonärideks?

Lauren Bangerter Wilde

Olin olnud misjonil pisut üle aasta, kui saabus eriti raske aeg. Oli hall ja masendav aasta – talv hakkas läbi saama ning peagi pidi algama kevad. Hoolimata sellest, kui palju me kaaslasega vaeva nägime, ei soovinud keegi meie sõnumit kuulata. Teiste misjonäridega kohtudes saime teada, et nende töö edeneb hästi. Ma ei suutnud mõista, miks meil nii kehvasti läheb. Ma olin piisavalt kaua teeninud, et keelt vallata, me saime kaaslasega hästi läbi, olime võitnud liikmete usalduse ning püüdsime järgida Vaimu ja kuuletuda täpselt oma misjonireeglitele.

Kuid ükskõik, mida me ka ei teinud, õeldi meile igal pool ära. Kui see oli juba nädalaid kestnud, sai mõru meel minust võitu. Ühe planeerimiskoosoleku ajal hüüatasin viimaks: „Mis mõtet sellel üldse on? Niikuinii keegi meid ei kuula.” Mu kaaslasel oli olukorrast parem ülevaade ning ta vastas lihtsalt: „Me seame eesmärgi, et

näidata üles oma usku. Seejärel vaatame oma eesmärgid üle, et loetleda saadud õnnistusi.”

Tema vastuse üle juureldes mõistsin, et olin oma edu misjonärina mõõtnud vale mõõdupuuga. „Jutlusta minu evangeeliumi: Misjonitöö juhend” loetleb üles eduka misjonäri omadused.¹ Neid lugedes mõistsin, et kõiki neid tegusid saab misjonär ise mõjutada. Ma ei saanud mõjutada seda, kas mu misjoniväljal olevad inimesed võtavad evangeeliumi vastu, kuid ma sain valida, milline misjonär ma ise olen. Mu kaaslane näitas mulle, et suurem usk Jeesusesse Kristusesse ja tänulikkus Tema õnnistuste eest aitavad mul märgata viise, mil moel ma juba olen edukas misjonär.

Usk valgustab imesid

Mõistmine, et mul ei ole piisavalt usku, muutis mind alandlikuks. Ma selgitasin välja, millises valdkonnas võiksin usku tugevdada, ning

sain aru, et kui kõik ei olnud läinud plaanipäraselt, heitsin meelt. „Jutlusta minu evangeeliumi” ütleb: „Heidutatus nõrgendab su usku. Kui su ootused kahanevad, siis väheneb sinu tõhusus, su soov nõrgeneb ja sul on üha raskem järgida Vaimu.”² Ma mõistsin, et olin lasknud tagasilöökidel oma usku nõrgendada.

Ma hakkasin palvetama, et mu süda muutuks ning et mul oleks rohkem usku. Ma toetusin ka lubadusele, mis on kirjas Mormoni 9:21: „Vaata, ma ütlen teile, et kes iganes usub Kristusesse ega kahtle, sellele antakse, mida iganes ta Isalt palub Kristuse nimel; ja see lubadus on antud kõigile, koguni maa äärteni välja.” See lubadus innustas mind palvetama veelgi andunumalt, et võiksim kogada imesid, millest me kaaslasega puudust tundsim, kuid ma lisasin alati: „Sinu tahtmine sündigu.” Need palved aitasid mul suurema usuga leppida kõigi plaanimuutuste ja tagasilöökidega, sest

KUIDAS SAADA EDUKAKS MISJONÄRIKS?

Sa võid teada, et oled olnud edukas misjonär, kui sa:

- Tunned, et Vaim tunnistab sinu kaudu teistele inimestele.
- Armastad inimesi ja soovid nende päästmist.
- Oled kuuletudes täpne.
- Arendad kristlikke omadusi.
- Hoiatad inimesi patu tagajärgede eest. Kutsud neid üles enda peale kohustusi võtma ja neist kinni pidama.
- Teed häid tegusid ja teenid inimesi igal võimalusel, hoolimata sellest, kas nad su sõnumi vastu võtavad või mitte.

Jutlusta minu evangeeliumi: Misjonitöö juhend, lk 10–11.

OTSIGE ISSANDA HEAKSKIITU

„Kutsun teid kogu südamest otsima Issanda heakskiitu ja tundma rõõmu Ta lubatud õnnistustest. ... [Me] saame teada, et oleme pälvitud Issanda heakskiidu vaatamata meie ametikohale, staatusele või surelikele piirangutele. Ta armastav heakskiit annab meile motivatsiooni, suurendab meie usku ja aitab meil tulla toime kõigega, mida elus koh-tame. Vaatamata meie väljakutsetele läheb meil hästi, meid saadab edu (vt Mo 2:22) ja oleme rahujalal (vt Mo 2:41).“

Vanem Erich W. Kopschke Seitsmekümnest. Issanda heakskiidu pälvimine. 183. kevadine üldkonverents. – www.jeesusekristusekirik.ee

teadsin, et Taevane Isa vastab alati usupalvetele – olgugi et need vastused ei tule alati oodatud viisil. Ma suutsin märgata, kuidas Issand meid päeva jooksul juhatas.

Usu tugevdamise kallal töötades leidsin, et raamatust „Jutlusta minu evangeeliumi“ pärit lause peab paika, kui see positiivseks pöörata: „Kui sa suurendad oma ootusi, siis muutud tõhusamaks, innukamaks ja suudad paremini Vaimu järgida.“ Kui suutsin märgata ja hinnata päeva jooksul aset leidvaid imesid, olin ma misjonitöö ja misjonil teenimise suhtes palju optimistlikum.

Tänuikkus peletab kadeduse

Issand hakkas mulle näitama, et Ta laseb meie heaks iga päev imesid sündida, kuid ma ei suutnud neid märgata enne, kui püüdsin siiralt tänulik olla. Tänuikkuse väljendamine on midagi enam kui viisakus või hea komme. Kui Issandale ja teistele tänu väljendasin, anti mulle väge. Ma panin tähele, et olen elevil – ja mitte kade –, kui teisi misjonäre saatis edu (vt Al 29:14, 16). Ma suutsin keskenduda sellele, mis mul oli ja mis läks hästi, mitte sellele, mida mul ei olnud ja mis läks valesti.

Õppisin, et tänuikkus on vastumürk enda võrdlemisele teistega. Need ajad, mil ma ei tundnud end eduka misjonärina, tulid tavaliselt siis, kui ütlesin endale: „Mul ei lähe nii hästi kui teistel. Nad on selles

minust paremad.“ Ma õppisin samuti, et Issand annab meile õigemeelseid eeskujusid, mida järgida, Saatan aga püüab meid panna end nendega võrdlema ja võtma nemad omale edukuse mõõdupuuks. Kuid „Jutlusta minu evangeeliumi“ ütleb selgesõnaliselt: „Hoidu kõrvutamast end teiste misjonäridega ja ära võrdle oma nähtavaid töötulemusi nende omadega.“³ Lõpuks aitas tänuikkus mul vältida ka uhkust ning tuletas mulle meelde, et Issand ise vastutab oma töö eest. Ma poleks pidanud olema kade, kuna mu kaasmisjonäridel näis paremini minevat.⁴

Tõeline edukuse mõõdupuu

Enne kui mu arusaam muutus, keskendusin ainult teatud tüüpi õnnistustele ning jätsin tähelepanuta muud moodused, kuidas Issand meie palvetele vastas ja meie misjonitööd õnnistas. Peagi hakkas Issand meie piirkonna misjonitööd imeliselt ja ootamatult õnnistama. Me leidsime inimesi, kes olid nõus meie sõnumi vastu võtma, kuid olin selleks ajaks õppinud, et ma ei peaks mõõtma oma edu teiste inimeste valikute järgi.

President Gordon B. Hinckley (1910–2008) kõneles ühe misjonijuhataja nõuandest misjonitöö kohta: „Anna endast parim, oma parimast parim. Palveta ning tee kõvasti tööd ning jäta lõikus Issanda hoolde.“⁵ „Jutlusta minu evangeeliumi“ õpetab edukate misjonäride kohta

Paljuski sai minu edu misjonärina mõõta mu valmisoleku järgi meelt parandada ning otsustavuse järgi tööd jätkata.

midagi sarnast: „[Anna] endast [parim], et tuua hingi Kristuse juurde, ning [püüa] innuga õppida ja end parandada.”⁶

Niikaua, kui olin valmis meelt parandama ning sain Issandale tunnista-tada, et annan endast parima, võisin olla kindel, et olen edukas misjonär – hoolimata sellest, kas inimesed võtsid meie sõnumi vastu või mitte. Paljuski sai minu edu misjonärina mõõta mu valmisoleku järgi meelt parandada ning otsustavuse järgi tööd jätkata.

Mu päevikus on sellest ajaperioodist üles tähendatud hulga imesid. Kui püüdsin olla ustavam ja tänulik, siis nägin asju õigest perspektiivist ega heitnud meelt ning tundsin tööd tehes külluslikumalt Vaimu.

Sain teada, et see, mida „Jutlusta minu evangeeliumi” õpetab, on õige: „Kui sa oled andnud endast parima, võid sa ikkagi kogeda pettumusi, aga sa ei pettu iseendas. Sa võid olla kindel Issanda rahulolus, kui tunned, kuidas Vaim sinu vahendusel tegutseb.”⁷ Ja kui ma tundsin, et Issand on minuga rahul, siis võisin ükskõik millise katsumusega hakka saada. ■

Autor elab Ameerika Ühendriikides Maine'i osariigis.

VIITED

1. Jutlusta minu evangeeliumi: Misjonitöö juhend, lk 10–11.
2. Jutlusta minu evangeeliumi, lk 10.
3. Jutlusta minu evangeeliumi, lk 10.
4. Vt Jeffrey R. Holland. Laborers in the Vineyard. – Liahona, mai 2012, lk 31.
5. Gordon B. Hinckley. Find the Lambs, Feed the Sheep. – Liahona, juuli 1999, lk 120.
6. Jutlusta minu evangeeliumi, lk 11.
7. Jutlusta minu evangeeliumi, lk 11.

JAGA OMA KOGEMUSI

„Ma naasin hiljuti misjonilt ning tunnen, et olen kaotanud sihikindluse. Mida peaksin tegema?”

Head tagasitlunud misjonärid, palun jagage kogemusi, kuidas tulite toime pärast misjonilt koju naasmist, kui pidite taas kooli ja tööle minema või muude tegevuste juurde asuma. Saatke oma lugu e-postiga liahona@ldschurch.org või esitage see internetis aadressil liahona.lds.org. Palun lisage oma täisnimi, sünniaeg ja koguduse nimi.

„Jutlusta minu evangeeliumi” misjonäriks saamine

**Vanem
David A. Bednar**
Kaheteistkümmne
Apostli Kvoorumist

Te suudate seda! Issand, keda te esindate ja teenite, teab, et te suudate seda. Mina tean, et te suudate seda.

Apostel on alati kõigepealt misjonär. Seetõttu on mul erilisel hea meel kõneleda teile kui kaasteenijatele, kes teevad imepärast viimse aja tööd.

KES ON „JUTLUSTA MINU EVANGEELIUMI” MISJONÄR?

„Jutlusta minu evangeeliumi” misjonär on Issanda teenija, kes on prohvetlikult kutsutud ja käte pealepanemise kaudu volitatud ning kes kuulutab Issanda igavikulist taastatud evangeeliumi nii, nagu seda teeks Issand (vt ÕL 50:13–14, 17–24; ÕL 68:1).

Misjonäride peamine eesmärk juhendi „Jutlusta minu evangeeliumi” järgi: „Kutsuda teisi tulema Kristuse juurde, aidates neil võtta vastu taastatud evangeelium. Nad teevad seda Jeesusesse Kristusesse ja Tema lepitusse uskumise, meeleparanduse, ristimise, Püha Vaimu vastuvõtmise ja lõpuni vastupidamise kaudu.”¹

Püha kohustus volitusega evangeeliumi kuulutada ja päästavaid talitusi läbi viia on kehtinud juba sellest ajast, kui Aadam Eedeni ajast välja aeti, ning jätkub seni, kui „Vägede Jehoova ütleb, et töö on tehtud.”²

„JUTLUSTA MINU EVANGEELIUMI“ MISJONÄRIKS SAAMISE EELDUSED

Ma soovin arutada viite põhilist eeldust, mis peavad olema täidetud, et saada „Jutlusta minu evangeeliumi“ misjonäriks.

1. eeldus: „Jutlusta minu evangeeliumi“ misjonärid mõistavad, et nad teenivad ja esindavad Jeesust Kristust.

„Jutlusta minu evangeeliumi“ misjonärid teavad ja mõistavad, keda nad esindavad, miks nad teenivad ja mida neil tuleb teha. Põhimisjonärid kutsutakse teenima ja asetatakse ametisse kui Issanda Jeesuse Kristuse teenijad ja esindajad. Me tunnistame Tema nimest ja Jeesuse Kristuse olemasolust, jumalikkusest ja missioonist igale rahvale, suguharule, keelele ja inimesele (vt ÕL 133:37).

Me armastame Issandat. Me teenime Teda. Me järgime Teda. Me esindame Teda.

Tema eesmärgid peavad olema meie eesmärgid. Tema huvid peaksid olema meie huvid. Tema töö peaks olema meie töö. Tema teed peaksid olema meie teed. Tema tahe peaks järjest enam olema ka meie tahe.

Lunastaja esindajatena jutlustame lihtsalt ja selgelt Tema taastatud evangeeliumi õpetusi ja põhimõtteid. Me ei spekulööri ega avalda isiklikku arvamust. Me kuulutame ja tunnistame lihtsast taastatud tõest Issanda viisil ja Tema Vaimu väega.

„Jutlusta minu evangeeliumi“

misjonärid mõistavad, et vastutus Päästjat esindada ja Temast tunnistada ei lõpe kunagi. Pidage Teda meeles kõigis oma mõtetes, tegudes ja püüdlustes ning esindage Teda sobival viisil kõigile Taevase Isa lastele, kellega te praegu ja edaspidi lävite.

2. eeldus: „Jutlusta minu evangeeliumi“ misjonärid on väärilised.

Üks põhilisi eeldusi „Jutlusta minu evangeeliumi“ misjonäriks saamisel on isiklik väärilisus Issanda ees.

Lubage anda edasi mõned lihtsad töed ja ma püüan seda teha nii selgelt kui võimalik.

- Me oleme Lunastaja ja maailma Päästja volitatud esindajad.
- Meid on kutsutud kuulutama Tema taastatud ja igavikulist evangeeliumi.
- Me ei saa olla maailmast määratud ning samal ajal volitusega Teda esindada ja Tema pühal nimel väega tegutseda.
- Me ei saa aidata teistel patukõidikuist vabaneda, kui me ise patustame (vt ÕL 88:86).
- Me ei saa aidata teistel õppida meelt parandama, kui me ise ei ole õppinud õigesti ja täielikult meelt parandama.
- Me saame kuulutada ja jutlustada väega ainult sellest, mille poole ise püüdleme.
- Me peame andma Issandale vastust oma õigemeelsete soovide ja väärilisuse eest tegutseda Tema nimel.

Meilt ei ole praegu nõutud, et oleksime täiuslikud. Kuid meil on kästud olla puhtad ja käia ausa südamega Iisraeli Lunastaja palge ees. „Olge puhtad, te Issanda astjate kandjad“ (ÕL 38:42).

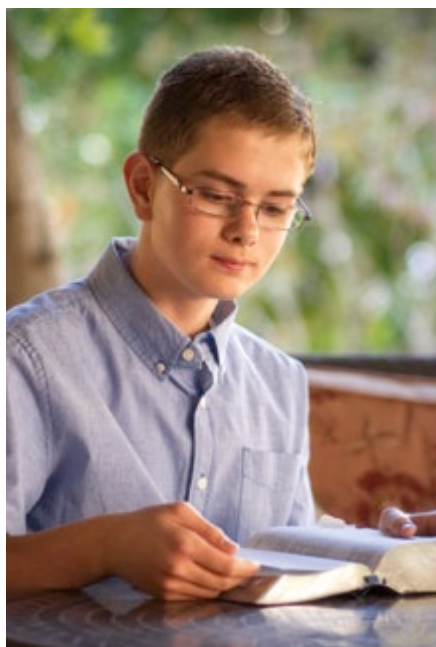
Meeleparandus on lootustandev ja tervendav põhimõte – see ei peaks meid heidutama ega masendama. Meeleparandus muudab küll alandlikuks, kuid see ei tohiks olla hirmutav. Meeleparandus on ühtlasi nii paljunõudev kui ka lohutustpakuv, nii range kui ka rahustav. Meeleparandus on hindamatu and, mille me saime lepituse kaudu

Temalt, keda me armastame, teenime ja järgime.

Isegi kui te olete korda saatnud tõsiseid patte, siis Jeesuse Kristuse lepitusele toetudes ja siiralt meelt parandades olete saanud või võite saada jälle puhtaks ja vääriliseks.

Leidub noori, kellel seisab täielik meelearandus veel ees. Praegu on selleks õige aeg. Palun, palun, palun ärge lükake meelearanduse päeva edasi.

Mõned noored on meelt parandanud ning teevad seda jätkuvalt, kuid mõtisklevad, kas nad on ikka teinud kõik vajaliku, et Issand nad vastu võtaks (vt ÕL 97:8). Pidage meeles, et Issand nõuab, et oleksite puhtad, mitte täiuslikud. Kõige kindlam näitaja selle kohta, kas olete Issandalt andeks saanud ning kas Jumal Teie elus taas tegutseb, on Püha Vaim, sest „Issanda

Vaim ei ela templites, mis ei ole pühad” (Hl 4:24). Ning pange tähele, et kohustus „andesta[da] kõikidele inimestele” (ÕL 64:10) tähendab, et andestada tuleb ka iseendale.

„Jutlusta minu evangeeliumi” misjonärid on lepinguid au sees pidavad ning käskudele kuuletuvad Issanda Jeesuse Kristuse jüngrid. Palun pea Teda alati meeles ning ole puhas ja vääriline, et Teda esindada.

3. eeldus: „Jutlusta minu evangeeliumi” misjonärid panevad tallele igavese elu sõnu.

Ma kutsun teid üles „talleta[ma] pidevalt oma meelde elu sõnu” (ÕL 84:85). Igavese elu sõnade tallele panemine on midagi rohkemat kui pelk uurimine ja meeldejätmise, samamoodi nagu Kristuse sõnadest rõõmuga toitumine (vt 2.Ne 31:20; vt ka 2.Ne 32:3) on midagi palju enam kui näkitsemine. Tallele panemine viitab keskendumisele ja tööle, avastamisele ja süüvimisele, mõtisklemisele ja palvetamisele, rakendamisele ja õppimisele, väärtustamisele ja hindamisele ning nautimisele ja ihaldamisele.

Tuletage meelde, kuidas Moosia

pojad Ammon, Aaron, Omner ja Himni – neli tõeliselt märkimisväärset misjonäri – „olid kasvanud tugevaks tõe tundmises, sest nad olid selge mõistmisega mehed ja nad olid usinalt uurinud pühakirju” (Al 17:2).

Need vaprad misjonärid talletasid tõepoolest pidevalt igavese elu sõnu. Nad ei jätnud hooletusse isiklikku ega kaaslasega koos pühakirjade uurimist ega teinud seda nii-öelda lõdva randmega. Vaimsed teadmised ja mõistmine juurdusid sügavale nende hinge ja Püha Vaimu vägi kinnitas nende südames evangeeliumi õpetuste ja põhimõtete õigsust.

Meil kui Päästja esindajatel lasub jätkuv kohustus teha usinalt tööd, et kinnistada oma südamesse ja meelde taastatud evangeeliumi õpetused ja põhimõtted, eriti aga need, mis on kirjas Mormoni Raamatus. Seda tehes saab meile osaks lubadus, et Püha Vaim „tuletab [m]eile meelde kõik” (Jh 14:26) ja annab meile väe, kui me õpetame ja tunnistame. Kuid Vaim saab meiega ja meie kaudu töötada ainult siis, kui Tal on, millega tööd teha. Ta ei saa meile meelde tuletada seda, mida me pole õppinud (vt Al 31:5).

„Jutlusta minu evangeeliumi” misjonärid talletavad pidevalt igavese elu sõnu, nad toetuvad sõna väele ja sõna vägi on nende sees. Palun pidage Teda alati meeles, olge alati väärilised, et Teda esindada, ning pange tallele sõna väge ning toetuge sellele.

4. eeldus: „Jutlusta minu evangeeliumi” misjonärid mõistavad, et tõeline ja kõige tähtsam õpetaja on Püha Vaim.

Püha Vaim on Jumaluse kolmas liige ja Ta tunnistab tõest ning on tõeline ja kõige tähtsam õpetaja. Õppetunnid, mida me õpetame, ja tunnistused, mida jagame, valmistavad Kirikuga tutvuja ette, et ta saaks ise tegutseda ja õppida.

Misjonäridena on üks meie tähtsaimaid rolle kutsuda Kirikuga tutvujaid üles panema proovile oma moraalselt valikuvabadust ning tegutsema vastavalt Päästja õpetustele. Vaimsete kohustuste enda kanda võtmine – näiteks palvetamine, et saada tunnistust tõest, Mormoni Raamatu uurimine ja Kiriku koosolekutel osalemine ning käskude pidamine – nõuab Kirikuga tutvujalt usu rakendamist, tegutsemist ja muutumist.

Me võime teenida kui tahes innukalt, aga me lihtsalt ei saa tõde Kirikuga tutvuja südamesse suruda. Meie saame parimal juhul kanda tõe nende südameni (vt 2.Ne 33:1). Lõpuks peab Kirikuga tutvuja ise õigemeelselt tegutsema ning tõe oma südamesse laskma. Ainult sel moel saavad siirad töötsijad ja vastsed pöördunud arendada

vaimset võimet ise vastuseid leida.

Kuna meie kohustus on aidata Kirikuga tutvujatel õppida usust ja Püha Vaimu väest, siis ei ole see kunagi vaid teie või minu töö. Me peame andma kõik endast oleneva, et täita enda misjonärikohust, ning samal ajal astuma kõrvale, et Püha Vaim saaks täita oma püha ülesannet. Tegelikult on kõik see, millega me Päästja esindajatena tahtlikult endale tähelepanu tõmbame – sõnum, mida me edastame, viis, kuidas me seda teeme, ning ka see, kuidas me käitume või välja näeme – preestripettus, mis kahandab Püha Vaimu õpetamise tõhusust.

„Jutlustab ta seda tõe Vaimu kaudu või mõnel muul viisil? Ja kui see on mõnel muul viisil, ei ole see Jumalast” (ÕL 50:17–18).

Palun pidage Teda alati meeles, olge väärilised, et Teda esindada, pange tallele Tema sõnu ja lubage tõelisel õpetajal – Pühal Vaimul – tunnistada tõest.

5. eeldus: „Jutlusta minu evangeeliumi” misjonärid mõistavad, et õpetamine on midagi enam kui kõnelemine.

Kui Päästja Õlimäel istus, teatas Ta: „Ärge muretsege ette, mida rääkida, vaid rääkige seda, midaiganes teile antakse sel tunnil, sest teie pole kõnelejad, vaid Püha Vaim” (Mk 13:11).

Päästja juhendas selle ajajärgu alguspäevil misjonäre: „Avage oma suu ja see täidetakse” (ÕL 33:8, 10) ja „Tõstke oma hääl sellele rahvale; rääkige mõtteid, mis ma teie südamesse

panen, ja teid ei aeta inimeste ees segadusse; sest teile antakse selsamal tunnil, jah, just sellel hetkel, mida öelda” (ÕL 100:5–6).

Need pühakirjakohad räägivad kõige raskemast ja kõige enam tähelepanelikkust vajavast jutlustamisviisist ja sellest, kuidas aidata Kirikuga tutvujatel õppida tõde. „Jutlusta minu evangeeliumi” misjonärid teavad, et me ei õpeta õppetunde, vaid me õpetame inimesi. Me ei korda ega esita evangeeliumiteemalisi päheõpitud sõnumeid. Me kutsume tõetsijaid üles kogema vägevast südame muutust. Me mõistame, et ainuüksi kõnelemine ei ole õpetamine.

Issanda viisil evangeeliumi jutlustamine tähendab, et meil tuleb enne vaadelda, kuulata ja tunnetada ning alles siis kõneleda. Nende omavahel seotud protsesside järjestus on väga tähtis. Palun pange tähele, et aktiivne vaatlemine ja kuulamine eelnevad tunnetamisele ja et vaatlemine, kuulamine ja tunnetamine eelnevad omakorda kõnelemisele. Selline järjestus võimaldab misjonäridel teha kindlaks Kirikuga tutvujate vajadused ning õpetada vastavalt nendele.

Kui me vaatleme, kuulame ja tunnetame, siis meile antakse „selsamal tunnil sel määral, mis igale inimesele kätte mõõdetakse” (ÕL 84:85), et võiksime teada, mida rõhutada ja kuidas vastata, et konkreetse Kirikuga tutvuja vajadused saaksid täidetud. Ainult vaadeldes, kuulates ja tunnetades saab Vaim meid juhatada

ütlemata ja tegema asju, millest on neile, keda me teenime, kõige rohkem abi.

Vaatlemine on ülimalt tähtis ettevalmistus, et võiksime saada tunnetuse vaimuanni. Tunnetamine tähendab vaimusilmas nägemist *ja* südamega tundmist. Tänu sellele nähakse ja tuntakse ära, kui miski on vale, kui keegi on hea või milline on järgmine põhimõte, mis Kirikuga tutvujat võiks aidata. Tunnetamine on vaimsete kõrvadega kuulmine *ja* südamega tundmine. Tänu sellele kuuleme ja tunneme mahavaikitud muret mõne kohustuse või küsimuse pärast, tunnistuse või õpetuse tõelisust või kinnitust ja rahu, mis tuleb Püha Vaimu väe kaudu.

„Jutlusta minu evangeeliumi” misjonärid tegutsevad usuga ning Vaim juhib neid, et nad saaksid aidata Kirikuga tutvujatel tõde tundma õppida. Palun pidage Teda alati meeles, olge väärilised, et Teda esindada, pange tallele Tema sõnu ning laske Pühal Vaimul tõest tunnistada ning seejärel vaadelda, kuulake ning tunnetage, kui te siirastele tõetsijatele Jeesusest Kristusest tunnistate.

TE SUUDATE SEDA!

Te võite lugeda mu sõnumit ning uskuda, et kõik teised noored on võimelised tegema seda, mida ma kirjeldasin, ning teevadki seda. Kuid te võite kahelda, kas ka teie seda teha suudate. Palun kuulake! Te suudate seda!

Mu südamesoov oleks teist igaüheda isiklikult vestelda. Ma suruksin su kätt, tõmbaksin su kõrvale, vaataksin sulle silma ja ütleksin: „Sa suudad seda! Issand, keda sa esindad ja teenid, teab, et sa suudad seda. Mina tean, et sa suudad seda. Ja Tema teenijana ma luban sulle, et Ta aitab sind. Palun pea alati meeles, et tänu Tema abile ja jõule sa suudad seda!”

Ma armastan teid ja palvetan, et kui püüate saada selliseks, millised te olema peate, siis te märkaksite Issanda häält ja juhatust ning vastaksite sellele usuga. Siis saate te tõepoolest vägevateks ja tõhusateks Issanda Jeesuse Kristuse esindajateks. ■

Pühaliku koosoleku kõne, mis peeti Provo Misjonäride Koolituskeskuses 24. juunil 2011.

VIITED

1. Jutlusta minu evangeeliumi: Misjonitöö juhend, lk 1.
2. Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 142.

Lightsalt ja NAERATA ÜTLE EI

Hazel Marie Tibule

Ühel suvel viibisin praktikal Filipiinide Bicoli saarel. Vaade ookeanile oli võrratu ning ma ootasin pikisilmi iga hommikut.

Õhtuid ma aga pelgasin. See oli aeg, mil linnakurahvas hakkas jooma ja pidutsema. Kutsed sellistele pidudele olid sagedased ning ma pidin koos teiste praktikantidega seal osalema, sest muidu oleks meid ebaviisakateks peetud.

Esimene pidu korraldati uute praktikantide vastuvõtu puhuks. Ma kartsin seal osaleda, kuna olin kindel, et seal pakutakse ka alkoholi ning ma ei olnud kindel, kuidas peaksin keelduma. Ma helistasin ühele sõbrale kodukogudusest ning ta andis mulle mõningaid häid näpunäiteid, mis muutsid mind märksa enesekindlamaks.

Kui pidu algas, pakuti meile jooke, kuid õnneks ei käidud peale, et me neid jooksime. Kuna mu kaaspraktikandid võtsid minust eeskujuna ning keeldusid samuti, oli järgmistest napsudest keeldumine juba lihtne – kuni ühe teatud ööni. Ühele peole tuli ka firma ülemus. Tal oli kaasas pudel *lambanjot* (kohalik kookospähklist

tehtud vein). Peagi pärast tema saabumist nägin teda veini välja valamas. Seejärel lausus ta: „Te peate õppima, kuidas juua,” ning ulatas klaasi ühele praktikandile. Ta jõi selle kiiresti ära.

Mu süda hakkas rinnus taguma. Peagi pidi kätte jõudma minu kord. Ma sosistasin endamisi: „Ma ei joo

Ma olin varemgi keeldunud joomast, kuid nüüd ulatas mulle veinipokaali firma ülemus.

seda. Ma ei joo seda.” Seejärel nägin, kuidas ülemus pokaali minule ulatas. Ma ei teadnud, mida teha. Mu kaaspraktikandid vaatasid ning ootasid, mida ma teen. Ma naeratasin ülemusele alandlikult ning vastasin: „Vabandust, härra, aga ma ei joo.”

Ma teadsin, et ta oli pettunud. Ta küsis, miks ma ei joo. Ma vastasin: „Sellepärast, et ma olen mormoon.”

Ta sõnas: „Ma ei ole sellisest usundist varem kuulnud. See kõlab nagu mingi toit.” Kõik naersid.

Ka mina naeratasin, aga mitte nalja pärast, vaid seetõttu, et olin toiminud õigesti.

Mitte keegi ei pakkunud mulle enam alkoholi. Kuid naeruväärinamine ei lakanud, isegi mu oma sõbrad pilkaside mind. Üks neist isegi ütles, et ma valetan ning et see on mõeldamatu, et Kiriku liikmed ei joo. Sel ajal tundsin survet, mida Kiriku liikmetele avaldatakse.

Minu saarelvibimine õpetas mulle palju mitte ainult akadeemilises mõttes, vaid ka vaimselt. Ma õppisin, et pilkamine ei pruugi lakata, kuid Issanda Vaim juhatab alati tegema seda, mis on õige. ■

Autor elab Metro Manilas Filipiinidel

Vanem
Adrián Ochoa
Seitsmekümnest

Soovid tunda end füüsiliselt ja emotsionaalselt enesekindlamana? Seda aitab saavutada regulaarne treenn.

Ma lugesin hiljuti ühest huvitavast põhimõttest, mis puudutab trenni tegemist. Ma lugesin, et kui ärgata hommikul vara ja panna selga trenniriided ning mõelda: „Ma lihtsalt panen need selga ja lähen õue kõndima ja kui ma tunnen end hästi, siis ma hakkakan sörkima”, siis veel enne, kui sa ise arugi saad, oled juba tubli trenni teinud. Sellise lihtsa plaani juurutamine võib aidata sul arendada häid trenniharjumusi ning hoolitseda oma keha eest. Enamiku inimeste jaoks on alustamine ja järjepidevus kõige raskemad. Kui pead meeles, et treenimine ei õnnista üksnes su keha, vaid ka su meelt ja mõistust, siis soovid sa paremas vormis olla. Treenides muutud sa energiliseks inimeseks, kes tunneb end tugeva, enesekindla, ärksa ja hoituna.

Mulle meenub lugu linnust, kes hakkas oma sulgi usside vastu vahe-tama. Sel moel oli lihtne toitu hankida ning lind arvas, et tal on piisavalt sulgi. Sulgi müües tundis lind rõõmu, et ei pea enam nii vara ärkama ja ussikesi otsima. Ta istus terve päeva oma pesas ega pidanud end üldse liigutama.

Viimaks harjus ta sellega liiga ära ning avastas, et ei suuda enam lennata, kuna on kõigist lendamiseks vajalikest sulgedest ilma jäänud.

See võib juhtuda meist igapäeva, kui me langeme halbade harjumuste, laiskuse või sõltuvust tekitavate ainete lõksu. Trükisest „Sulle, noor” loeme, et need asjad „kahjustavad sinu füüsilist, vaimset, emotsionaalset ja hingelist heaolu. Need kahjustavad suhteid pere ja sõpradega ning vähendavad sinu enesehinnangut. Need piiravad sinu võimet teha iseseisvaid otsuseid.”¹ Aktiivne olles ja õigesti toitudes võid neid halbu harjumusi vältida. Kui lind oleks jätkanud lendamist ja jah-timist, ei oleks ta oma sulgedest ilma jäänud. Kui ka meie tiibu sirutame ning regulaarselt treenime, arendame võimet vältida kahjulikke ja hävitava toimega harjumusi.

Nii nagu mõni inimene kannatab halva füüsilise tervise pärast, kannatavad mõned halva emotsionaalse tervise tõttu. Elu võib olla raske ning mõnikord võivad meid tabada ärevus, depressioon või enesehinnangu langus. Kuid pidage meeles, et nii füüsilise kui ka emotsionaalse tervise

probleemi puhul aitavad treenimine ja töökus säilitada positiivset vaadet elule. Keha eest hoolitsemine õnnistab ka su mõistust ning aitab pidada meeles, et sa oled Jumala laps ning võid olla enesekindel ja õnnelik. Sinu emotsionaalne, füüsiline ja vaimne pool on omavahel seotud. „Sulle, noor” õpetab: „Sinu emotsionaalne tervis on samuti tähtis ja võib mõjutada sinu hingelist ja füüsilist tervist. Pettumus ja ajutine kurbus on osa sellest surelikust elust. Aga kui sa tunnend pikaajalist kurbust, lootusetust, masendust või depressiooni, räägi oma vanemate ja piiskopiga ning otsi abi.”²

Miks näivad inimesed meie ümber energilisemad ja rõõmsamad? Üheks põhjuseks on nende harjumused. Kui näeme oma keha vaimsest vaatevinklist ning mõistame, et see on „tempel ning and Jumalalt”, siis me armastame seda ning hoiame seda pühana.³

Minu jaoks tähendab püha midagi puhast, hoolitsetut ja tugevat. Taevane Isa andis meile Tarkuse Sõna ning see on üks viis, kuidas Ta aitab meil oma keha pühana hoida. „Sulle, noor”

OLE TUGEV, OLE TERVE, OLE ARUKAS

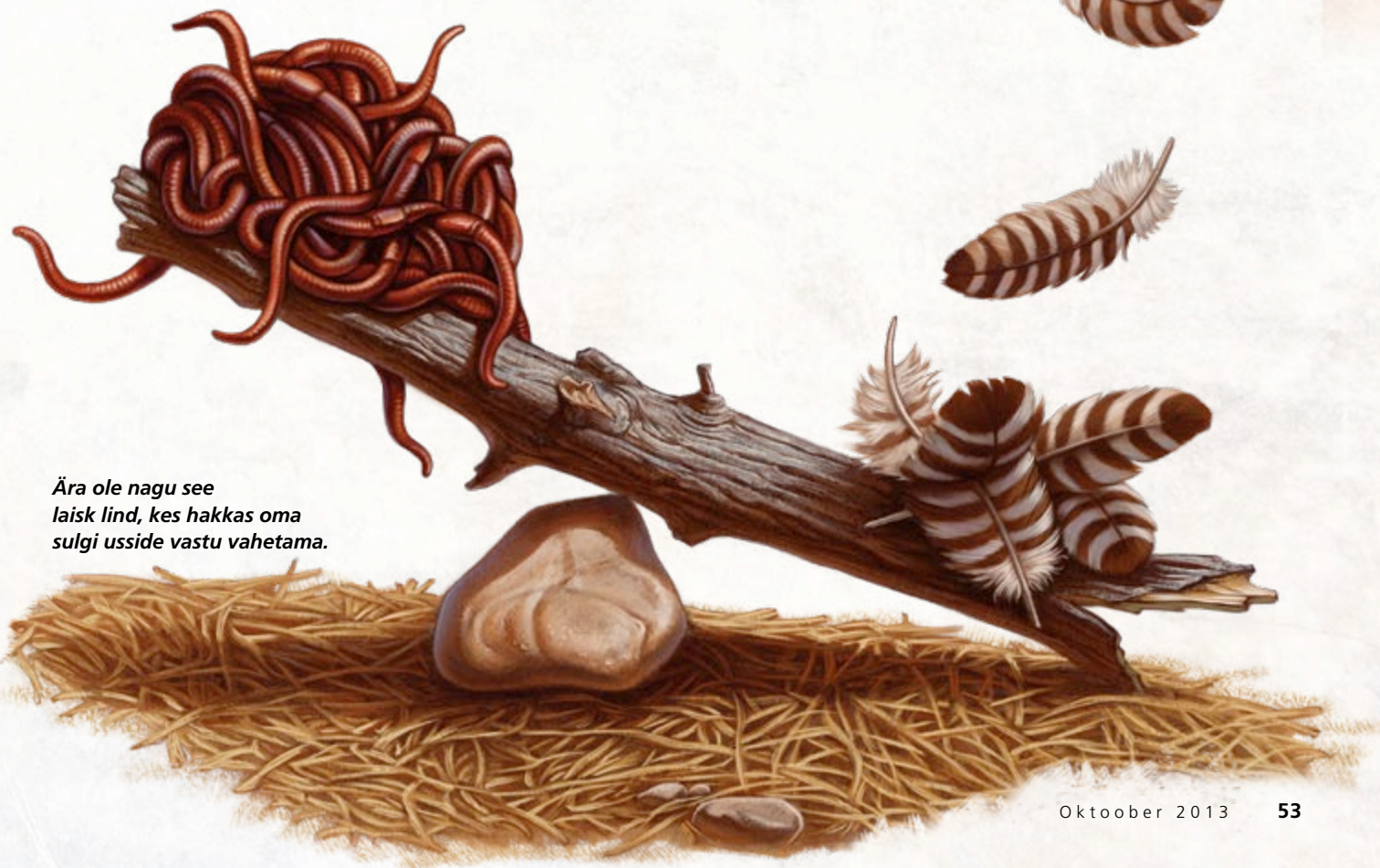
selgitab: „Kui sa kuuletud [Tarkuse Sõnale], siis ei teki sul kahjulikke sõltuvusi ja sul on kontroll oma elu üle. Sa saad terve keha õnnistuse, valvsa meele ja Püha Vaimu juhatusel osaliseks. Sa oled valmis Issandat teenima. Ära lase kunagi Saatanal või teistel panna sind mõtlema, et Tarkuse Sõna murdmine teeb sind õnnelikumaks, populaarsemaks või kütkestavamaks.”⁴ Kui sa järgid Tarkuse Sõna, siis pea meeles, et sa hoolitsed nii oma keha kui ka mõistuse eest ning see võimaldab sul leida „tarkust ning suuri teadmiste aardeid” (ÕL 89:19).

Selle asemel et olla lind, kes laisalt oma sulgi müüb, pane tennised jalga

ja ole aktiivne. Treeni järjepidevalt. Pane end kirja oma lemmiktrenni või leia sõpru, kellega koos joosta, või tegele millegi muu sportlikuga. Neid füüsilisi asju tehes ei treeni sa ainult oma keha, vaid ka mõistust. Treenimine parandab ka emotsionaalset tervist. Pea meeles, et tähtis pole see, kui kiire või heas vormis sa oled, vaid kui järjepidev sa oled. Regulaarselt treenides pole sa ainult õnnelikum, vaid ka tugevam, tervem ja targem. ■

VIITED

1. Sulle, noor, 2011, lk 26.
2. Sulle, noor, lk 27.
3. Sulle, noor, lk 25.
4. Sulle, noor, lk 25.

Ära ole nagu see laisk lind, kes hakkas oma sulgi usside vastu vahetama.

KÄI TEMA jälgedes

Päätja sarnaseks saamine on järk-järguline ning elukestev protsess, millega saab iga päev väikesi samme astudes algust teha.

Melissa Zenteno

Kiriku ajakirjad

Pühakirjad innustavad meid saama Jeesuse Kristuse sarnaseks ning „käima nõnda, nagu tema on käinud” (1. Jh 2:6). Kuid esimese sammu astumine võib olla vaevaline – eriti, kui ei tea, kust alustada.

Abi võib leida raamatust „Jutlusta minu evangeeliumi: Misjonitöö juhend”. Sa võid arvata, et see on kõigest üks käsiraamat põhimisjonäridele, kuid tegelikult on see vägev vahend, mis võib aidata sul saavutada eesmärgi olla rohkem Päätja sarnane. 6. peatükk aitab sul mõista ja rakendada üheksat kristlikku omadust.

Järgmisena on välja toodud mõned pühakirjakohad ja soovitusel, kuidas kasutada trükist „Jutlusta minu evangeeliumi”, mis aitavad kristlikke omadusi arendada.

- Alustuseks ava „Jutlusta minu evangeeliumi” 6. peatüki lõpust test „Minu omadused” (lk 126). See ülesanne aitab sul kindlaks teha, millised omadused on hetkel sinu vaimsed tugevused ja mille kallal sul tuleb veel tööd teha.

- Kui oled selle ülesandega valmis saanud, vali palvemeelselt üks omadus, millele keskenduda. Sa võid lugeda selle omaduse kohta käivat lõiku 6. peatükist.
- Sea konkreetseid ja mõõdetavaid eesmärke, mis aitaksid sul seda omadust arendada. Määra aeg, mille jooksul sa selle eesmärgi nimel töötad. Seejärel hinda protsessi. Näiteks kui sa püüad olla ligimest armastavam, võiksid seada eesmärgi öelda midagi head oma venna või õe kohta ning teha seda kolm korra päevas ning kokku nädal aega. Nädala lõpus saaksid hinnata, kuidas sul eesmärgi saavutamine edenes, ning teha muudatusi, mis aitaksid sul jätkuvalt paremaks muutuda.
- „Jutlusta minu evangeeliumi“ loetleb iga omaduse kohta pühakirjakohti, mida uurida. Sa võid loetletud pühakirjakohti palvemeelselt uurida ning lugemisel

tekkinud muljed üles kirjutada.

- Palu Taevaisa abi selle kristliku omaduse arendamisel. Täpsusta, mida sa palud, näiteks: „Palun anna mulle jõudu saada üle vihast, kui mu õed-vennad mu asju võtavad.“ Mida täpsem sa palvetades oled, seda kergem on sul märgata Issanda vastuseid.

Päästja Jeesuse Kristuse sarnaseks saamine on järk-järguline ning elukestev protsess. Mõnikord võib see näida keerulisem kui kõrgem matemaatika. Kuid ära anna alla. Issand lubab meile: „See, kes saab valgust ja jätkab Jumalas, saab rohkem valgust ning see valgus kasvab üha eredamaks ja eredamaks, kuni saabub täiuslik päev“ (ÕL 50:24). Kui me valgust ja tõe juurde saame, seda uurime ja rakendame ning jätkuvalt iga päev Jumalat järgime, siis võime olla kindlad, et saame rohkem Päästja Jeesuse Kristuse sarnaseks. ■

IGAPÄEVASED ÜLESANDED

Väikesed igapäevased tegevused on sammud teel, mida mööda käies saame rohkem Päästja sarnaseks. Kristlikumaks saada püüdes võid kaaluda järgnevaid lisategevusi.

- Loe pühakirjajuhist soovitud omaduse kohta loetletud pühakirjakohti.
- Palveta iga päev, et sul oleks soov ja jõud paremaks muutuda.
- Pea oma arengu kohta päevikut.
- Vestle oma vanematega. Räägi neile oma eesmärkidest, et nad saaksid sulle abiks olla.

LIITU VESTLUSEGA

Oktoobris õpid sa, kuidas saada kristlikumaks (kui teie kogudusel on uued õppetunnid teie emakeeles). Kui oled selle artikli läbi lugenud, siis vali palvemeelselt üks omadus, mille kallal sel nädalal või kuul töötada. Sa võiksid seada eesmärgi ning seejärel hinnata kogetut. Kas sa olid näiteks ligimest armastavam, kuulekam või kannatlikum? Kuidas aitas eesmärk kristlikum olla katsumustest jagu saada? Soovi korral võid rääkida oma kogemustest teiste noorte või oma perega.

„Mida vastata mitteliikmetele, kes küsivad, miks mõned Kiriku liikmed ei pea kinni meie standarditest?”

Oleks imetore, kui Kiriku iga liige elaks täiel määral evangeeliumi järgi. Nad tunneksid rõõmu õnnistustest nende elus ning oleksid ka heaks eeskujuks inimestele nende ümber. Kuid me oleme surelikud ning eksime vähemal või rohkemal määral. Põhjus, miks mõni elab evangeeliumi järgi täielikumalt kui teine, seisneb selles, et meie kõigi pöördumise aste ja tunnistuse tugevus on erinevad. Meil on erinevad väljakutsed ja allikad ning inimesed, kes meile toeks on.

Mitteliikmed ei pruugi mõista sõnu „pöördumine” ja „tunnistus”, kuid nad saavad aru, et iga inimene võib valida, kuidas ta elab. Sa võid selgitada, et Taevane Isa tahtis, et see nii oleks. Ta andis meile valikuvabaduse, et saaksime õigeid valikuid tehes vaimselt kasvada. Kuid Taevane Isa teadis, et kõik peale Jeesuse Kristuse teevad vigu, ning Ta saatis meile Päästja. Me võime tänu lepitusele parandada meelt, saada andeks ja õppida oma vigadest ning minna eluga edasi.

Sa võid ka selgitada, et me ei mõista hukka neid, kes Kiriku käitumisnorme ei järgi. Me hoopis püüame neid aidata, mõista ja nendega kannatlikud olla. Me küll ei salli pattu, kuid ei mõista seepärast hukka patustajat (vt Jh 8:11). Meeleparandus on võimalik kõigile.

Otsi pühakirjadest

Vastuse sellele küsimusele leiata pühakirjadest. Kui inimesed ei pea käske, siis me ei peaks neid hukka mõistma (vt Mt 7:1). Roomlastele 3:23 ütleb: „Sest kõik on pattu teinud ja ilma jäänud Jumala kirkusest.” Kiriku liikmed peaksid siiski püüdma olla kuulekad. *Madison M., 13-aastane, Texas, Ameerika Ühendriigid*

Õpeta lepitusest

Kui inimesed midagi sellist küsivad, siis selle asemel, et hakata käske rikkuvat liiget kritiseerima, kasutan ma võimalust õpetada lepitusest. Ma selgitan, et mormoon olemine ei tähenda täiuslik olemist ning, et tänu lepitusele saame pattudest meelt parandada ja tehtud vigu heastada. Tavaliselt avaneb seejärel võimalus rohkematele küsimustele vastata.

Jayde H., 16-aastane, Oregoni osariik, Ameerika Ühendriigid

Käitumisnormid on vajalikud meie õnne jaoks

See küsimus tõepoolest avas mu silmad, kuna ma tean inimesi, kes on teinud valikuid, mis on neid evangeeliumist kaugemale viinud. Issand annab meile käske, et saaksime olla õnnelikud ning et „tuua inimesele surematus ja igavene elu” (Ms 1:39). Issand tahab, et me Tema juurde naaseksime, kuid Ta tahab, et teeksime ise valikuid. Just

seetõttu ei elagi mõned meie käitumisnormide järgi. Käitumisnormid aitavad mind isiklikult, kuna tean, et Taevane Isa on need mulle andnud, et saaksin Tema juurde tagasi minna ja õnnelik olla. Need on tõendiks Tema armastusest minu vastu.

Morgane D., 18-aastane, Languedoc-Roussillon, Prantsusmaa

Kirik õpetab meid tegema head

Nii nagu kõik teisedki, kogevad ka Kiriku liikmed katsumusi ja kiusatusi. Meil kõigil on nõrkusi, kuid see ei tähenda veel, et Kirik pole õige. See on Jeesuse Kristuse Kirik, mis aitab inimestel teada õiget evangeeliumi ning saada ülendatud. Kuid loomupärane inimene ei kuuletu käskudele (vt Mo 3:19), mis ei ole ju Kiriku süü. Kirik õpetab meid tegema head. Kuid meil kõigil on vabadus valida.

Lavinia S., 19-aastane, Bulcan, Filipiinid

Ela meie käitumisnormide järgi

Nii nagu iga organisatsiooni või religiooni puhul on mõned inimesed pühendunud kui teised. Me peame lihtsalt elama oma käitumisnormide järgi nii hästi, kui suudame ning lootma ja palvetama, et ka teised seda teevad.

Maren S., 16-aastane, Arizona, Ameerika Ühendriigid

Palveta nende eest ja külasta neid

Liikmetel, kes ei ela meie käitumisnormide järgi, ei pruugi olla Jeesusele

Kristusele keskendunud tunnistust. Me peaksime nende eest palvetama, et nad otsiksid Vaimu juhatust ning, et nad saaksid isikliku tunnistuse. Me peaksime neid külastama ja aitama neil Kristuse juurde tulla.

Andrea C., 13-aastane, Lima, Peruu

Ole eeskujuks

Kirik on vajalik, kuna see aitab meil täita meie Taevase Isa käske ning selle kaudu saame taas Temaga elada. Aga Kirikusse kuulumine ei tähenda veel, et ollakse alati hea inimene. Vaata maailma meie ümber. See on täis pahelisust ja jäledusi, kuigi maailm on täis inimesi, kes otsustasid surelikkusele eelnevas elus Jeesust Kristust järgida. Ma arvan, et parim, mida me teha saame, on näidata oma sõpradele head eeskju.

Kaden S., 15-aastane, Utah, Ameerika Ühendriigid

NÄE TEISI SELLISENA, MILLISEKS NAD VÕIVAD SAADA

„Meil on kohustus näha inimesi mitte

nii, nagu nad on, vaid sellisena, milliseks nad võivad saada. Ma palun, et te mõtleksite nendest sel moel.”

President Thomas S. Monson. Näe teisi sellisena, milliseks nad võivad saada. 182. sügisene üldkonverents. – www.jeesusekristusekirik.ee

JÄRGMINE KÜSIMUS

„Ma püüan oma mõtteid kontrolli all hoida, kuid kiusatusi on nii palju. Kuidas saaksin mõtteid puhtamana hoida?”

Saatke oma vastus ja soovi korral kõrge resolutsiooniga foto 15. novembriks e-posti aadressil liahona@ldschurch.org või aadressile, mis on kirjas lk 3.

E- või tavakirjadele peavad olema lisatud järgmised andmed ja nõusolek: 1) täisnimi, 2) sünniaeg, 3) kogudus, 4) ringkond, 5) sinu kirjalik nõusolek, ja juhul, kui sa ei ole veel 18-aastane, sinu vanema kirjalik nõusolek (sobib ka e-kiri) sinu vastuse ja foto avaldamiseks.

**Vanem
C. Scott Grow**
Seitsmekümnest

Üks tähtis osa piiskopi tööst on aidata sul meelt parandada. Su südametunnistus ütleb sulle, millal peaksid temaga rääkima.

Vahest paneb sind mõtlema, miks pead sa tõsised patud piiskopile või koguduse juhatajale üles tunnistama. Sa võid endalt küsida: „Kas meelega ei olegi siis minu ja Issanda vaheline isiklik teema? Kui ma olen vale käitumise lõpetanud ning selle Jumalale üles tunnistanud, siis miks ma pean piiskopiga vestlema?”

Miks just piiskop ja mitte keegi teine?

Paljud noored tunnevad end muga-
vamalt, kui saavad oma vead tunnis-
tada üles oma vanematele või noorte
juhtidele. Kuigi vanemad ja juhid saa-
vad sulle head nõu anda ja toeks olla,
on Issand määranud piiskopi olema
Iisraeli kohtumõistjaks (vt ÕL 107:72,
74). Temal lasub kohustus teha kind-
laks, kas tema koguduse liikmed on
väärilised. Piiskopil on tänu ametisse
pühitsemisele ja õigemeelsele elule
õigus saada Pühalt Vaimult ilmutusi
oma koguduse liikmete – sealhulgas
sinu – kohta.

Piiskop saab sul aidata meelt
parandada nii, nagu su vanemad ja
teised juhid seda teha ei saa. Kui oled

MIKS JA MIDA TULEB ÜLES TUNNISTADA PIISKOPILE VÕI KOGUDUSE JUHATAJALE?

korda saatnud tõsise patu, tuleb tal
võib-olla sinu õigusi Kirikus piirata.
Näiteks võib ta osana meelega paran-
duse protsessist paluda sul mõnda
aega mitte sakramenti võtta või
preesterluse kohustusi täita. Ta aitab
sind ning otsustab, millal oled jälle
vääriline, et nendest pühadest toimin-
gutest osa saada.

Su piiskop annab sulle nõu, mida
teha, et tugevdada võimet kiusatus-
tele vastu seista. Ta võib innustada
sind uurima mõnda õpetust, näiteks

meeleparandust, ning seejärel paluda
sul rääkida, mida sa õppisid. Ta võib
sind iga nädal vestlema kutsuda, et
teada saada, kuidas sul kiusatust teki-
tavatest olukordadest eemale hoid-
mine läheb.

Millal peaksin temaga vestlema?

Sa võid mõelda: „See kõik kõlab
hästi, aga kuidas ma tean, kas see,
mida ma tegin, on piisavalt tõsine,
et sellest piiskopiga vestelda?”
Lühike vastus sellele on järgmine:

„Su südametunnistus annab sulle sellest teada.” Kui tunned südametunnistuse piinu, siis tegutse kohe (vt Al 34:31–34).

Kuningas Benjamin õpetas meeleeparanduse kohta: „Ja lõpuks, ma ei saa teile üles lugeda kõiki asju, millega te võite pattu teha, sest viise ja mooduseid selleks on mitmesuguseid, koguni selleni välja, et ma ei jõua neid üles lugeda” (Mo 4:29). Selle asemel et loetleda täpselt, milliseid asju peaksid piiskopile üles tunnistama, lubage, ma toon välja mõned põhimõtted, mis aitavad sul ise otsustada.

Mida peaksin üles tunnistama?

Ma tean, et oled püüdnud olla kuulekas, kuid võib-olla oled teinud ka vigu – isegi mõned tõsised vead. Enamik vigu lahendatakse isiklikult palvetades ja siiralt meelt parandades. Mõned vead, eriti need, mis puudutavad sündsusetust, tuleb enne Issandalt andestuse saamist tunnistada üles ka piiskopile.

Kui mõtled vigadele, mida oled teinud, võid tunda end süüdi, rahutu, õnnetu või isegi masendununa. Kui koged selliseid tundeid, siis peaksid tõenäoliselt vestlema nendest vigadest oma piiskopiga.

Ära püüa end välja vabandada või oma vigu õigustada. Sa võid mõelda: „Mul oleks liiga piinlik piiskopile tunnistada, mida ma olen teinud. Ta arvab, et ma olen palju parem inimene. Ta on kindlasti šokeeritud, kui teada

saab, mida ma tegin. Ma ei meeldi siis enam talle.”

Ma luban, et ta ei mõista sind hukka. Issanda teenijana on ta sind kuulates lahke ja mõistev. Seejärel aitab ta sul meelt parandada. Ta on Issanda halastav sõnumitooja, kes aitab sul Jeesuse Kristuse lepituse kaudu puhtaks saada.

Issand on öelnud: „Vaata, see, kes on parandanud meelt oma pattudest, sellele on andeks antud ja mina, Issand, ei pea neid enam meeles.

Sellest te võite teada, kas inimene parandab meelt oma pattudest – vaata, ta tunnistab need üles ja hülgab need” (ÕL 58:42–43).

Kui sa oma patud üles tunnistad ja hülgad, siis annab Issand sulle andeks ning kui saabub aeg kohtumõistmiseks, siis ei pea sa nende pattude eest vastust andma.

Mis saab siis, kui ma neid üles ei tunnistata?

Mõnikord lõpetab inimene halva tegemise, kuid ei tunnistada seda oma piiskopile üles, kuigi see oleks vajalik. Selle tagajärjel kannab ta jätkuvalt üksinda oma patukoormat, selle asemel et lasta Päästjal see koorem ära võtta.

Ma toon näite. Mõni aasta tagasi vestlesin ühel õhtul täiskasvanud liikmetega, et nende templisoovitust pikendada. Vestlema oli tulnud üks keskealine naisterahvas. Ta oli abielunud templis ning olnud kogu elu Kirikus aktiivne.

Ma tunnetasin, et ta hinge vaevab kurbus. Vestluse käigus tekkisid mul Vaimust inspireeritud mõtted. Ma sõnasin talle: „Õde, mulle tundub, et sa oled teismeeas korda saatnud tõsise üleastumise ega ole seda preesterluse juhile üles tunnistanud. Kas sa tahaksid mulle sellest rääkida?”

Ta hakkas kohe nutma. Ta tunnistas, et see oli tõesti nii ja et tal oli kõik see aeg nii häbi, et ta ei suutnud sellest piiskopile rääkida. Kui ta mulle tehti üles tunnistas, tegi ta seda piisavalt põhjalikult, et võisin kindel olla tema väärilisuses.

See ülestunnistus preesterluse hoidjale tähistas pigem tema meeleeparanduse lõppu kui algust. Ta oli murekoormat rohkem kui 30 aastat endaga põhjendamatult kaasas kandnud.

Tänu meeleeparanduse viimasele sammule pühitati tema süü minema. Aeg-ajalt kohtusin ma temaga pärast selleõhtust vestlust. Ta nägu säras ning ta oli õnnelik.

Ma tahan, et te teaksite, et ma ei mäleta ta nime. Issand võib sellised mälestused piiskoppide mälestust kustutada. Kuid mul on meeles see, et tänu preesterluse hoidjale üles tunnistamisele vabanes keskealine naisterahvas süütundest, mida ta oli kaugelt liiga kaua endaga kaasas kandnud.

Palun ärge teie seda viga tehke. Kui tunnete süüd, kuid ei ole kindel, kas peaksite piiskopiga rääkima, siis minge ja vestelge temaga. Lubage tal

ennast aidata. Ärge võtke seda riski, et kannate kogu elu kaasas ülearust koormat, mis teid õnnetuks teeb. Piiskopile üles tunnistades ja meelt parandades eemaldab Issand selle koorma teie hingelt (Js 1:18).

Miks ma pean meelt parandama?

Jeesus Kristus maksis lepitusohvri kaudu kogu inimkonna pattude eest. Ta kutsub teid üles meelt parandama, et vältida patuga kaasnevat muret ja kannatust. „Paranda meelt, ... et sinu kannatused ei oleks kibedad – sa ei tea, kui kibedad, sa ei tea, kui teravad, jah, sa ei tea, kui rasked kanda.

Sest vaata, mina, Jumal, olen neid asju kannatanud kõikide eest, et nemad, kui nad meelt parandavad, ei peaks kannatama;

aga kui nad meelt ei paranda, peavad nad kannatama just nagu mina. ...

Mispärast, ma käsin sul taas meelt parandada ... ja üles tunnistada oma patud, et sa ei peaks kannatama selliste karistuste all, millest ma olen rääkinud” (ÕL 19:15–17, 20).

Ma tunnistan, et Jeesus Kristus juba kannatas meie pattude eest. Te võite meelt parandades andeks saada. Ärge püüdke ise oma pattude eest tasuda. Ükski teie kannatus ei saa teid lunastada. Te võite saada andeks ainult lepituse kaudu.

Seepärast rakendage usku Jeesuse Kristuse lepitusse. Ma tunnistan Jeesuse Kristuse nimel, et meeleparanduse kaudu, mille juurde kuulub vajadusel ka ülestunnistamine piiskopile, võite te saada puhtaks. Lisaks sellele võite te Päästja armu ja väe kaudu saada jõudu, et edaspidi kiusatustele vastu seista. Siis saate te meeleparahu ja võite olla õnnelikud selles elus ning pärida igavese elu tulevases maailmas. ■

MEIE SUUR ARST

„Päästjale viidatakse sageli kui Suurele Arstile. ... Süü

on meie vaimule sama mis valu meie kehale – see hoiatab ohu eest ja kaitseb täiendavate vigastuste eest. Päästja lepitusest voolab leevendavat salvi, mis saab meie vaimsed haavad parandada ja süü eemaldada. Seda salvi saab siiski peale määrida vaid selliste põhimõtete-ga nagu usk Issandasse Jeesusesse Kristusesse, meeleparandus ja järjepidev kuulekus. Siira meeleparanduse tulemuks on südamerahu, trööst ning vaimne tervenemine ja uuenedmine.

Teie piiskop või koguduse juhataja on vaimse arsti abiline, kellel on volitus aidata teil meelt parandada ja terveks saada.”

Vanem David A. Bednar. Me usume, et tuleb olla kõlbeliselt puhtad. 183. kevadine üldkonverents. – www.jeesusekristusekirik.ee

Vanem O. Vincent Haleck
Seitsmekümnest

Kutsume Päästja sisse

„Ennäe, ma seisan ukse taga ja koputan. Kui keegi kuuleb mu häält ja avab ukse, siis ma tulen tema juurde sisse ning sünn õhtust temaga ja tema minuga” (Ilm 3:20).

Kui olin väike poiss, riputas ema jõuluajal alati välja pildi Päästjast, kes koputab uksele.

Me ei olnud veel Kiriku liikmed ja ma küsisin alati: „Miks Jeesus uksele koputab? Kes on teisel pool ust?”

Mõni aasta hiljem avastasin ma, et sellel uksele, millele Päästja koputas, ei olnudki väljaspool käepidet.

Seespool olev inimene pidi ukse lahti tegema.

Nüüd ma tean, kes on teisel pool ust. Need oleme meie! Päästja koputab ja meie kõik peame ukse avama ning Ta oma ellu kutsuma.

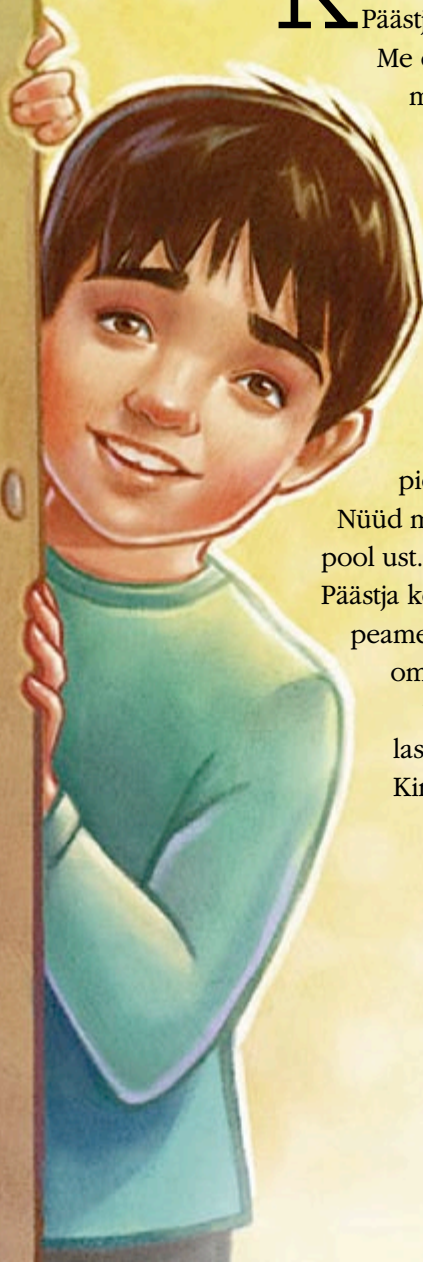
Teismelisena otsustasin lasta end ristida, et saada Kiriku liikmeks ning sel

moel Päästja oma ellu kutsuda. Mu sõbrad olid mulle heaks eeskujuks. Samuti mu vanaema. Ta teenis Californias Los Angelese templis templitöötajana. Ta tõusis hommikuti kell 4.00, et templis Issandat teenida.

Paar aastat pärast ristimist otsustasin, et soovin teenida Issandat põhimisjonärina. Misjonil olles aitasin paljudel inimestel Päästjast õppida, et nad saaksid Ta oma ellu lasta.

Hiljem teenisin misjonijuhatajana Samoal. Ma küsisin alati uutelt misjonäridelt, millal nad otsustasid misjonil teenida. Paljud neist ütlesid, et tegid selle otsuse Algühingus!

Algühing aitab sul misjoniks valmistuda. Õpi seal nii palju kui võimalik. Sea eesmärk teenida misjonil. Siis saad ka sina aidata inimestel Päästja oma ellu kutsuda. Misjonil teenimine muudab su elu – see muutis minu elu. ■

Vastne

*Sakramendi jagamine on suur vastutus.
Mis siis saab, kui ta midagi segi ajab?*

Jane McBride Choate

Põhineb tõestisündinud lool

*„Ja samuti kõik need, kes võtavad vastu selle preesterluse, võtavad vastu minu, ütleb Issand”
(ÕL 84:35).*

Benji seisis peegli ees ja kohendas oma lipsu. Tema valge särk ja tumesinised püksid sobisid täiuslikult. Ta juuksed olid kammitud. Ta oli kahtlemata valmis diakoni ametisse asetamiseks. Kuid miks oli ta siis närvis?

Benji haaras pühakirjad kaasa ning lahkus toast. Ta püüdis mitte mõelda sellele, mis on täna kirikus kõik teistmoodi. Ja siis veel see uus preesterluse kohustus – sakramendi jagamine –, mis teda muretsema pani, kui ta selle peale mõtles. Mis siis, kui ta järgmisel nädalal esimest korda sakramenti jagades midagi untsu keerab? Ta püüdis ka selle peale mitte mõelda.

Sakramendikoosolek kulges tavapäraselt. Kuid pärast seda läks Benji koos perega piiskop Salazari ruumi. See oli kahtlemata midagi

diakon

„Kui teie, diakoni[d], ... suurendate oma kutset, olete te tööriistaks Jumala käes isegi praegu, sest noormehe preesterlus on just niisama võimas kui täiskasvanud mehe preesterlus, kui seda rakendatakse õigemeelsuses.”

Vanem Tad R. Callister. Preesterluse vägi noormehes. 183. kevadine üldkonverents. – www.jeesusekristusekirik.ee

uut. Tavaliselt oli sel ajal Algühingu tunni algus.

Benji võttis istet ning tema isa, piiskop ja Noorte Meeste juhataja ning piiskopkonna nõuandjad asetaskid oma käed ta pea peale. Isa andis talle Aaroni preesterluse. Õnnistuse ajal kadusid liblikad Benji kõhust. Ta tundis rahu ja rõõmu.

Benji tõusis ning surus kõigiga kätt. Seejärel kallistas ta ema ja oma venda Jayd ning väiksemat õde Mirasoli.

Pärast seda läks ta pühapäevakooli. Kuigi uued tunnid ei olnud samad, mis Algühingus, tundusid need ometi tuttavad. Õpiti palve kohta. Ta oli Algühingus juba palju kordi palvest õppinud. Benji hingas kergendatult. Võib-olla polegi diakon olla nii raske.

„See on vahva,” ütles Jay pärast kirikut Benjile. „Mina õnnistan sakramenti ja sina saad seda jagada.”

Kõik liblikad tulid korraga tagasi. „Tore,” vastas ta vaikselt. Sakramendi

jagamist kartis Benji ju kõige rohkem!

Samal õhtul leidis Benji oma isa diivanil lugemas. „Mis siis saab, kui ma kellegi vahele jätan ja nad ei saagi sakramenti?” küsis ta. „Mis siis, kui ma vee ümber ajan?” Ta nägi vaimusilmas selgesti, kuidas veekandik kolinaga põrandale kukub ja kõik topsid laiali lendavad.

Isa pani käe Benji õlale. „Ma mäletan seda, kui ma esimest korda sakramenti jagasin. Ma olin arvatavasti veel rohkem närvis kui sina praegu.”

Benji põrnitses teda üllatunult. „Sina? Sina ei karda ju midagi!”

Isa naeris. „Ma olen ikka päris palju kartnud. Kas tahad teada, mis aitas mul hirmust üle saada?”

Benji mõtles hetke. „Palvetamine?”

Isa naeratas. „Täpselt. Palvetamine. Ja minu isa andis mulle ka õnnistuse. Kas tahad, ma annan sulle ka õnnistuse?”

Benji noogutas varmalt. „Jah! Ma tahaksin seda väga.”

Pere kogunes elutuppa. Isa pani oma käed Benji pea peale. Kui isa kõneles, tundis Benji, kuidas pisarad tulevad silma. „Pea meeles,” ütles isa teda õnnistades, „sa oled saanud preesterluse püha talituse kaudu. Taevane Isa andis meile preesterluse, et saaksime teisi teenida. Kui sa teed seda kogu südamest, siis õnnistatakse sind selles ja kõigis teistes asjades.”

Benji palvetas kogu nädala, et abi saada. Järgmisel pühapäeval kogunes ta teiste diakonitega sakramendisaaali eesmisse otsa. Ta kuulas hoolega, kui Jay leiba õnnistas.

Äkitselt tundis ta jälle ärevust. Kas ta saab sellega ikka hakkama? See on nii tähtis! Siis meenusid talle isa õnnistuses antud lubadused. Muremõtted kadusid ning ta tundis Vaimu.

Ta võttis kandiku ning liikus enesekindlana talle määratud ridade vahele. Ta ulatas kandiku hoolikalt esimeses reas olevale naisterahvale.

Naine naeratas talle. Benji naeratas vastu, teades, et teenib Issandat. ■

Ootamine

Winter Quartersis

Winter
Quarters

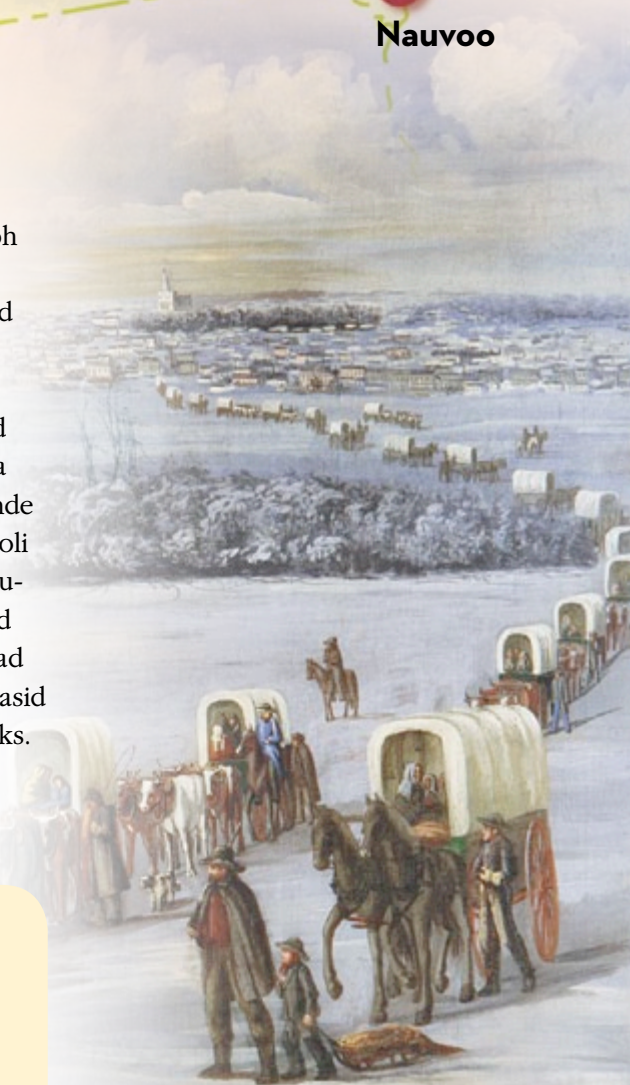
Nauvoo

Jennifer Maddy

Uus linn

Pärast seda, kui prohvet Joseph Smith tapeti, muutus Nauvoo Illinoisis ohtlikuks kohaks. Pühad põgenesid oma kodust, et leida turvalisem elukoht. 1846. aasta veebruaris alustas grupp pühased rännakut läände, kuid halb ilm ja haiguspuhangud aeglustasid nende teekonda. Pärast Iowa ületamist oli juba liiga hilja, et enne talve Kaljumägedesse jõuda. Seetõttu valisid Kiriku juhid välja koha, kus pühad saaksid talve veeta. Nad nimetasid selle paiga Winter Quartersiks.

See Winter Quartersis asuva Mormonide Rännakute Keskuse väljapanek kujutab Iowa rajal olevat laagrit, kus William Clayton kirjutas kirikulaulu „Tulge, kõik pühad“ (Kiriku lauluraamat, lk 2).

Koos töötamine

Mõned ehtasid palk- ja mäta-
maju. Teised elasid telkides või koo-
bastes. Pühad püüdsid pika ja külma
talve jooksul olla rõõmsad. Nad aita-
sid üksteist. Nad käisid kontsertidel
ja laulsid ning tantsisid. Nad ehtasid
jahuveski, raekoja ning korvivabriku.

Edasiliikumine

Aeg Winter Quartersis oli raske.
Paljud surid. Kuid teerajajatel oli
usku, et Issand õnnistab neid ja aitab
neil Siionisse jõuda. Kui viimaks
kevad saabus, lahkus esimene grupp
teerajajaid Winter Quartersist, et
Soolajärve orgu rännata.

Tänapäeval võid näha kaunist
Winter Quartersi templit Nebraskas
ja külastada Winter Quartersis Mor-
moonide Rännakute Keskust, et tee-
rajajate kohta rohkem teada saada. ■

*Mormoonide Rännakute Keskuses võid
näha, millise varustuse pühad teekon-
nale läände kaasa võtsid. Kiriku juhid
käskisid neil võtta kaasa jahu, vürtse,
riisi, ube ja piima andvaid lehmasid.*

*Mõned pühad ehtasid
palkidest onne, milles
Winter Quartersis elada.*

Pühad peatuvad Winter Quartersis

Arie Van De Graaff

Teerajad peatusid mõnda aega Winter Quartersis, et talve möödudes jälle läände rännata. Kas sa leiad pildilt üles peidetud esemed?

Pliats

Pirukatükk

Pott

Lusikas

Pannilabidas

Raamat

Mutrivõti

Tass

Plaaster

Keeglikurikas

Porgand

Pulgakomm

Nõel

Käekell

Pirn

Vanem D. Todd Christofferson

Kaheteistkümne
Apostli Kvoorumist

*Kaheteistkümne
Apostli Kvoorumi
liikmed on Jeesuse
Kristuse erilised
tunnistajad.*

Kuidas kõneleb Jeesus Kristus prohvetitega?

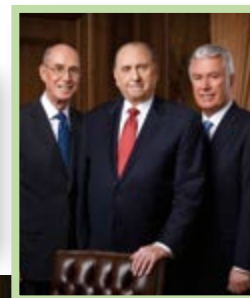
Ta võib saata sõnumitooja
või ilmuda meile ise.

Ta võib
meiega
rääkida
omaenda
häälega või
Püha Vaimu
häälega.

Ta võib kõneleda oma
teenijatega isiklikult või Ta
võib kõneleda neile, kui
nad peavad koos nõu.

The Doctrine of Christ.
– Liahona, mai 2012, lk 86–90.

Kuidas saab
Emma olla
sõbralik, kui
Violet käitus nii
halvasti?

Violeti

Charlotte Mae Sheppard
Põhineb tõestisündinud lool

„Armasta oma ligimest nagu iseennast” (Mk 12:31).

Emma sättis seljakoti rihma ning kõndis oma uude klassiruumi. Oli esimene koolipäev. Tal oli seljas lemmikleit ja ema oli lõunaeinega kaasa pannud erilise maiuspala – loomakujulised küpsised.

„Tänane päev tuleb vahva,” mõtles Emma endamisi. „Senikaua kui ...”

Emma peatus ja põrnitses klassi teise otsa. Seal ta oligi. Violet.

Eelmisel aastal ei lasknud Violet teisi vahetunnis turnimisredelile. Ta oli Emmat narrinud. Ta oli isegi Emma parima sõbra üle lõõnud!

Violet nägi Emmat ja näitas talle keelt. Emma vaatas teda altkulmu ja haaras oma seljakotist tugevamini kinni. Violet oli terve eelmise aasta ebaviisakalt käitunud ja näis, et ka see aasta tuleb samasugune.

„Head uut kooliaastat, õpilased!” sõnas preili Caldwell klassi eest. „Võtke istet.”

Pingid olid klassiruumis kahekaupa rivvi asetatud. Preili Caldwell ajas sõrmega nimekirjas järge ning

osutas viimases reas olevatele pinkidele. „Emma. Sina istud sinna taha.”

Emma võttis ühe tagumise laua taga istet. Ta lootis, et Liselle istub ta kõrvale. Või Jaime. Või ...

„Violet.”

Emma tõstis üllatunult pead. Kas ta kuulis ikka õigesti?

Jah. Preili Caldwell osutas tema kõrval olevale pingile. „Sina, Violet, oled Emma pinginaaber,” kostis ta.

Violet lonkis mossitades Emma poole. Emma pea vajus pingile ja ta vahtis tusaselt seina. Sellest pidi tulema üks pikk aasta.

Matemaatika tunnis kirjutas preili Caldwell tahvlile mõned ülesanded, mida õpilased pidid lahendama. „Te võite neid lahendada kas üksi või koos pinginaabriga,” sõnas ta.

Emma süüvis rutuga oma vihkusse, teeseldes, et ta on väga hõivatud. Ülesanded olid üsna lihtsad. Ta püüdis lihtsalt Violetist mitte välja teha. Ta polnud hommikust saati kordagi ta poole vaadanud.

Miski torkas ta õlga. See näis

olevat pliiaats. Emma ei teinud sellest väljagi.

Järgnes uus torge. Violet torkis teda! Emma jätkas põikpäiselt lahendamist.

Violeti kolmas torge oli nii tugev, et tegi haiget. Emma tundis, et see ajab teda vihale. Pidi ta seda siis terve aasta taluma? Ta kaalus, kas

aitamine

tõsta kätt ja rääkida sellest preili Caldwellile. Või piisaks talle veel ühest pahasest pilgust.

Emma kuulis nuuksatust. Kas keegi nuttis? Järjekordne pliiatsitorge. Ta pööras pead ja nägi Violetti enda poole vaatamas. Ta hoidis pisarsilmil oma pliiatsit, endal vihik kustutamisel jäi.

Violet muudkui mudis oma pliiatsit. „Kas sa saad mind aidata?” küsis ta tasa.

Emma vaatas teda üllatunult. Violet tahtis, et ta teda aitaks? Pärast kõiki neid halbu asju, mida ta oli teinud? Emma pöördus tagasi oma ülesande kallale. Violet saagu ise hakkama. Ta ei väärinud Emma abi, isegi kui ta oli tema pinginaaber.

Emma tõstis aeglaselt pilgu. Ta kuulis, kuidas Violet tema kõrval tasakesi nutab. Pühakirjades õpetati alati, et ligimest peab armastama, kuid Violet oli sootuks teistmoodi!

Emma asus taas oma ülesande kallale. Kuid järsku ta peatus. Võib-olla ei olegi Violet nii väga teistmoodi. Võib-olla mõeldakse pühakirjades ligimese armastamise all, et tuleb armastada kõiki. Isegi neid, kes on pahad. Isegi siis, kui see on raske.

Emma ohkas ja pani aeglaselt pliiatsi käest. Ta pöördus Violeti poole

ja andis endast parima, et naeratada. „Saan ma sind aidata?” küsis ta.

Violet noogutas ja pühkis käega pisaraid.

Emma naaldus Violeti vihiku kohale ja hakkas teda esimese ülesandega aitama. Juba ta tundiski sooja tunnet. Ta mõtiskles, kas Violetile ka meeldivad loomakujulised küpsised. ■

JEE SUSE JÄRGIMINE

Jeesus tahab, et armastaksime igaüht. Ta õpetab pühakirjades meid armastama oma perekonda ja sõpru ning kohtlema neid sõbralikult. Jeesus õpetas samuti: „Armastage oma vaenlasi ja palvetage nende eest, kes teid taga kiusavad” (Mt 5:44). See tähendab, et kui keegi on sinu vastu ebaviisakas, siis võid sa Jeesust järgida ning olla lahke ja sõbralik.

ILLUSTRATSIOON: BRAD TEARE. MAAL: DEL PARSON „THE LORD JESUS CHRIST”. © IRI

Ma jagan evangeeliumi kõikide Jumala lastega

VASAKPOOLNE ILLUSTRATSIOON: MARK JARMAN; ILLUSTRATSIOONID PÄRILÄVA LIKUIDES: JIM MADSEN, JARED BECKSTRAND, ERIC BARCLAY JA CELESTE SMITH

Kas sa oled kunagi söönud midagi, mis oli nii hea, et sa tahtsid seda jagada? Prohvet Lehhi nägi kord unes, et ta sõi väga maitsvat puuvilja. See oli nii hea, et „täitis ... [ta] hinge ülimalt suure rõõmuga” (1.Ne 8:12). Lehhi tahtis, et ka ta pere seda maitsvat puuvilja sööks.

See puuvili, mida Lehhi unes nägi, on nagu Taevase Isa armastus. Lehhi soovis, et ta perekond tunneks Taevase Isa armastust. Ta tahtis nendega evangeeliumi jagada, kuna teadis, et see teeb neid õnnelikuks.

Lapsed on tihti peale väga tublid evangeeliumi jagajad.

Kaheksa-aastane Maria nägi Ecuadori tänavatel misjonäre. Ta küsis, kas nad võiksid talle evangeeliumi õpetada. Misjonärid tulid Maria koju ja õpetasid ta perekonda. Maria sai oma perest esimesena ristitud. Ta oli väga õnnelik, kui lõpuks terve ta pere Kirikuga liitus.

Üheksa-aastane Eric oli väga evelil Algühingu sakramendikoosoleku ettekande pärast, et kutsus sinna ka oma naabrid. Nad tulidki.

Mõlemad lapsed jagasid midagi hinnalist nendega, keda nad armastasid. Kui sa evangeeliumi jagad, siis su tunnistus kasvab. Sa tunned nagu Lehhigi ülimalt suurt rõõmu. ■

KAARDID, MIDA JAGADA

Te võite jagada evangeeliumi, andes teiste kaardikesi. Selleks liimige järgmisel leheküljel olevad kaardid tugevama paberi peale. Seejärel lõigake kaardid välja ning kirjutage oma sõnum teisele poole.

LAUL JA PÜHAKIRI

- „We'll Bring the World His Truth” (Ma Issandat nüüd misjonil teenin), „Children's Songbook”, lk 172–173
- Matteuse 5:16

RÄÄGIME

Te võite paluda igal pereliikmel joonistada pildi oma lemmikpuuviljast. Pildi taha võivad nad kirjutada, kuidas evangeelium nende elu õnnistab. Seejärel võite koos arutada, kuidas evangeeliumi sõprade või naabritega jagada.

„Ära karda, sest
ma olen sinuga.”

1. Moosese 26:24

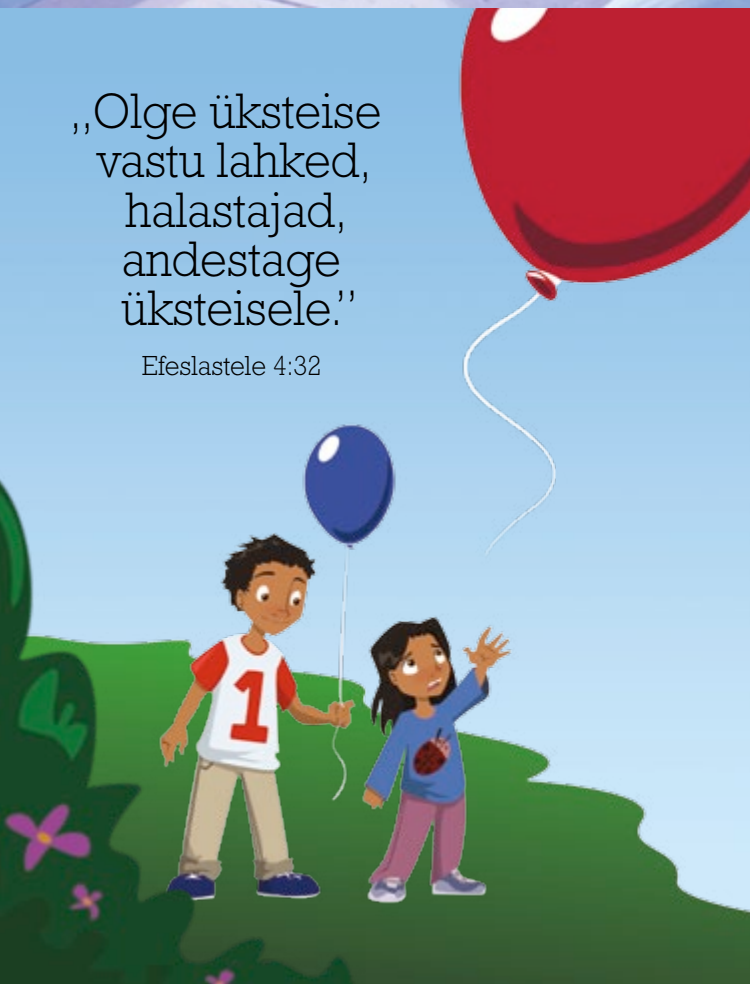
„Õndsad on
rahutegijad.”

Matteuse 5:9

„Olge üksteise
vastu lahked,
halastajad,
andestage
üksteisele.”

Efeslastele 4:32

„Tänage
kõige eest.”

1. tessalooniklastele 5:18

The Statue of Liberty is shown in the background on the left side of the page, holding the torch aloft. The background is a clear blue sky.

Camille New York Cityst

Üheksa-aastasel Camille'il on palju sõpru. „Mulle meeldib mu sõprade juures see, et nad on kõik erinevad,” ütleb ta. „Nad elavad eri paigus ja nad teevad asju isemoodi.” Camille'ile meeldib õppida oma sõpradelt häid asju ja talle meeldib ka nendega asju jagada. Parim asi, mida ta sõbraga on

jaganud, on evangeelium. Pärast seda, kui ta oli oma sõbrale Yailinile rääkinud esimesest usuartiklist, kutsus Camille oma sõbra pere misjonäridega kohtuma. Camille õpetas Yailinile ka seda, kuidas palvetada. Nüüd on Yailin ja tema ema Kiriku liikmed.

Mu sõber Yailin sai ristitud 2011. aastal. Mulle meeldib väga, et saame koos kirikusse minna.

Ma aitan tal usuartikleid pähe õppida. Me töötame praegu üheksanda usuartikli kallal.

Mu lemmiklaulud on „Olen Jumala laps” ja „Igavene pere”. Mu lemmikpühakirjakoht on Õpetuse ja Lepingute 19:23: „Õppige minu käest ja kuulake minu sõnu; kõndige minu Vaimu tasaduses ja teil saab olema rahu minus.” See pühakirjakoht teeb mu alati rõõmsaks, kui ma kurb olen.

Mu ema ja isa on pärit Dominikaani Vabariigist. Võib-olla just sellepärast on mu lemmiktoiduks riis ubade ja kanaga. See tuleb mulle meelde, kust mu pere on pärit.

Mu pere on viieliikmeline. Mu õde Emily saab ristitud ja kinnitatud detsembris. Mu vend Victor sai nime mu isa järgi. Mul ei ole veel lemmikloomi, aga ma tahaksin võtta kilpkonna. Mulle meeldivad kilpkonnad, kuna nad on armsad ja aeglased ega jookse eest ära.

Mulle meeldib Mormoni Raamatu lugu kapten Moronist. Mu isa luges seda meile pereõhtul ja see innustas mind tegema omaenda lipu. Minu lipp tuleb mulle meelde, kes ma olen ja et Taevane Isa on alati koos minuga.

MEIE LEHEKÜLG

Mu vanemad õpetasid mulle evangeeliumi ja on mulle väiksest peale heaks eeskujuks olnud. Ma õppisin lugema pühakirjalugusid lastele ja nüüd loen Mormoni Raamatut. Ma loen seda iga päev – nii üksi kui ka perega. Ammon on mu lemmiktegelane Mormoni Raamatus. Ta oli suurepärase misjonär ja ma tahan olla samasugune, kui suuremaks saan.

Esteban M., 8-aastane, Kolumbia

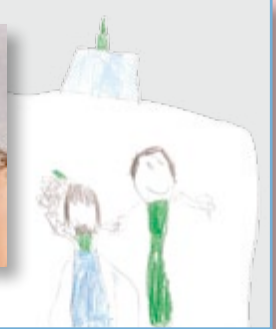

Kui mu pere oli puhkusel Panamas, mu ema sünnikohas, viisid vanemad minu ja mu väiksema õe Yhoalibethi Panama City templisse. Meie ema lasi meil templi seinu puudutada. Hiljem, kui ma teatasin emale, kui õnnelik ma templi juures olin, ütles ta, et ma olin tundnud Püha Vaimu.

Sergio B. noorem, 7-aastane, Florida, Ameerika Ühendriigid

Pasha Z., 9-aastane, Ukraina

Curitiba tempel Brasiilias sai valmis siis, kui praegu 6-aastane Leticia C. oli alles 3-aastane. Talle meeldis templis käia ning ta läks sinna avatud uste viimasel nädalal lausa iga päev. Talle meeldib endiselt templi juures käia ning ilusas aias jalutada. Leticiale meeldib veel joonistada ja ujuda.

ALGÜHING: JÄRGI JEESUST

11-aastasele Itaaliast pärit Mauriziole meeldib sakramendikoosolek, kuna ta õpib seal Taevase Isa ja Jeesuse Kristuse kohta. Talle meeldib kirikus käia, kuna see on lõbus, huvitav ja seal on väga ilus. Ta on Kirikus õnnelik ja tal on palju sõpru.

Me olime väga õnnelikud, kui valmistusime Tijuana Mehhiko templi ehitustööde alustamise tseremooniaks. Me läksime koos perega sinna teenima. Me koristasime templiplatsi. Ma tean, et Issand külastab oma koda, kui see valmis saab.

Jesus S., 6-aastane, Mehhiko

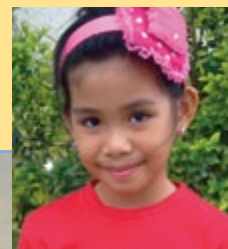
Bảng Khắc
Bảng Vàng

Pühakirjade uurimine aitab mul valida õige.
„Kuldplaadid”, P. Tuyêt Hoa, 10-aastane,
Kambodža

Ma valin õige, kui järgin Taevast Isa ja
Jeesust Kristust.

N. Thi LinĐa, 8-aastane, Kambodža

Minu lemmikkoht Mormoni Raamatus
on lugu Nefist ja tema teekonnast
üle mere.

Kelly C., 10-aastane, Filipiinid

Me peame saama templis pitseeritud,
et saaksime igavesti koos perega
elada.

Shanna C., 8-aastane, Filipiinid

Mulle meeldib käia perega
kirikus ja õppida Jeesusest
Kristusest. Mulle meeldib
kodus pühakirjalugusid lugeda,
kirikulaule laulda ja pere-
õhtul koos perega mängida.
Evangeelium õnnistab minu
perekonda ja teeb mind õnne-
likuks. Ma olen juba andnud
Mormoni Raamatu kolmele
kooliõpetajale ja oma parimale
sõbrale Miguelile. Mu lemmik
Algühingu laul on „We'll Bring
the World His Truth” („Ma
Issandat nüüd misjonil teenin”,
„Children's Songbook”, lk
172–173).

**Martim P., 6-aastane,
Portugal**

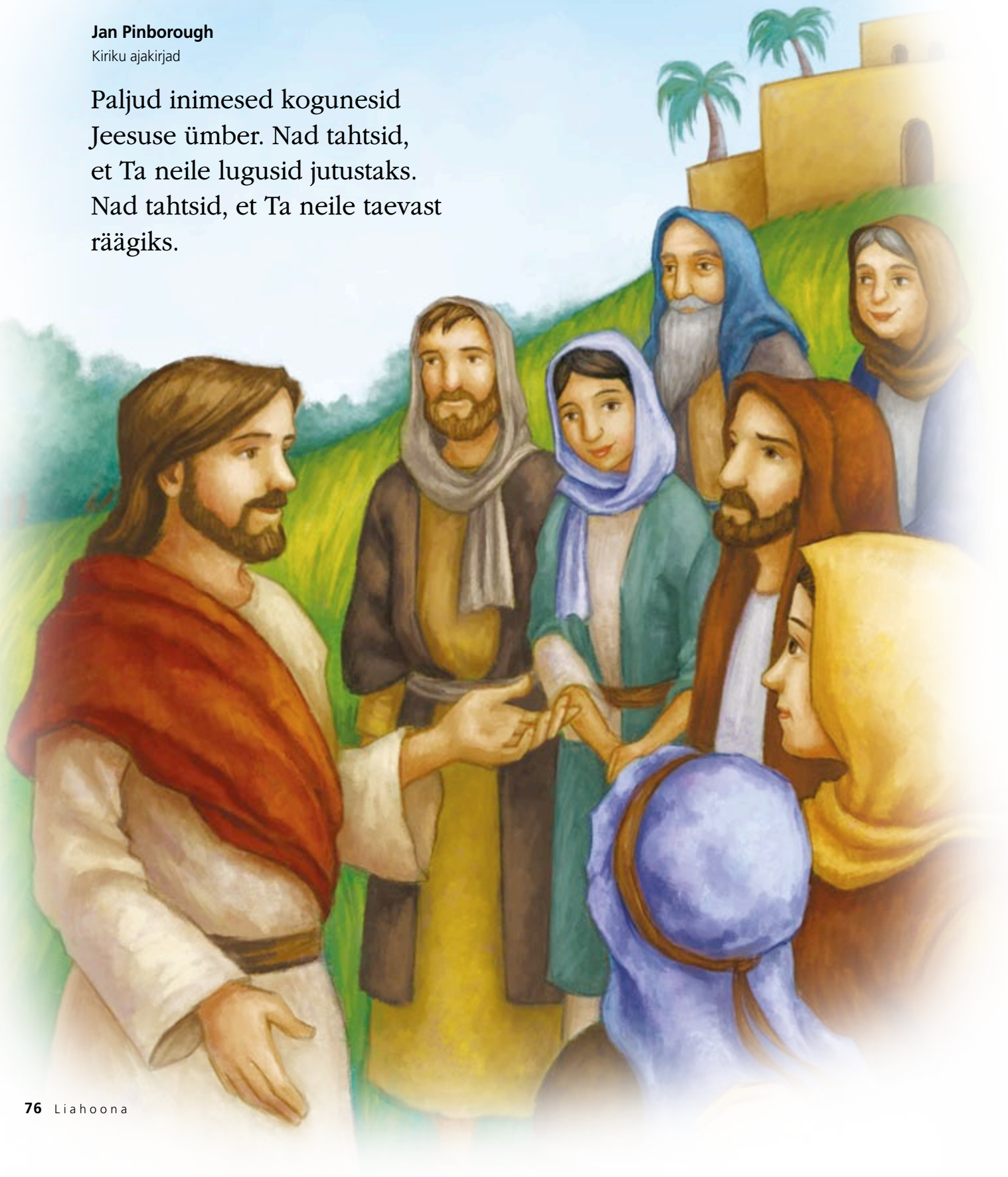
Henrique S., 7-aastane, Brasiilia

Jeesus õnnistab väikeseid lapsi

Jan Pinborough

Kiriku ajakirjad

Paljud inimesed kogunesid
Jeesuse ümber. Nad tahtsid,
et Ta neile lugusid jutustaks.
Nad tahtsid, et Ta neile taevast
räägiks.

Kui inimesed olid haiged,
siis Jeesus tervendas nad.
Ta tervendas inimesi, kes
ei näinud. Ta tervendas
inimesi, kes ei kuulnud.

Kord tõid mõned inimesed kaasa oma väikesed lapsed, et nad näeksid Jeesust. Nad tahtsid, et Ta nende lapsi õnnistaks. Jeesuse jüngrid palusid neil Jeesust mitte segada. Nad arvasid, et Tal on liiga kiire.

Jeesusel ei olnud
liiga kiire. Ta palus
jüngritel lasta lapsed
Tema juurde tulla.
Ta ütles, et taevane
kuningriik kuulub
neile, kes on
väikeste laste
sarnased.

Jeesus armastab kõiki lapsi. Pole tähtis, kes sa oled, milline sa välja näed või kus sa elad. Jeesus armastab sind! ■

Markuse 10:13–16

Jeesus õnnistab lapsi

„Ja ta kaisutas neid ja õnnistas neid, pannes käed nende peale” (Mk 10:16).

MA VANNUN ...

R. Val Johnson

Kiriku ajakirjad

Mu ema pilk murdis mu südame. Šokk. Kohkumus. Pettumus. Need tunded vaheldusid üksteise järel tema näos. Lõpuks võis sealt lugeda reedetust.

Hoolimata sellest, et ta oli püüdnud mind 15 aastat õpetada Taevast Isa nii sõnas kui ka teos austama, seisin ma ometi seal, olles just toonud kuuldavale ühe eriti solvava sõna.

Ma ei tahtnud vanduda. Enne seda aastat ei olnud ma kunagi inetusi rääkinud. Kuid sel suvel olin töötanud Utah' kalastus- ja metsloomapüügi osakonnas, kus mulle jäi külge teiste minuga koos töötavate poiste harjumus seda teha.

Meie põhiline ülesanne oli lõigata riigiteede äärest maha takjaid. Me olime kohe ühel nõul, et takjas on üks eriti paheline umbrohi. See kasvab kõikjal tohutu suureks ja tõrjub välja enamiku teisi taimi. Selle nupud jäävad kõige lähedal asuva külge.

Labidad käes, võitlesime nendega kogu suve, kuni olime täiesti läbi ja meie kõnepruuk muutus inetuks. Esialgu pidasin oma kaaslaste kõnepruuki ebaviisakaks. Seejärel ma leppisin sellega. Kuid viimaks võtsin ma selle omaks. Suve lõpuks olid vandesõnad nagu takjad koera karvades, mis ei tahtnud kuidagi mu sõnadest lahti lasta.

Vandesõnad olid nagu takjad koera karvades, mis ei tahtnud kuidagi mu sõnadest lahti lasta.

Kuid mu ema reaktsioon mu keelevääratuse peale veenis mind, et ma pean muutuma.

See polnud lihtne. Vandumine ei ole pelk sõnade valik. See on ka mõtlemisviis. Vestlused, mida me oma ellu lubame, sõnad, mida me loeme, ja pildid, mida me vaatame, kujundavad meie mõtteid. Mõistsin peagi, et kui tahan muuta sõnu, mida ma kasutan, pidin muutma seda, mida ma oma ellu lasen.

Õnneks käisin ma aktiivselt kirikus ja seminaris. Vandumine oli õilsamad mõtted välja tõrjunud, kuid viibides keskkonnas, kus mõeldi paremaid mõtteid, said need taas juurduda. Ma keskendusin igapäevasele pühakirjade lugemisele ja palvetamisele. Ma hoidusin filmidest ja telesaadetest, mis oleksid halbu mõtteid tekitanud.

Viimaks märkasin, et mu kõnepruuk paraneb. Aasta lõpuks olin vandumise kombest lahti saanud.

Selle kogemuse kaudu õppisin väga palju sõnade väe kohta. Sõnad võivad luua või hävitada. Need võivad haiget teha või tervendada. Need võivad inimesi porri paisata või hoopis istutada lootuse ja armastuse seemneid.

Minu arvates on väga huvitav, et ka Päästjale, kes on taeva ja maa Looja, viidatakse kui Sõnale (vt Jh 1:1–4; ÕL 93:6–11).

Olen õppinud, et vandumine võib olla nii positiivne kui ka negatiivne. Me vannume, et räägime tõtt näiteks kohtus. Ristitud saades me töötame ehk vannume, et peame Jumala käske. Samamoodi anname pühased lubadusi pidada oma templilepinguid, et saada Taevase Isa suurimaid õnnistusi.

Kokkuvõtlikult öelduna saame me rohkem Sõna sarnaseks, kui meie sõnad austavad Teda ja peegeldavad Tema hiilgust. ■

DAVID O. MCKAY

David O. McKay kasvas üles Utah' osariigis Huntsville'is oma **pere farmis**. Ta armastas loomi ja pidas kogu elu **hobuseid**. Kui ta Suurbritannias misjonil teenis, avastas ta ühe **tsitaadi**, millest sai tema moto: „Kes sa ka poleks, hästi käituda sul tuleb.” Ta käis Suurbritannias veel mitmel korral ja pühitses 1958. aastal **Inglismaal Londoni templi**.

„*apsevanemate ja juhtidena peame abistama noori valmistuma mitte ainult põhimisjonärina teenima, mis kestab vaid mõned kuud, vaid samuti templilepinguid sõlmima ja pidama, mis kestab terve igaviku. Esimesed õpetushetked võivad leida aset lapseas.*” Vt „Teismelised ja templilepingud”, lk 18. See ja teised selle ajakirja artiklid võivad olla abiks nii noortele kui vanadele liikmetele, et paremini evangeeliumi jagada ja selle järgi elada.

VIIMSE AJA PÜHADE
JEEUSE KRISTUSE
KIRIK

ESTONIAN

4

0210790124

0

10790 Ocl 13